Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 30. Vydána dne 1. května 1931.

Obsah: 64. Zákon, kterým se vydávají řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí.

64.

Zákon ze dne 27. března 1931, kterým se vydávají řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

(1) Pro celé území československé republiky se vydávají připojené řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí.

(2) Platnosti pozbývají řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí vydané cís. nařízením ze dne 10. prosince 1914, č. 337 ř. z., jakož i toto cís. nařízení samo mimo ustanovení doleji uvedená, dále konkurzný zákon vydaný zák. čl. XVII/1881, vyrovnací řád vydaný nařízením býv. uherské vlády ze dne 15. listopadu 1915, č. 4070 E. M., § 23 zák. čl. LIV/1912, nařízení ministra spravedlnosti ze dne 21. března 1918, č. 105 ř. z., zákon ze dne 20. června 1922, č. 190 Sb. z. a n., vládní nařízení ze dne 26. ledna 1923, č. 18 Sb. z. a n., zákon ze dne 26. dubna 1923, č. 99 Sb. z. a n., dále ze zákonů o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o hospodárských a zárobkových úverných družstvach (zák. čl. XXIII/1898), jakož i ze všech jiných zákonů a nařízení ona ustanovení, která odporují předpisům připojeného konkursního, vyrovnacího a odpůrčího řádu a nejsou výslovně zachována v platnosti.

Čl. II.

Na místo ustanovení konkursního, vyrovnacího nebo odpůrčího řádu nebo některého z jiných tímto zákonem zrušených ustanovení, na které jest odkázáno v jiných zákonech a nařízeních, nastoupí příslušné předpisy vydané tímto zákonem.

Čl. III.

Nedotčeny zůstávají zejména:

1. předpisy jiných zákonů o účincích konkursu a vyrovnání na občanská, politická a čestná práva úpadcova (dlužníkova). Pokud jest úpadce (dlužník) podle platných předpisů vyloučen z některých práv a oprávnění, zaniknou tyto následky uplynutím dne, kterého byl konkurs pravoplatně zrušen nebo vyrovnací řízení pravoplatně skončeno (zastaveno);

2. předpisy práva občanského a obchodního o účincích prohlášení konkursu na některé právní poměry, zejména zákonů obchodních, zákonů o výdělkových a hospodářských společenstvech (družstvech) a o společnostech s ručením obmezeným, o účinku prohlášení konkursu na trvání a právní poměry obchodních společností, výdělkových a hospodářských společenstev (družstev) a společností s ručením obmezeným, jakož i povinnosti tichého společníka zaplatiti do konkursní podstaty vrácený vklad;

3. předpisy o exekuci k dobytí nebo zajištění státních daní s přirážkami, cel, spotřebních a jiných dávek, majetkových pokut a pojistného v oboru sociálního pojištění vedené za konkursu na věci, na kterých jest pro tyto pohledávky přednostní právo;

4. ustanovení zákona o veřejných skladištích ze dne 28. dubna 1889, č. 64 ř. z. a § 438 zák. čl. XXXVII/1875 o právech příslušejících skladištním podnikům k uloženému zboží;

5. ustanovení § 56 obecného zákona knihovního ze dne 25. července 1871, č. 95 ř. z. o pořadí knihovních zápisů a §§ 40 až 45 zákona ze dne 22. srpna 1930, č. 132 Sb. z. a n., o železničních knihách a zástavních právech nabytých na drahách;

6. ustanovení o právu některých společností, ústavů a spolků podle stanov vydaných zákonem nebo schválených státní správou, vésti exekuci za konkursu a domáhati se přednostního uspokojení v konkursu;

7. ustanovení § 21 zákona z 23. prosince 1917, č. 501 ř. z., o smlouvě pojišťovací;

8. ustanovení § 38 zákona ze dne 11. května 1923, č. 106 Sb. z. a n., o smlouvě nakladatelské;

9. ustanovení zákona ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příročí k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů;

10. ustanovení o poplatcích v řízení konkursním a vyrovnacím.

Čl. IV.

Nedotčena jsou dále ustanovení zákonů ze dne 24. dubna 1874, č. 48 a 49 ř. z. a ze dne 5. prosince 1877, č. 111 ř. z. o právech držitelů zástavních listů a dílčích dluhopisů, tohoto ve znění upraveném článkem VII. cís. nař. č. 337/1914 ř. z., pak zákona ze dne 27. prosince 1905, č. 213 ř. z., o založených bankovních dluhopisech, článku XVI. zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z., o drahách nižšího řádu, jakož i zák. čl. XXXVI/1876 a XXXII/1897 o zajištění dílčích dluhopisů.

Čl. V.

Byl-li konkurs prohlášen na jmění ústavu, který vydal přednostní dlužní úpisy (zástavní listy, založené bankovní úpisy nebo dlužní úpisy místních drah) a věnoval určité předměty svého majetku jejich přednostní úhradě, platí zejména ještě tato ustanovení:

1. Nároky přednostních věřitelů z dlužních úpisů buďte uplatňovány opatrovníkem ustanoveným pro tyto věřitele přihláškou podle předpisů konkursního řádu. V přihlášce buďte uvedeny předměty, ze kterých se požaduje přednostní uspokojení. Správce konkursní podstaty dá opatrovníku zprávu o dlužních úpisech, které byly vydány a jsou v oběhu, i o předmětech určených k jejich úhradě a dá mu nahlédnouti do knih a zápisů ústavu. Toto ustanovení platí i o dlužních úpisech, které byly již vylosovány a dosud nebyly vyplaceny, jakož i o kuponech dospělých před prohlášením konkursu.

2. Odchylkou od ustanovení § 59, odst. 1., č. 1, konkursního řádu mohou býti opatrovníkem v konkursu vymáhány také úroky (kupony) z dlužních úpisů splatné po prohlášení konkursu s obmezením na majetkovou podstatu určenou k přednostnímu uspokojení věřitelů z dlužních úpisů.

3. Ustanovení § 122, odst. 2., konkursního řádu o zcizení předmětů určených k přednostnímu uspokojení věřitelů z dlužních úpisů a § 133, odst. 1. a 2., konkursního řádu platí obdobně o tom, jak se přihlíží k těmto věřitelům při rozdělování společné konkursní podstaty.

4. Opatrovníku přísluší ve schůzi věřitelů hlasovací právo toliko podle § 92, odst. 3., konkursního řádu, leda že jde o otázku, která se týká předmětů určených k přednostnímu uspokojení věřitelů zastoupených opatrovníkem.

5. O odporu proti požadovanému nároku na přednostní uspokojení platí ustanovení § 107, odst. 3. a 5., konkursního řádu.

6. Dojde-li v konkursu ústavu k nucenému vyrovnání, platí obdobně § 149 konkursního řádu. Přísluší-li opatrovníku právo hlasovati o nuceném vyrovnání podle § 92, odst. 3., konkursního řádu, má po jednom hlase za každou částku, která vychází, když se dělí součet ostatních pohledávek opravňujících hlasovati počtem ostatních věřitelů oprávněných hlasovati.

Čl. VI.

(1) Bylo-li zahájeno vyrovnací řízení na návrh ústavu, který vydal přednostní dlužní úpisy a věnoval určité části majetku k jejich přednostnímu uspokojení, zřídí vyrovnací soud z úřední povinnosti opatrovníka podle § 3 zák. č. 48/1874 ř. z.

(2) Ustanovení článku V. tohoto zákona a § 47, odst. 3., vyrovnacího řádu platí tu obdobně.

Čl. VII.

(1) Trestní ustanovení XXIII. hlavy prvního dílu a XI. hlavy druhého dílu trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z. ve znění upraveném článkem X. cís. nař. č. 337/1914 ř. z., i trestní ustanovení XXXI. a XXXV. hlavy trestního zákona zák. čl. V/1878 a zák. čl. V/1916 zůstávají v platnosti.

(2) Rovněž zůstávají v platnosti ustanovení článků XI. a XII. cís. nař. č. 337/1914 ř. z.

Čl. VIII.

Na území, na kterém jsou zřízeny zvláštní krajské soudy obchodní, jest krajský soud obchodní příslušný prohlásiti konkurs:

1. na jmění nebo pozůstalost kupce nebo na jmění obchodní společnosti, jichž firma jest zapsána v obchodním rejstříku;

2. na jmění společenstva hospodářského a výdělkového (družstva).

Čl. IX.

(1) Není-li o movitém jmění úpadcově, které jest v cizině, jinak ustanoveno v mezinárodních smlouvách nebo ve vládních prohlášeních vyhlášených ve Sbírce zákonů a nařízení, buď cizí soud (úřad) požádán za jeho vydání a vydané jmění pojato do konkursu zde prohlášeného (§ 3 konkursního řádu).

(2) Byl-li prohlášen konkurs v cizině, buď movité jmění úpadcovo, které jest ve zdejším státním území, vydáno cizímu soudu (úřadu), požádá-li o to a nebyl-li konkurs prohlášen také zde, pokud tomu nebrání platné zákazy vývozu. Vydáno však smí býti úpadcovo jmění teprve, když byla uspokojena práva na vyloučení a na oddělené uspokojení, nabytá dříve než došla žádost cizího soudu (úřadu).

(3) Vydání buď odmítnuto, nezachovává-li cizí stát vzájemnosti. Je-li to pochybno, buď vyžádáno prohlášení ministra spravedlnosti. Toto prohlášení jest pro soud závazné.

Čl. X.

(1) Konkursy, které byly prohlášeny přede dnem, kterého nabude tento zákon účinnosti, buďte skončeny podle dosavadních předpisů.

(2) I na konkursy v den účinnosti tohoto zákona již zahájené platí však tato ustanovení konkursního řádu:

1. Ustanovení § 141 až 165 o nuceném vyrovnání, pokud nebylo vyrovnání věřiteli přijato přede dnem, kdy tento zákon nabyl účinnosti.

2. Ustanovení § 170 až 172 o konkursech nepatrných.

3. Zvláštní ustanovení § 173 až 187 o konkursech na jmění výdělkových a hospodářských společenstev (družstev).

(3) Vyrovnací řízení zahájená před účinností tohoto zákona buďte skončena podle dosavadních předpisů, jestliže bylo vyrovnání věřiteli přijato přede dnem, kterého tento zákon nabude účinnosti.

Čl. XI.

Zda lze vzájemné pohledávky kompensovati a odporovati právním jednáním, buď posuzováno podle předpisů platných v době, kdy bylo nabyto vzájemných pohledávek nebo kdy bylo právní jednání vykonáno.

Čl. XII.

Spory o odpůrčích žalobách, o pravost a pořadí konkursních pohledávek a o nároky na vyloučení nebo oddělené uspokojení, pak o pohledávky za podstatou, ve kterých byla žaloba podána podle dosavadních ustanovení přede dnem účinnosti tohoto zákona, projednají a rozhodnou soudy dosud příslušné (§ 23 zák. čl. LIV/1912).

Čl. XIII.

Správce konkursní podstaty (vyrovnací správce) jest povinen zaplatiti za jmenování do státní pokladny dávku do výše 5% částky, která mu bude přiznána jako odměna, ve prospěch péče o mládež chudou, opuštěnou a zanedbanou. Tato dávka jest splatna při výplatě odměny; soud srazí ji přímo z částky správci poukázané. Podrobná ustanovení budou vydána vládním nařízením.

Čl. XIV.

(1) Tento zákon nabude účinnosti za tři měsíce po vyhlášení vyjímajíc ustanovení § 4 vyrovnacího řádu o nejmenší přípustné nabídce na vyrovnání, kteréžto ustanovení nabývá účinnosti ihned a platí také o vyrovnáních zahájených před vyhlášením tohoto zákona, pokud nebylo vyrovnání věřiteli ještě přijato.

(2) Byla-li před vyhlášením zákona nabídnuta menší kvota než stanoví § 4, čís. 5. vyrovnacího řádu, budiž navrhovatel vyzván, aby návrh do určité lhůty opravil a přizpůsobil zákonu. Byl-li opravený návrh ve lhůtě soudem určené předložen, nastávají účinky návrhu na vyrovnání ode dne původního podání.

(3) Tento zákon provede ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

I.

Konkursní řád.

DÍL PRVNÍ.

KONKURSNÍ PRÁVO HMOTNÉ.

Hlava první.

Podmínky prohlášení konkursu a jeho právní účinky.

Kdy lze konkurs prohlásiti.

§ 1.

(1) Konkurs buď na jmění dlužníkovo prohlášen, není-li dlužník (úpadce) s to, aby plnil své splatné závazky.

(2) Zastaví-li dlužník platy, má se za to, že není s to, aby plnil své splatné závazky.

(3) Na pozůstalosti a na jmění právnických osob buď konkurs prohlášen i tehdy, jsou-li předluženy. Co ustanovuje konkursní řád o nezpůsobilosti platiti, platí v těchto případech obdobně o předlužení.

Právní účinky prohlášení konkursu.

§ 2.

(1) Právní účinky prohlášení konkursu nastávají počátkem dne, kterého byla konkursní vyhláška vyvěšena na desce konkursního soudu.

(2) Byl-li konkurs prohlášen zároveň se zastavením vyrovnacího řízení nebo na návrh podaný do patnácti dnů po zastavení vyrovnacího řízení, trvají právní účinky zahájení vyrovnacího řízení až do prohlášení konkursu. Lhůty, které se podle konkursního řádu počítají ode dne návrhu na prohlášení konkursu nebo ode dne prohlášení konkursu, počítají se v takovém případu ode dne návrhu na zahájení řízení vyrovnacího nebo ode dne, kdy bylo zahájeno vyrovnací řízení.

Konkursní podstata.

§ 3.

(1) Od prohlášení konkursu není úpadci dovoleno, aby nakládal svým jměním, které jest podrobeno exekuci a které mu náleželo v den prohlášení konkursu anebo kterého nabyl za konkursu (konkursní podstata).

(2) Do konkursní podstaty náleží zejména veškeré nemovité jmění úpadcovo, které jest ve zdejším státním území, a veškeré movité jmění úpadcovo, ať jest kdekoliv, pokud není o něm jinak ustanoveno v mezinárodních smlouvách nebo vládních prohlášeních vyhlášených ve Sbírce zákonů a nařízení.

(3) Konkursní podstata buď vzata podle ustanovení konkursního řádu do uschování a do správy a budiž jí užito k uspokojení všech osobních věřitelů, kterým v den prohlášení konkursu příslušejí proti úpadci majetkoprávní nároky (konkursní věřitelé).

Právní jednání úpadcova.

§ 4.

(1) Právní jednání, která vykonal úpadce po prohlášení konkursu a která se týkají konkursní podstaty, jsou bezúčinná proti konkursním věřitelům. Druhé smluvní straně buď vzájemné plnění vráceno, pokud by se jím konkursní podstata obohatila.

(2) Plní-li dlužník úpadci po prohlášení konkursu, není závazku zproštěn, leda že by se plnění dostalo do konkursní podstaty nebo že úpadcův dlužník v době plnění nevěděl o prohlášení konkursu a že příčinou této neznalosti nebylo opominutí náležité péče.

Dědictví, odkazy, věnování mezi živými.

§ 5.

(1) Správce podstaty jest oprávněn na místě úpadce nastoupiti anebo pro podstatu přijmouti dědictví, odkazy a jiná věnování majetková, která úpadce do prohlášení konkursu nepřijal nebo neodmítl anebo která úpadci připadla za konkursního řízení. Dědictví může správce nastoupiti toliko s výhradou inventáře.

(2) Nenastoupí-li správce podstaty dědictví ve lhůtě ustanovené pozůstalostním soudem nebo při roku ustanoveném k projednání pozůstalosti nebo odmítne-li dědictví, odkaz nebo jiné majetkové věnování, nenáleží tato práva do konkursní podstaty.

Výživa úpadce a jeho rodiny. Byt úpadcův.

§ 6.

(1) Čeho nabude úpadce vlastní činností anebo co mu bylo za konkursu bezplatně věnováno, buď mu ponecháno potud, pokud toho potřebuje k výživě své a těch, kdo mají proti němu zákonný nárok na výživu.

(2) Nároku na výživu z konkursní podstaty úpadce nemá. Správce podstaty může však za

souhlasu věřitelského výboru poskytnouti úpadci a jeho rodině nutnou výživu.

(3) Bydlí-li úpadce v domě, který náleží do konkursní podstaty, buďte mu ponechány místnosti nezbytné pro obývání jeho a členů jeho rodiny, kteří s ním žijí ve společné domácnosti. O tom, které místnosti jest úpadci ponechati, rozhodne konkursní komisař. Rušil-li by úpadce správu konkursní podstaty, může mu konkursní komisař ponechané místnosti na návrh správce podstaty odejmouti.

Účinek prohlášení konkursu na spory.

§ 7.

(1) Spory o uplatnění nebo zajištění nároků na jmění náležející do konkursní podstaty nemohou býti po prohlášení konkursu proti úpadci zahájeny ani nemůže v nich býti pokračováno.

(2) Spory o nároky na oddělené uspokojení a o nároky na vyloučení věcí nenáležejících do konkursní podstaty mohou býti zahájeny a může v nich býti pokračováno také po prohlášení konkursu, vždy však jen proti správci konkursní podstaty.

(3) Spory o nároky, které se vůbec netýkají jmění náležejícího do konkursní podstaty, zejména spory o nároky na osobní plnění úpadcovo, mohou býti zahájeny proti úpadci nebo úpadcem i po prohlášení konkursu a může v nich býti pokračováno i za konkursu.

§ 8.

(1) Prohlášením konkursu přerušují se veškeré zahájené spory, ve kterých jest úpadce žalobcem nebo žalovaným, mimo spory o nároky, které se vůbec netýkají jmění náležejícího do konkursní podstaty. Přerušení sporu působí na úpadcovy společníky v rozepři jen tehdy, tvoří-li s úpadcem jednotnou spornou stranu.

(2) V přerušeném řízení mohou pokračovati správce podstaty, úpadcovi společníci v rozepři i úpadcův odpůrce.

(3) Ve sporech o nároky, které jest v konkursu přihlásiti, lze v řízení pokračovati až po zkušebním roku. Na místě správcově mohou v řízení pokračovati také konkursní věřitelé, kteří při zkušebním roku popřeli pohledávku, o kterou jest spor.

§ 9.

(1) Odepře-li správce podstaty vstoupiti do sporu, ve kterém jest úpadce žalobcem nebo kterým se proti úpadci uplatňuje nárok na vyloučení věci do konkursní podstaty nenáležející, vyloučí se z konkursní podstaty uplatňovaný nárok nebo požadovaná věc.

(2) Nevstoupí-li správce podstaty do sporu ve lhůtě, kterou určil procesní soud, platí to za odmítnutí. V řízení mohou pak pokračovati úpadce, jeho společníci v rozepři nebo úpadcův odpůrce.

Promlčení pohledávek.

§ 10.

(1) Přihlášením pohledávky v konkursním řízení přetrhuje se její promlčení. Promlčení proti úpadci počíná se znovu dnem po pravoplatnosti usnesení o zrušení konkursu.

(2) Byl-li přihlášený nárok při zkušebním roku popřen, staví se jeho promlčení ode dne přihlášky až do konce lhůty určené k tomu, aby byl nárok uplatněn.

Práva na oddělené uspokojení a práva na vyloučení věcí z konkursní podstaty.

§ 11.

Po prohlášení konkursu nemůže býti pro pohledávku proti úpadci nabyto soudcovského práva zástavního nebo práva na oddělené uspokojení na věcech, které náležejí do konkursní podstaty.

§ 12.

(1) Práva na oddělené uspokojení a na vyloučení věcí do konkursní podstaty nenáležejících prohlášením konkursu nejsou dotčena. Z konkursní podstaty buďte vyloučeny zejména majetkové hodnoty, které tvoří jmění určené k podpoře úpadcových zaměstnanců v nemoci, invaliditě nebo stáří nebo jejich vdov, sirotků a rodinných příslušníků.

(2) Konkursní komisař může však nařiditi, aby byl nucený prodej úpadcových věcí odložen nejdéle na šedesát dní, lze-li od toho očekávati výhodnější výsledek prodeje nebo je-li takové opatření nezbytné, aby byla odvrácena újma hrozící konkursním věřitelům. Doba, na kterou byl prodej odložen, nezapočítává se do lhůty, na kterou jest omezeno zákonné přednostní právo pro veřejné dávky.

(3) Ustanovení o oddělných věřitelích platí také o osobních věřitelích, kteří k zajištění svých nároků nabyli určitých částí majetku úpadcova, zejména pohledávek.

(4) Zadržovacími právy nakládá se v konkursním řízení jako zástavními právy.

§ 13.

(1) Prohlášením konkursu zanikají práva na oddělené uspokojení, kterých věřitelé na úpadcově jmění nabyli exekucí v posledních šedesáti dnech před prohlášením konkursu. Byl-li však konkurs zrušen podle § 166, znovu oživnou. Bylo-li zástavní právo nuceně zřízeno po zrušení dražebního řízení na návrh učiněný do lhůty ustanovené v exekučním řádu, počítá se šedesátidenní lhůta ode dne, kterého bylo poznamenáno zahájení dražebního řízení.

(2) Řízení zahájené ke zpeněžení věci nebo práva, které byly zabaveny ve lhůtě uvedené v odst. 1., budiž exekučním soudem zrušeno z úřední moci nebo na žádost konkursního komisaře anebo na návrh správce konkursní podstaty. Lhůta ustanovená pro zánik zástavního práva nabytého exekucí na movitých věcech hmotných se staví, oživne-li opět právo zástavní, až do právní moci usnesení, kterým byl konkurs zrušen.

(3) Byly-li již zpeněženy věci nebo práva, zabavené ve lhůtě uvedené v odst. 1., buď pojat do konkursní podstaty výtěžek připadající na zaniklé právo na oddělené uspokojení.

(4) Ustanovení odstavce 1. až 3. neplatí o právech na oddělené uspokojení, nabytých pro veřejné dávky a pro pojistné v oboru sociálního pojištění.

Zápisy v pozemkových knihách.

§ 14.

Vklady a záznamy ve veřejných knihách mohou býti povoleny a vykonány i po prohlášení konkursu, řídí-li se pořadí zápisu dnem, který jest před prohlášením konkursu.

Pohledávky nepeněžité, neurčité a v cizí měně.

§ 15.

Pohledávky, které nejsou splatny v penězích nebo jejichž výše jest neurčitá anebo které mají býti splněny v cizí měně, buďte v konkursu uplatňovány podle své hodnoty v měně československé v den prohlášení konkursu.

Pohledávky nedospělé.

§ 16.

(1) Nedospělé pohledávky platí v konkursu za splatné.

(2) Nedospělé nezúročitelné pohledávky lze však uplatňovati v konkursu toliko částkou, která s připočtením zákonných úroků za dobu od prohlášení konkursu až do splatnosti rovná se celé pohledávce.

Nároky na opětující se dávky.

§ 17.

(1) Nároky na placení důchodů, výživného (§ 59, odst. 2.) nebo jiných opětujících se dávek po určitou dobu buďte sečteny a sraženy zákonné úroky za mezidobí podle § 16, odst. 2.

(2) Je-li nárok na opětující se plnění neurčitého trvání, budiž v konkursu uplatněn částkou zjištěnou odhadem ke dni prohlášení konkursu.

Pohledávky podmíněné.

§ 18.

Věřitel, jemuž přísluší pohledávka podmíněná, může žádati, aby bylo zaplacení zajištěno pro případ, že se splní podmínka odkládací nebo nesplní podmínka rozvazovací. Je-li pohledávka omezena podmínkou rozvazovací, může věřitel žádati, aby mu bylo zaplaceno ihned, když dá sám jistotu pro případ, že se podmínka splní.

Spoludlužníci a ručitelé úpadcovi.

§ 19.

(1) Spoludlužníci zavázaní rukou společnou a nerozdílnou a ručitelé za úpadcovy závazky mohou v konkursu požadovati, aby jim byly nahrazeny platy, které na pohledávku vykonali před prohlášením konkursu nebo po něm, jestliže jim podle obecných ustanovení přísluší proti úpadci právo postihu.

(2) Částky, které by takoví spoludlužníci nebo ručitelé musili pro svůj společný závazek snad zaplatiti v budoucnosti, mohou v konkursu přihlásiti jako podmíněné pohledávky pro případ, že věřitel pohledávku v konkursu neuplatní.

(3) Po prohlášení konkursu mohou úpadcovi spoludlužníci a ručitelé pohledávku od věřitele nebo jeho nástupce vykoupiti. Zaplatí-li ji, příslušejí jim v konkursním řízení práva původního věřitele.

§ 20.

(1) Je-li za tutéž pohledávku zavázáno několik osob rukou společnou a nerozdílnou, může věřitel až do úplného uspokojení uplatniti celý zbytek pohledávky, v době prohlášení

konkursu ještě nezaplacený, proti každému spoludlužníku, který jest v konkursu.

(2) Konkursním podstatám jednotlivých spoludlužníků, kteří na věřitelovu pohledávku zaplatili více, nežli na ně připadá podle obecných předpisů, přísluší proti ostatním právo postihu.

Kompensace vzájemných pohledávek.

§ 21.

(1) Pohledávky, které v době prohlášení konkursu mohly býti podle obecných ustanovení kompensovány, netřeba v konkursu uplatňovati.

(2) Kompensace není vyloučena proto, že vzájemné pohledávky nebo některá z nich byly v době prohlášení konkursu podmíněné nebo nedospělé nebo že jejich předmětem nebylo plnění peněžité. O takových pohledávkách platí obdobně ustanovení §§ 15 až 17. Je-li pohledávka konkursního věřitele podmíněná, může soud učiniti kompensaci závislou na složení jistoty.

§ 22.

(1) Kompensace jest nepřípustná, nabyla-li ta či ona strana vzájemné pohledávky teprve po prohlášení konkursu. Totéž platí, nabyl-li úpadcův dlužník vzájemné pohledávky sice před prohlášením konkursu, avšak věděl-li nebo musil-li věděti v době, kdy nabyl vzájemné pohledávky, že jest úpadce neschopen platiti.

(2) Kompensace jest však přípustná i v případech uvedených v odst. 1., nabyl-li věřitel vzájemné pohledávky dříve než šest měsíců před prohlášením konkursu nebo jestliže věřitel byl povinen pohledávku převzíti a při tom, když na sebe bral tuto povinnost, nevěděl ani věděti nemusil, že úpadce jest neschopen platiti.

(3) Rovněž mohou býti kompensovány nároky, které po prohlášení konkursu vzniknou podle §§ 23 až 27 anebo ožijí podle § 44, odst. 2.

Splnění dvojstranných smluv:

a) Vůbec.

§ 23.

(1) Nebyla-li smlouva o vzájemném plnění v době prohlášení konkursu ještě splněna úpadcem ani druhou stranou nebo nebyla-li splněna úplně, může správce podstaty buď na místě úpadce smlouvu splniti a žádati splnění od druhé strany nebo od smlouvy odstoupiti.

(2) Správce podstaty musí se prohlásiti nejdéle ve lhůtě, kterou mu na návrh druhé strany určí konkursní komisař, jinak se má za to, že od smlouvy odstupuje. Odstoupí-li, může druhá strana žádati náhradu způsobené jí škody jako konkursní věřitel.

(3) Je-li druhá strana povinna plniti napřed, může plnění odepříti, dokud nebylo navzájem plněno nebo vzájemné plnění zajištěno, jestliže jí v době ujednání smlouvy nemusily býti známy špatné majetkové poměry úpadcovy.

b) Fixní obchody.

§ 24.

(1) Bylo-li smluveno, že zboží, které má tržní nebo bursovní cenu, bude dodáno v přesně určené době anebo v pevně určené lhůtě, a nastane-li doba splnění nebo uplyne-li lhůta teprve po prohlášení konkursu, nelze požadovati splnění, nýbrž jen náhradu škody pro nesplnění.

(2) Výše náhrady škody záleží v rozdílu mezi cenou kupní a cenou tržní nebo bursovní, která se platí druhého všedního dne po prohlášení konkursu v místě plnění nebo v obchodním místě pro ně směrodatném při obchodech sjednaných se smluvenou dobou splnění.

c) Smlouvy nájemní a pachtovní.

§ 25.

(1) Najal-li neb zpachtoval-li úpadce nějakou věc, může správce podstaty nebo pronajímatel (propachtovatel) bez újmy nároku na náhradu škody smlouvu vypověděti na zákonnou nebo smluvenou kratší výpovědní lhůtu.

(2) Bylo-li nájemné zaplaceno napřed, stane se výpověď pronajímatelova (propachtovatelova) účinnou teprve uplynutím doby, za kterou bylo nájemné zaplaceno.

(3) Nebyl-li úpadci předmět nájmu nebo pachtu před prohlášením konkursu ještě odevzdán, může pronajímatel (propachtovatel) od smlouvy odstoupiti.

§ 26.

(1) Pronajal-li nebo propachtoval-li úpadce nějakou věc, vstupuje správce podstaty do smlouvy. Bylo-li nájemné (pachtovné) plněno napřed a není-li to patrno z veřejné knihy, může býti zaplacení správci podstaty namítáno

bez újmy nároků na náhradu škody, jen pokud jde o dobu, po kterou by trval nájemní (pachtovní) poměr, kdyby byla dána okamžitě výpověď na smluvenou anebo, nebyla-li smluvena, na zákonnou výpovědní lhůtu.

(2) Zcizení najaté nebo propachtované věci má v konkursu na nájemní (pachtovní) poměr stejný účinek, jako nucený prodej.

d) Smlouvy služební.

§ 27.

(1) Je-li úpadce zaměstnavatelem a nastoupil-li již zaměstnanec službu, může zaměstnanec do měsíce po prohlášení konkursu zrušiti služební poměr bez výpovědi, správce konkursní podstaty však jen po zákonné nebo kratší smluvené výpovědní lhůtě.

(2) Zruší-li správce podstaty služební poměr výpovědí před uplynutím doby, na kterou byl ujednán, nebo byla-li ve smlouvě ujednána delší lhůta výpovědní nežli zákonná, může zaměstnanec žádati náhradu škody jako konkursní věřitel.

(3) Byl-li prohlášen konkurs na jmění zaměstnavatelovo dříve než zaměstnanec nastoupil službu, může od smlouvy odstoupiti zaměstnanec i správce podstaty. Odstoupí-li správce podstaty, přísluší zaměstnanci nárok na náhradu škody jako konkursnímu věřiteli.

Pověření, plná moc a nabídky.

§ 28.

(1) Prohlášením konkursu zanikají pověření a plná moc, ať byl konkurs prohlášen na jmění té či oné smluvní strany.

(2) Nabídky, které úpadce před prohlášením konkursu ještě nepřijal, zůstávají v platnosti, není-li z okolností zřejma jiná vůle nabízejícího.

(3) Úpadcovými nabídkami, které před prohlášením konkursu nebyly ještě přijaty, správce podstaty vázán není.

Hlava druhá.

Kterak lze odporovati právním jednáním, která se stala před prohlášením konkursu.

Odpůrčí právo.

§ 29.

(1) Právním jednáním, která se stala před prohlášením konkursu a týkají se úpadcova jmění, lze odporovati podle ustanovení této hlavy.

(2) Právní jednání, kterým bylo takto odporováno s úspěchem, prohlásí soud za bezúčinná proti konkursním věřitelům.

Odpor:

a) pro úmysl zkrátiti věřitele;

§ 30.

Odporovati lze:

1. právním jednáním, která úpadce vykonal v posledních deseti letech před prohlášením konkursu v úmyslu zkrátiti věřitele, druhé straně známém;

2. právním jednáním, kterými úpadcovi věřitelé byli zkráceni a která úpadce vykonal v posledních dvou letech před prohlášením konkursu, jestliže musil býti druhé straně znám úpadcův úmysl zkrátiti věřitele;

3. právním jednáním, kterými úpadcovi věřitelé byli zkráceni a která úpadce sjednal v posledních dvou letech před prohlášením konkursu se svým manželem — před sňatkem či po něm — se svým snoubencem nebo s jinými jemu blízkými osobami anebo která vykonal ve prospěch těchto osob, leč by druhé straně v době, kdy se právní jednání stalo, úpadcův úmysl zkrátiti věřitele nebyl znám, ani znám býti nemusil.

b) pro mrhání majetkem;

§ 31.

Odporovati lze smlouvám trhovým, směnným a dodávacím, které byly úpadcem sjednány v posledním roce před prohlášením konkursu, pokud druhá strana v jednání seznala nebo seznati musila mrhání majetkem, kterým jsou úpadcovi věřitelé zkracováni.

c) bezplatným a jim rovným opatřením;

§ 32.

Odporovati lze těmto právním jednáním, která byla vykonána v posledních dvou letech před prohlášením konkursu:

1. bezplatným opatřením úpadcovým, pokud nejde o splnění zákonného závazku, o obvyklé příležitostné dary neb o věnování přiměřené výše, která byla učiněna k účelům obecně prospěšným nebo kterými bylo vyhověno mravnímu závazku neb ohledům slušnosti;

2. nabytí úpadcových věcí podle úředního opatření, byla-li úplata dána z úpadcova jmění. Nabyly-li těchto věcí osoby úpadci blízké, má se za to, že úplata byla dána z úpadcova jmění;

3. zajištění nebo vrácení věna, nebyl-li úpadce k němu zavázán ani smlouvou, kterou sjednal vstupuje v manželství nebo zřizuje věno, ani podle zákona při skončení manželského společenství, dále zajištění nebo vydání obvěnění nebo vdovského platu.

d) pro nadržování;

§ 33.

(1) Odporovati lze zajištění neb uspokojení věřitele, které se stalo později, než se úpadce stal nezpůsobilým platiti nebo než byl podán návrh na prohlášení konkursu, anebo v posledních šedesáti dnech před tím:

1. dostalo-li se věřiteli zajištění nebo uspokojení, na které neměl nároku vůbec nebo tohoto způsobu nebo tohoto času, leč by právním jednáním nenabyl výhod před jinými věřiteli;

2. dostalo-li se zajištění neb uspokojení osobám úpadci blízkým, leč by jim nebyl znám ani znám býti nemusil úpadcův úmysl, poskytnouti jim výhodu před jinými věřiteli;

3. dostalo-li se zajištění neb uspokojení osobám, které nejsou úpadci blízké, byl-li jim nebo musil-li jim býti znám úpadcův umysl, poskytnouti jim výhodu před jinými věřiteli.

(2) Odporovati nelze, byla-li výhoda poskytnuta dříve, nežli rok před prohlášením konkursu.

e) pro vědomost o úpadcově nezpůsobilosti platiti.

§ 34.

(1) Odporovati lze těmto právním jednáním, vykonaným po tom, kdy se úpadce stal nezpůsobilým platiti, nebo po podání návrhu na prohlášení konkursu:

1. právním jednáním, kterými osoba úpadci blízká dosáhla pro svou konkursní pohledávku zajištění nebo uspokojení, a veškerým právním jednáním úpadce s osobami jemu blízkými, která zkracují věřitele, leč by osobám blízkým úpadci nebylo ani nemusilo býti známo, že úpadce jest nezpůsobilý platiti anebo že byl podán návrh na prohlášení konkursu;

2. právním jednáním, kterými se dostalo jinému konkursnímu věřiteli zajištění neb uspokojení, jakož i veškerým právním jednáním zkracujícím věřitele, která úpadce sjednal s jinými osobami, bylo-li nebo musilo-li býti druhé straně známo, že jest úpadce nezpůsobilý platiti nebo že byl podán návrh na prohlášení konkursu.

(2) Bylo-li proti úpadci zahájeno vyrovnací řízení v době, kdy se stalo právní jednání, kterému lze podle prvního odstavce odporovati, nemůže se druhá strana dovolávati toho, že nevěděla o úpadcově nezpůsobilosti platiti.

(3) Podle ustanovení prvého odstavce nelze odporovati právním jednáním úpadce nebo vyrovnacího správce za něho jednajícího, která jsou dovolena podle ustanovení vyrovnacího řádu za účelem dalšího vedení úpadcova podniku.

(4) Rovněž nelze odporovati podle tohoto ustanovení právním jednáním, která byla vykonána dříve než šest měsíců před prohlášením konkursu.

Osoby úpadci blízké.

§ 35.

(1) Za osoby úpadci blízké pokládají se jeho manžel a osoby, které jsou s úpadcem nebo jeho manželem příbuzny nebo sešvakřeny v pokolení přímém vůbec nebo až do čtvrtého stupně v pokolení pobočném, pak osvojenci, schovanci, jakož i osoby, které s úpadcem žijí v mimomanželském společenství. Mimomanželské příbuzenství pokládá se tu za rovné příbuzenství manželskému. Stupně se počítají v pobočném pokolení podle počtu zplození, kterými obě osoby pocházejí od svého nejbližšího společného kmene; v kterém stupni jest někdo spřízněn s jedním manželem, v témž stupni jest sešvakřen s druhým manželem.

(2) Je-li úpadcem společnost s ručením omezeným, pokládají se společníci a jednatelé, jakož i osoby jim blízké za blízké osoby v poměru ke společnosti.

Platy na směnky a šeky.

§ 36.

(1) Vrácení toho, co úpadce zaplatil na směnky, nemůže býti podle § 33, č. 2 a 3 a § 34, odst. 1. požadováno, byl-li příjemce platu podle směnečného práva povinen přijati placení pod ztrátou směnečného nároku proti jiným směnečným dlužníkům.

(2) Ten však, kdo jest oprávněn odporovati placení, může požadovati vrácení zaplacené směnečné sumy od posledního postižníka anebo, dal-li tento směnku na účet osoby jiné, od této jiné osoby, bylo-li nebo muselo-li býti známo poslednímu postižníku anebo této jiné osobě v době, kdy směnku postoupili anebo dali postoupiti, že úpadce měl úmysl poskytnouti výhodu, že byl nezpůsobilý platiti anebo že byl podán návrh na prohlášení konkursu.

(3) Tato ustanovení platí obdobně také o placení šeků.

Jednotlivé drobné prodeje.

§ 37.

Úpadcovu plnění z jednotlivých drobných prodejů movitých věcí v živnostenském podniku úpadcově lze odporovati jen za podmínek ustanovených v § 30.

Odpor a exekuce.

§ 38.

Právo odporovati není vyloučeno proto, že pro jednání, kterému se odporuje, bylo nabyto exekučního titulu nebo že bylo vymoženo exekucí. Bylo-li takové právní jednání prohlášeno za bezúčinné, pozbude proti konkursním věřitelům účinnosti také exekuční titul.

Odpor proti opominutím.

§ 39.

Stejně jako právní jednání posuzují se také úpadcova opominutí, kterými úpadce pozbývá práv nebo kterými se proti němu zakládají, zachovávají nebo zajišťují majetkové právní nároky. Totéž platí, nenastoupil-li nebo nepřijal-li úpadce dědictví.

Kdo jest oprávněn odporovati.

§ 40.

(1) Odporovati právním jednáním jest oprávněn správce konkursní podstaty.

(2) Odpůrčí nároky, které vznesli konkursní věřitelé mimo konkurs, jakož i exekuce podle titulů, jichž konkursní věřitelé nabyli pro své odpůrčí nároky, může za konkursu uplatňovati toliko správce podstaty. Z toho, co se z uplatnění takovýchto nároků dostane do konkursní podstaty, buďte věřiteli především nahrazeny útraty sporu.

(3) Spory zahájené o odpůrčích žalobách věřitelů přerušují se prohlášením konkursu. Správce podstaty může na místě věřitele do sporu vstoupiti nebo vstup odmítnouti. Odmítne-li, platí ustanovení § 9, odst. 2.

(4) Odmítne-li správce podstaty vstoupiti do sporu, mohou strany řízení opět zahájiti a v něm pokračovati, jen pokud jde o útraty sporu. Odmítnutím nepozbývá správce podstaty práva odporovati podle ustanovení tohoto zákona.

(5) Tato ustanovení neplatí o odpůrčích nárocích, které příslušejí podle odpůrčího řádu oddělným věřitelům, aby si zachovali právo na oddělené uspokojení a odporovali nároku jiného oddělného věřitele na tutéž věc.

Proti komu lze odporovati.

§ 41.

(1) Odporovati lze proti tomu, kdo s úpadcem sjednal odporovatelné právní jednání, vůči komu úpadce jednostranné právní jednání vykonal nebo kdo z jednostranného právního jednání úpadcova přímo nabyl prospěchu.

(2) Je-li odpor odůvodněn proti zůstaviteli, lze odporovati také proti jeho dědici.

(3) Proti jinému právnímu nástupci nebo proti tomu, pro koho na základě odporovatelného práva bylo založeno právo další, lze uplatniti právo odporu, odůvodněné proti jeho právnímu předchůdci, toliko:

1. byly-li nebo musily-li mu býti v době, kdy nabyl práva, známy okolnosti, které odůvodňují právo odporu proti předchůdci;

2. nabyl-li práva bezplatným jednáním předchůdcovým;

3. je-li osobou úpadci blízkou, leda že mu v době, kdy nabyl práva, nebyly ani nemusily býti známy okolnosti, které odůvodňují právo odporovati proti předchůdci.

Obsah odpůrčího nároku.

§ 42.

(1) Co odporovatelným jednáním ze jmění úpadcova ušlo nebo bylo z něho zcizeno nebo čeho se úpadce zřekl, budiž konkursní podstatě vydáno; není-li to možno, buď dána náhrada.

(2) Kdo jest zavázán plniti, považuje se za nepoctivého držitele; jeho dědic však jen tehdy, jestliže mu byly nebo musily býti známy okolnosti, které odůvodňují odpůrčí nárok proti zůstaviteli.

(3) Poctivý příjemce bezplatného plnění jest povinen vrátiti toto plnění jen potud, pokud jest jím obohacen, leda že by jeho nabytí mohlo býti odporováno také jako úplatnému.

§ 43.

Jestliže na věcech, které jest vydati, nabyly třetí osoby práv, kterým nelze odporovati, jest povinen nahraditi konkursní podstatě škodu ten, za jehož držby byly věci zavazeny, mohlo-li býti jeho nabytí odporováno. Ustanovení § 42, odst. 3. platí i tu.

Nároky odpůrce odporovatelova.

§ 44.

(1) Odporovatelův odpůrce může žádati, aby mu bylo z konkursní podstaty vráceno jeho vzájemné plnění, pokud je v podstatě lze ještě rozeznati anebo pokud jest podstata o jeho hodnotu obohacena.

(2) Nárok, aby bylo vzájemné plnění vráceno nad tuto míru, jakož i nárok, který proti podstatě opět oživne, bylo-li odporovatelné plnění vráceno, lze uplatniti jen jako konkursní pohledávky.

§ 45.

S odpůrčím nárokem nemůže býti kompensována vzájemná pohledávka za úpadcem.

Jak se zjedná odpůrčímu nároku platnost.

§ 46.

(1) Odpor lze uplatniti žalobou nebo námitkou.

(2) Žalobou musí býti odporováno do roka po prohlášení konkursu, jinak nárok zanikne.

(3) Odporuje-li se žalobou, může žalobce u procesního soudu žádati, aby byla žaloba poznamenána v knihovních vložkách, ve kterých je třeba zápisu, aby byl odpůrčí nárok proveden. Rozsudek vydaný o odpůrčí žalobě má účinek i proti osobám, které nabyly po poznámce žaloby knihovních práv na věci nebo právu, které jsou předmětem odporu.

Hlava třetí.

Nároky v konkursu.

Nároky na vyloučení věcí z konkursní podstaty.

§ 47.

(1) Jsou-li v konkursní podstatě věci, které úpadci zcela nebo z části nenáležejí, budiž posuzováno věcné neb osobní právo na jejich vyloučení podle obecných právních pravidel.

(2) Byla-li taková věc po prohlášení konkursu zcizena, může oprávněný bez újmy dalších nároků na náhradu žádati, aby byla úplata z konkursní podstaty vyloučena a, nebyla-li ještě zaplacena, aby mu byl nárok na její zaplacení postoupen.

(3) Mají-li býti úpadci nebo správci podstaty nahrazeny výdaje, učiněné na věc, která se má vydati, nebo učiněné na dosažení úplaty, buďte vylučovatelem nahrazeny z ruky do ruky.

Právo stihací.

§ 48.

Prodavač nebo nákupní komisionář může požadovati, aby mu bylo vráceno zboží, které bylo úpadci zasláno z jiného místa a nebylo jím ještě úplně zaplaceno, pokud před prohlášením konkursu nedošlo na místo dodání a nedostalo se do moci úpadce nebo do moci jiné osoby pro něho (právo stihací).

Pohledávky za podstatou.

§ 49.

Pohledávkami za podstatou jsou:

1. útraty konkursního řízení; k nim náležejí útraty předcházejícího řízení vyrovnacího, byl-li konkurs prohlášen zároveň se zastavením vyrovnacího řízení nebo na návrh podaný do patnácti dnů po zastavení vyrovnacího řízení. Dále veškeré výdaje, které jsou spojeny s udržováním a správou podstaty a s jejím obhospodařováním, čítajíc k nim daně, které se týkají podstaty (odbytné, berní pachtovné), poplatky, cla, příspěvky k sociálnímu pojištění a jiné veřejné dávky, které dospívají za konkursu;

2. nároky z právních jednání správce podstaty a, byl-li konkurs prohlášen zároveň se zastavením řízení vyrovnacího nebo na návrh podaný do patnácti dní po zastavení vyrovnacího řízení, nároky z právních jednání úpadce nebo vyrovnacího správce zaň jednajícího, která jsou podle ustanovení vyrovnacího řádu dovolena pro další provozování úpadcova podniku;

3. nároky na splnění dvojstranných smluv, ve které vstoupil správce podstaty;

4. nároky z bezdůvodného obohacení konkursní podstaty.

§ 50.

(1) Z konkursní podstaty buďte především zapraveny pohledávky za podstatou, a to z podstaty, na kterou se vztahují.

(2) Nemohou-li býti pohledávky za podstatou uspokojeny úplně, mají hotové výdaje zapravené zálohou správcem podstaty přednost před ostatními pohledávkami. Mezi sebou buďte uspokojeny poměrně. Nelze však požadovati, aby vráceno bylo placení, které již bylo vykonáno.

(3) Je-li pochybno, vztahují-li se pohledávky za podstatou na podstatu společnou či na některou podstatu zvláštní, má se za to, že se vztahují na podstatu společnou. O otázce této rozhodne konkursní komisař, vykonaje po-

třebná šetření (§ 189, odst. 4.); pořad práva jest vyloučen.

Nároky na oddělené uspokojení.

§ 51.

(1) Věřitelé, kteří mají právo na oddělené uspokojení z určitých úpadcových věcí (věřitelé oddělní), vylučují konkursní věřitele až do výše svých pohledávek z uspokojení z těchto věcí (zvláštních podstat).

(2) Co zbude ze zvláštní podstaty po uspokojení oddělných věřitelů, připadne do společné konkursní podstaty.

(3) Oddělní věřitelé, kterým přísluší zároveň osobní nárok proti úpadci, mohou celou pohledávku uplatniti také jako konkursní věřitelé.

(4) Zákonné zástavní právo příslušející pronájemci (propachtovateli) na vnesené svršky nemůže býti uplatněno pro nájemné (pachtovné) za delší dobu, než za poslední rok před prohlášením konkursu. Toto ustanovení se však nevztahuje na zástavní právo propachtovatele zemědělských nemovitostí.

§ 52.

(1) Z užitků a z výtěžku věcí náležejících do zvláštní podstaty, buďte před pohledávkami oddělných věřitelů zapraveny útraty zvláštní správy, útraty zpeněžení a útraty rozdělení zvláštní podstaty.

(2) O pořadí nároků, které mají býti uspokojeny ze zvláštních podstat, platí, byly-li věci náležející do zvláštní podstaty za konkursu zcizeny, ustanovení exekučního řádu.

Společná konkursní podstata a pořadí pohledávek.

§ 53.

Pokud se neužije jmění náležejícího do konkursní podstaty k uspokojení pohledávek za podstatou a nároků oddělných věřitelů, tvoří společnou konkursní podstatu, ze které jest zapraviti pohledávky konkursních věřitelů v pořadí stanoveném v §§ 54 až 56 a, jsou-li zařazeny do stejné třídy, poměrně podle jejich výše.

První třída.

§ 54.

Do první třídy náležejí:

1. nezbytně nutné výdaje na úpadcův pohřeb;

2. pohledávky úpadcových zaměstnanců z poměru služebního nebo pracovního, zejména ze služebních platů a mzdy za poslední tři roky před prohlášením konkursu nebo před úmrtím úpadce, náhradní nároky pro předčasné zrušení služebního nebo pracovního poměru, pokud nepřesahují částku úplaty za tři roky, nároky na vrácení služebních kaucí, nároky ze zápůjček poskytnutých zaměstnavateli k provozování podniku srážkou ze mzdy, nároky obchodních jednatelů proti majiteli obchodu na zaplacení provise a na náhradu hotových vydání, jichž bylo nabyto nebo které dospěly v posledních třech letech před prohlášením konkursu; všechny tyto nároky však s obmezením, že do první třídy náležejí, mimo nároky na náhradu hotových vydání a vrácení kaucí, jen pokud pohledávka jednotlivého věřitele nepřesahuje částku 24.000 Kč;

3. pohledávky zařízení určených k podpoře úpadcových zaměstnanců v nemoci, invaliditě nebo stáří nebo jejich vdov, sirotků a rodinných příslušníků;

4. pohledávky lékařů, porodních asistentek, ošetřovatelů nemocných, zvěrolékařů a lékáren za odborné úkony a dodávky, pokud tyto pohledávky vznikly proti úpadci v posledním roce před prohlášením konkursu nebo před úmrtím úpadcovým.

Druhá třída.

§ 55.

Do druhé třídy náležejí:

Daně (odbytné, berní pachtovné), poplatky, cla, příspěvky k sociálnímu pojištění a jiné veřejné dávky, pokud nedospěly dříve než tři roky před prohlášením konkursu a nebyly zaplaceny z věci za ně zavazené.

Třetí třída.

§ 56.

Do třetí třídy náležejí všechny ostatní konkursní pohledávky.

Příslušenství pohledávek a pohledávky náhradní.

§ 57.

(1) Příslušenství pohledávek vzniklé až do prohlášení konkursu má stejné pořadí s pohledávkami.

(2) Pohledávka na náhradu vzniklá zaplacením úpadcova dluhu má stejné pořadí, jako měla zaplacená pohledávka.

Pohledávky úpadcovy manželky a obchodních věřitelů.

§ 58.

(1) Práva, která příslušejí podle občanského práva úpadcově manželce v příčině věna, mohou býti v konkursu uplatněna jen, bylo-li přijetí věna potvrzeno veřejnonotářským spisem zřízeným buď hned při přijetí věna nebo nejpozději dva roky před prohlášením konkursu.

(2) K pohledávkám obchodních věřitelů, které vznikly dříve než byla do obchodního rejstříku zapsána práva úpadcovy manželky ze svatebních smluv, budiž v konkursu přihlíženo částkou, která by na ně připadla, kdyby nebylo pohledávky úpadcovy manželky ze svatebních smluv. Větší částku, která takto připadne obchodním věřitelům, přikázati jest jim z podílu příslušejícího úpadcově manželce jako konkursní věřitelce.

Vyloučené nároky.

§ 59.

(1) Jako konkursní pohledávky nemohou býti uplatňovány:

1. úroky z konkursních pohledávek za dobu od prohlášení konkursu, jakož i útraty, které vzniknou jednotlivým věřitelům z účasti na konkursním řízení;

2. peněžité tresty pro trestné činy jakéhokoliv druhu;

3. nároky z darování a v konkursu pozůstalosti také nároky z odkazů.

(2) Nároky na výživné příslušející oprávněnému ze zákona, mohou býti v konkursu uplatněny za dobu po prohlášení konkursu jen, je-li úpadce zavázán jako dědic osoby povinné poskytovati výživu.

Pohledávky cizích věřitelů.

§ 60.

(1) Není-li ustanoveno jinak v mezinárodních smlouvách nebo ve vládních prohlášeních vyhlášených ve Sbírce zákonů a nařízení, mají cizozemští věřitelé v konkursu stejná práva jako věřitelé zdejší, je-li zaručena vzájemnost.

(2) Je-li pochybno, zda se vzájemnost zachovává, vyžádá si soud prohlášení ministra spravedlnosti. Toto prohlášení je pro soud závazné.

(3) Tato ustanovení platí také o pohledávkách, které po prohlášení konkursu přešly s cizinců na tuzemce.

Hlava čtvrtá.

Zrušení konkursu.

Úpadcova práva po zrušení konkursu.

§ 61.

Byl-li konkurs pravoplatně zrušen, nabývá úpadce opět práva svým jměním volně nakládati.

Práva konkursních věřitelů po zrušení konkursu.

§ 62.

Konkursní věřitelé mohou vymáhati své nezaplacené pohledávky z úpadcova jmění, které mu zbylo k volnému nakládání anebo jehož nabyl po zrušení konkursu, ať svoje pohledávky v konkursu přihlásili, čili nic.

§ 63.

Byla-li pohledávka v konkursu zjištěna a nebyla-li úpadcem výslovně popřena, může býti podle zápisu konkursního komisaře v seznamu přihlášek vymáhána exekucí na úpadcovo jmění, které mu zbylo k volnému nakládání nebo jehož po zrušení konkursu nově nabyl.

§ 64.

Ustanovení §§ 62 a 63 neplatí, byl-li konkurs ukončen nuceným vyrovnáním a bylo-li nucené vyrovnání úplně a včas splněno.

DÍL DRUHÝ.

KONKURSNÍ ŘÍZENÍ.

Hlava první.

Konkurs řádný.

Oddíl první.

O soudnictví v konkursu.

Konkursní soud. Příslušnost věcná a místní.

§ 65.

(1) Soudní pravomoc v konkursním řízení vykonávají krajské soudy.

(2) Místně příslušný jest v konkursním řízení krajský soud, v jehož obvodu úpadce provozuje svůj podnik, a, neprovozuje-li úpadce podnik, krajský soud, v jehož

obvodu má úpadce bydliště (sídlo). Nemá-li úpadce v tuzemsku ani podniku ani bydliště (sídla), jest příslušný krajský soud, v jehož obvodu jest úpadcův majetek.

(3) Je-li v konkursním řízení odůvodněna příslušnost několika soudů, jest konkursním soudem ten z nich, který konkurs dříve prohlásil.

§ 66.

Má-li býti zároveň s prohlášením konkursu na jmění obchodní společnosti nebo později, dokud toto konkursní řízení trvá, prohlášen konkurs také na soukromé jmění osobně ručícího společníka, jest soud příslušný v konkursu obchodní společnosti příslušný také v konkursu společníka.

§ 67.

Úmluvy stran o soudní příslušnosti v řízení konkursním jsou bezúčinné.

Oddíl druhý.

O prohlášení konkursu.

Prohlášení konkursu:

a) na návrh dlužníka.

§ 68.

(1) Podá-li návrh na prohlášení konkursu dlužník, buď konkurs prohlášen ihned. Oznámí-li dlužník soudu, že zastavil platy, pokládá se takové oznámení za návrh na prohlášení konkursu.

(2) Nebyl-li návrh na prohlášení konkursu podán všemi osobně ručícími společníky nebo likvidátory obchodní společnosti, všemi osobami oprávněnými zastupovati právnickou osobu anebo všemi dědici, buďte před rozhodnutím slyšeni ostatní osobně ručící společníci, likvidátoři, zástupci právnické osoby nebo dědicové. Nelze-li docíliti o návrhu dohody nebo nelze-li výslech provésti bez značného průtahu, buď konkurs prohlášen jen, bylo-li osvědčeno, že dlužník jest neschopen plniti splatné závazky nebo že jest předlužen (§ 1).

b) na návrh věřitele.

§ 69.

(1) Na návrh věřitele buď konkurs prohlášen, osvědčí-li věřitel, že má konkursní pohledávku, třeba ještě nedospělou, a že dlužník není s to, aby platil. Osvědčiti tuto dlužníkovu neschopnost není třeba, byl-li návrh na prohlášení konkursu podán před zahájením vyrovnacího řízení (§ 1 vyrovnacího řádu) nebo později, nejdéle však do patnácti dnů po pravoplatném zastavení vyrovnacího řízení.

(2) Je-li to bez značného průtahu možno, vyslechne soud o návrhu věřitelově dlužníka a jiné osoby, které mohou podati vysvětlení. Bez předchozího slyšení těchto osob a navrhovatele buď návrh zamítnut jen, je-li zřejmě neodůvodněný, zejména nebylo-li zřejmě podáno osvědčení předepsané v odst. 1.

(3) Odvolá-li věřitel návrh na prohlášení konkursu, může jej věřitel sám nebo ten, kdo od věřitele pohledávku nabyl, pro tutéž pohledávku obnoviti až po šesti měsících.

§ 70.

(1) Je-li toliko jediný osobní věřitel, postačí-li však jmění pravděpodobně k úhradě útrat konkursního řízení, buď návrhu na prohlášení konkursu vyhověno, když navrhovatel osvědčí odpůrčí nárok. Před zamítnutím návrhu buď slyšen navrhovatel.

(2) Není-li tu jmění, které by pravděpodobně stačilo k úhradě útrat konkursního řízení, buď konkurs prohlášen, osvědčí-li navrhovatel odpůrčí nárok anebo dá-li přiměřenou zálohu na útraty. Náhradu této zálohy lze požadovati jako pohledávku za podstatou.

(3) Usnesení, kterým byl návrh na prohlášení konkursu zamítnut pro nedostatek jmění, buď uveřejněno v Ústředním oznamovateli vydávaném ministerstvem spravedlnosti a dlužníku buď na návrh kteréhokoliv věřitele uloženo vykonati vyjevovací přísahu. Vyjde-li při výkonu vyjevovací přísahy na jevo, že dlužník má jmění, které stačí na úhradu útrat konkursního řízení, může býti návrh na prohlášení konkursu ihned obnoven.

Konkursní vyhláška.

§ 71.

(1) Prohlášení konkursu buď veřejně vyhlášeno.

(2) Ve vyhlášce buď uvedeno:

1. pojmenování konkursního soudu;

2. jméno (firma), stav a bydliště (sídlo) úpadce a sídlo jeho podniku;

3. jméno a úřední sídlo konkursního komisaře;

4. jméno, zaměstnání a bydliště správce podstaty;

5. místo, čas a účel prvé schůze věřitelů s vyzváním, aby věřitelé při schůzi předložili doklady k osvědčení svých pohledávek;

6. vyzvání konkursních věřitelů, aby své pohledávky přihlásili do určité lhůty, a krátké poučení o následcích, zmeškají-li přihlašovací lhůtu nebo neustanoví-li zmocněnce pro doručování (§ 106);

7. místo a čas všeobecného zkušebního roku;

8. časopisy určené pro další vyhlášky.

(3) První schůze věřitelů buď zpravidla stanovena do patnácti dnů, lhůta přihlašovací zpravidla na třicet až šedesát dnů po prohlášení konkursu a všeobecný zkušební rok zpravidla na patnáctý den po uplynutí přihlašovací lhůty.

§ 72.

(1) Vyhláška buď vyvěšena na desce konkursního soudu téhož dne, kterého byl konkurs prohlášen; potvrzení o tom jest uschovati při spisech. Kromě toho buď vyhláška vyvěšena na desce okresního soudu, u kterého má konkursní komisař úřední sídlo, a je-li úpadcův podnik nebo jeho bydliště (sídlo) mimo okres, ve kterém jest konkursní soud, také na desce okresního soudu, v jehož obvodu je úpadcův podnik nebo jeho bydliště (sídlo).

(2) Je-li v sídle konkursního soudu nebo v místě úpadcova závodu (hlavního nebo pobočného) bursa a je-li úpadcova firma zapsána do obchodního rejstříku anebo je-li úpadce členem nebo navštěvovatelem bursy, buď vyhláška vyvěšena také v místnostech bursovních.

(3) Vyhotovení vyhlášky buď doručeno úpadci, všem konkursním věřitelům, jichž adresa je známa, a úřadům vyměřujícím a vymáhajícím veřejné daně a dávky.

(4) Výpis z vyhlášky buď uveřejněn v úředních listech ustanovených k uveřejňování vyhlášek soudů a v Ústředním oznamovateli.

§ 73.

(1) Konkursní soud učiní ihned po prohlášení konkursu všechna opatření, která jsou nutna k zabezpečení podstaty; zejména může vzíti úpadce do vazby, je-li obava, že by uprchl (§ 103).

(2) O prohlášení konkursu zpraví konkursní soud ihned poštovní a telegrafní úřady, železniční a lodní stanice, o které podle úpadcova bydliště a sídla jeho podniku může jíti. Tyto úřady a stanice jsou povinny, pokud soud nenařídí jinak, vydati správci podstaty veškeré zásilky, které by jinak měly býti vydány úpadci. Správce podstaty má dovoliti úpadci, aby nahlížel do sdělení ho došlých, a vydati mu zásilky, které se netýkají podstaty.

(3) Banky, úvěrní a uschovací ústavy, u nichž má úpadce uloženy hodnoty, u nichž má pohledávky nebo bezpečnostní schránku, buďte o prohlášení konkursu ihned zpraveny s vyzváním, aby jakákoliv opatření, týkající se úpadcových uložených hodnot, pohledávek nebo bezpečnostní schránky, vykonaly toliko se svolením konkursního komisaře.

(4) Vládním nařízením může býti ustanoveno, že kromě úřadů a účastníků uvedených v §§ 72 a 73, jest konkursní vyhlášku doručiti i jiným úřadům, orgánům nebo korporacím.

Poznámky prohlášení konkursu.

§ 74.

(1) Prohlášení konkursu buď z úřední povinnosti poznamenáno ve veřejných knihách při úpadcových nemovitostech a knihovních právech a, je-li firma úpadce zapsána v obchodním nebo společenstevním rejstříku, i v těchto rejstřících. Kromě toho buď prohlášení konkursu poznamenáno v zájemních protokolech, které byly sepsány v exekucích vedených proti úpadci a, je-li úpadce vlastníkem námořské lodi nebo patentu, také v rejstříku lodním nebo patentním.

(2) V poznámkách nařízených podle odstavce 1. buď vyznačen den, kterého byl konkurs prohlášen.

Opravné prostředky.

§ 75.

(1) Usnesení, kterým byl konkurs prohlášen nebo kterým byl návrh na prohlášení konkursu zamítnut, mohou odporovati rekursem všichni, jichž práva byla tím dotčena.

(2) Rekurs proti usnesení, kterým byl konkurs prohlášen, nemá odkládacího účinku.

§ 76.

(1) Bylo-li právoplatně vyhověno rekursu proti usnesení, kterým byl konkurs prohlášen, buď zrušení konkursu veřejně vyhlášeno stejným způsobem, jako prohlášení konkursu.

(2) Usnesení o zrušení konkursu buď dodáno všem úřadům a místům, které byly podle §§ 72 a 73 zpraveny o prohlášení konkursu.

(3) Zároveň buď nařízeno, aby byly vymazány poznámky prohlášení konkursu vyko-

nané podle § 74 a aby byla zrušena všechna opatření úpadce obmezující.

Oddíl třetí.

O orgánech konkursního řízení.

a) Konkursní komisař.

§ 77.

(1) Konkursní soud ustanoví konkursním komisařem zpravidla některého svého soudce. Je-li však úpadcův podnik nebo jeho bydliště (sídlo) mimo okres, ve kterém jest konkursní soud, nebo je-li to účelno z jiného důvodu, může býti konkursním komisařem ustanoven soudce některého okresního soudu, který jest v obvodu konkursního soudu. Je-li konkursní komisař zaneprázdněn nebo nepřítomen v úřadě, nastoupí na jeho místo soudce, který jest jinak pověřen ho zastupovati.

(2) Konkursní komisař řídí jako samosoudce konkursní řízení, dohlíží na činnost správce konkursní podstaty, jeho náměstka i správců zvláštních podstat a přísluší mu činiti veškerá opatření a vydávati veškerá rozhodnutí, která nejsou zákonem vyhrazena konkursnímu soudu.

(3) Konkursní soud může kdykoliv dohlížeti na úřadování konkursního komisaře, vyžádati si od něho zprávu o řízení a ze závažných důvodů jej odvolati a nahraditi jiným soudcem. Proti takovémuto opatření není opravného prostředku.

(4) Veškeré soudy a úřady jsou povinny konkursnímu komisaři poskytovati právní pomoc.

b) Správce podstaty.

§ 78.

(1) Při prohlášení konkursu a kdykoliv se toho objeví později potřeba, ustanoví konkursní soud správce konkursní podstaty. Přijmouti jmenování správcem podstaty není nikdo povinen; advokáti a veřejní notáři mohou však jmenování odmítnouti jen z důležitých důvodů, které posouditi náleží konkursnímu soudu.

(2) Správcem podstaty buď jmenována osoba bezúhonná a spolehlivá, která má k tomu potřebné znalosti a není s úpadcem v takovém osobním poměru, který by mohl míti vliv na konání její povinností. Zejména nebudiž správcem podstaty jmenována osoba úpadci blízká (§ 35). Podrobná ustanovení o výběru správců podstaty budou vydána vládním nařízením.

(3) Konkursní soud vydá správci podstaty listinu o jmenování a správce, nežli se ujme úřadu, přislíbí konkursnímu komisaři rukou dáním, že bude své povinnosti plniti svědomitě.

Povinnosti a odpovědnost správce podstaty.

§ 79.

(1) Správce podstaty jest povinen zjistiti stav podstaty, pečovati o dobytí a zajištění jmění podstaty, jakož i o zjištění dluhů úpadcových, zejména svědomitě zkoumati přihlášené nároky, a vésti spory, které se týkají podstaty. O správě jest povinen vydati zevrubný účet.

(2) Proti zvláštním zájmům jednotlivých účastníků jest povinen správce podstaty hájiti zájmy společné.

(3) Správce podstaty jest povinen užíti péče, kterou vyžaduje předmět správy, a ručí všem účastníkům za majetkovou újmu, která by vzešla ze zanedbání povinností mu uložených.

Nároky správce podstaty.

§ 80.

(1) Správce podstaty má nárok na náhradu hotových vydání, jakož i na odměnu za námahu.

(2) Vládním nařízením bude vydána sazba úhrnné odměny správcovy. V ní buď přihlíženo k hodnotě podstaty, k výsledku docíleného pro konkursní věřitele a ke stavu řízení při započetí i skončení správy.

(3) Od sazby lze se při ustanovení správcovy odměny odchýliti jen, jestliže byla činnost správcova zvlášť obtížná a kromobyčejného rozsahu a měla zvláštní úspěch.

(4) Úmluvy správce podstaty s úpadcem nebo s věřiteli o výši náhrady výdajů i o odměně jsou neplatny.

Oprávnění správce podstaty.

§ 81.

(1) V poměru k třetím osobám jest správce podstaty, mimo případy uvedené v §§ 118 a 119, již svým ustanovením oprávněn konati veškerá jednání, kterých vyžaduje plnění povinností jeho úřadu, pokud konkursní komisař v jednotlivém případě práva správce podstaty neobmezil a druhé straně to neoznámil.

(2) Potřebuje-li správce podstaty k nějakému jednání zvláštního průkazu, budiž mu konkursním komisařem v jednotlivých případech vydáno písemné zmocnění.

Dohled na správce podstaty.

§ 82.

(1) Konkursní komisař může si kdykoliv vhodným způsobem vyžádati od správce podstaty zprávu a vysvětlivky, nahlížeti do jeho účtů a jiných spisů a konati potřebná šetření.

(2) Konkursní komisař může nařiditi, aby si správce podstaty vyžádal o určitých otázkách poukazy věřitelského výboru a, není-li věřitelský výbor ustanoven, může mu dáti takové poukazy sám.

(3) Neplní-li správce podstaty řádně svých povinností, může ho konkursní komisař k tomu přiměti peněžitými tresty pořádkovými do 2000 Kč, a je-li to nutno, dáti na jeho náklad a nebezpečí jednotlivé úkony opatřiti správcem zvláštním.

(4) Konkursní soud může z důležitých důvodů správce podstaty zbaviti úřadu. Před rozhodnutím buď slyšen konkursní komisař, věřitelský výbor a, je-li to možné, i správce podstaty. Proti rozhodnutí konkursního soudu, kterým byl správce zbaven úřadu, není opravného prostředku.

Náměstek správce podstaty.

§ 83.

Je-li to účelno, může konkursní soud ustanoviti náměstka správce podstaty, který by správce zastupoval, kdyby ho něco zašlo. O správcově náměstku platí obdobně ustanovení o správci podstaty.

Zvláštní správcové.

§ 84.

(1) Vyžaduje-li toho rozsah správy, může konkursní soud přiděliti správci podstaty zvláštní správce pro určité obory správy, zejména pro správu nemovitého nebo horního majetku, podniku železničního sloužícího veřejné dopravě nebo velkých průmyslových podniků.

(2) Byla-li již před prohlášením konkursu povolena vnucená správa, buď vnucený správce ustanoven zvláštním správcem v konkursu, ač nevyžadují-li nutně velmi důležité důvody, aby jím byl ustanoven někdo jiný.

(3) Byla-li oddělným věřitelům povolena vnucená správa teprve po prohlášení konkursu, buď ustanovenému již zvláštnímu správci konkursnímu zpravidla svěřen také úřad správce vnuceného.

Změna v osobě správcově na návrh věřitelů.

§ 85.

(1) První schůze věřitelů, jakož i pozdější schůze věřitelů k tomu konci svolaná (§ 90, odst. 2.) může se usnésti na návrhu, aby byl dosavadní správce podstaty odvolán a ustanoven správce od ní navržený.

(2) Konkursní soud může návrh takový zamítnouti, má-li proti změně ve správcově osobě závažné pochybnosti, zejména byla-li by na újmu společnému zájmu konkursních věřitelů.

(3) Ustanoví-li soud nového správce podstaty, buď to veřejně oznámeno vývěskem na soudní desce (§ 72, odst. 1.) a v úředních listech.

c) Věřitelský výbor.

§ 86.

(1) V první nebo některé pozdější schůzi věřitelů (§ 90, odst. 2.) může býti zvolen věřitelský výbor sestávající ze tří až pěti členů. Dojde-li ke zvolení věřitelského výboru, buď zároveň zvolen stejný počet náhradníků, jako má výbor členů. Odstoupí-li výbor nebo některý jeho člen, buď bez průtahu vykonána nová volba nebo volba doplňovací.

(2) Věřitelé, kteří zůstali se svým volebním návrhem v menšině a jichž pohledávky činí alespoň čtvrtinu pohledávek ve schůzi přítomných věřitelů, mohou žádati, aby kromě členů zvolených většinou byl přijat do výboru ještě jeden další člen a jeden náhradník jimi označený.

§ 87.

(1) Do věřitelského výboru mohou býti zvoleny osoby fysické nebo právnické a to, i když nejsou konkursními věřiteli. Je-li zvolený konkursním věřitelem, může volbu odmítnouti jen z důležitých důvodů, které posouditi náleží konkursnímu komisaři. Zvolení členové výboru i náhradníci mohou se dáti na svoje útraty a nebezpečí zastupovati.

(2) Volbu věřitelského výboru potvrzuje konkursní komisař. Potvrzení může odepříti jen z důležitých důvodů.

(3) Dokud nebyl věřitelský výbor zvolen

nebo potvrzen, může konkursní komisař jmenovati věřitelský výbor sám.

(4) Volba do věřitelského výboru může býti odvolána usnesením prosté většiny schůze věřitelů počítané podle výše pohledávek, volba zástupce menšiny však toliko většinou více než tříčtvrtinovou.

(5) Zanedbávají-li členové výboru nebo náhradníci svých povinností nebo jsou-li tu jiné důležité důvody, může je konkursní komisař zprostiti úřadu. Výbor ustanovený konkursním komisařem zastaví činnost, jakmile byl potvrzen výbor zvolený.

Povinnosti, odpovědnost a nároky věřitelského výboru.

§ 88.

(1) Věřitelský výbor dohlíží na správce podstaty a podporuje ho v jeho úřadu. Zejména má věřitelský výbor dáti občas a, kdykoliv to nařídí konkursní komisař, alespoň dvěma svými členy přezkoumati účty a pokladnu správce podstaty.

(2) Jen se schválením schůze věřitelů smějí členové věřitelského výboru buď sami nebo pomocí jiných osob na sebe převésti věci náležející do konkursní podstaty jinak, než návrhem na převzetí nebo veřejnou dražbou. Jsou odpovědni všem účastníkům za majetkové újmy, které by způsobili přestoupením tohoto předpisu nebo nekonajíce jinak svých povinností. Konkursní komisař může členy věřitelského výboru přiměti pořádkovými tresty peněžitými do 2000 Kč, aby plnili své povinnosti.

(3) Věřitelský výbor svolává konkursní komisař nebo správce podstaty. Zejména buď výbor svolán, navrhne-li to většina jeho členů. K zasedání buďte vždy pozváni všichni členové a náhradníci; tito však hlasují jen, scházejí-li někteří členové výboru. K usnesení jest třeba většiny všech členů výboru, při rovnosti hlasů rozhoduje správce podstaty, který předsedá. Hlasovati lze i písemně.

(4) Ve vlastní věci nesmějí členové věřitelského výboru hlasovati.

(5) Členům věřitelského výboru přísluší náhrada nutných hotových výdajů. Vykonali-li členové věřitelského výboru z příkazu konkursního komisaře nebo z usnesení výboru zvláštní úkoly anebo bylo-li vůbec členství ve věřitelském výboru spojeno s mimořádnou ztrátou času nebo mimořádnou námahou, může jim býti za souhlasu konkursního komisaře za tuto činnost dána i přiměřená odměna.

§ 89.

Dokud nebyl zřízen věřitelský výbor, příslušejí práva a povinnosti, přikázané věřitelskému výboru, konkursnímu komisaři. Je-li v zákoně předepsán souhlas věřitelského výboru, může si konkursní komisař vyžádati usnesení schůze věřitelů.

d) Schůze věřitelů.

§ 90.

(1) Schůzi věřitelů svolává a řídí konkursní komisař. Schůze věřitelů buď zejména svolána, navrhnou-li to správce podstaty, věřitelský výbor nebo aspoň dva konkursní věřitelé, jejichž pohledávky podle odhadu konkursního komisaře činí nejméně jednu čtvrtinu konkursních pohledávek, a uvedou-li předmět jednání.

(2) Svolání schůze věřitelů buď veřejně oznámeno a v oznámení stručně uveden předmět jednání. Veřejného oznámení není třeba, bylo-li ve schůzi věřitelů ustanoveno, aby se v jednání pokračovalo, a byly-li ihned určeny místo, den i hodina jednání.

(3) O věcech, o kterých nebylo takto oznámeno, že budou projednávány, nemůže se schůze věřitelů platně usnášeti. Toto ustanovení neplatí však o návrhu, aby byla svolána nová schůze věřitelů.

Usnášení a hlasování ve schůzi věřitelů.

§ 91.

(1) Aby se schůze věřitelů, která se koná po zkušebním roku, mohla platně usnášeti, jest třeba, aby byli přítomni alespoň dva konkursní věřitelé, jejichž pohledávky, opravňující je k hlasování, činí alespoň čtvrtinu konkursních pohledávek.

(2) K usnesení a k volbám ve schůzi věřitelů je třeba prosté většiny hlasů, počítané podle výše pohledávek.

(3) Není-li v zákoně ustanoveno jinak, počítají se jen hlasy konkursních věřitelů, kteří se do schůze dostavili.

(4) Kromě voleb nesmí žádný věřitel hlasovati ve vlastní věci.

§ 92.

(1) Hlasovati mohou ve schůzi zpravidla jen věřitelé, kterým příslušejí zjištěné konkursní pohledávky.

(2) O tom, má-li býti přiznáno hlasovací právo také věřitelům, jejichž pohledávky ne-

byly ještě zjištěny nebo jsou sporné nebo podmíněné, rozhodne konkursní komisař prozkoumaje předběžně pohledávky a vyslechna účastníky.

(3) Totéž platí o pohledávkách oddělných věřitelů a věřitelů obchodní společnosti v konkursu osobně ručícího společníka. Hlasovací právo přísluší jim toliko za onu část pohledávky, která nebude pravděpodobně uhrazena jiným způsobem.

§ 93.

Konkursním věřitelům, kteří nabyli pohledávek postupem teprve po prohlášení konkursu, nepřísluší právo hlasovací, leda že převzali pohledávky podle závazku, který na sebe vzali již před prohlášením konkursu.

§ 94.

Rozhodnutím konkursního komisaře o hlasovacím právu nelze odporovati opravným prostředkem; mohou však býti na návrh účastníků změněna.

Zápověď provésti usnesení věřitelského výboru a schůze věřitelů.

§ 95.

(1) O usneseních věřitelského výboru podej správce podstaty neprodleně zprávu konkursnímu komisaři. Konkursní komisař může zakázati, aby usnesení věřitelského výboru nebylo vykonáno, dokud se o věci neusnese schůze věřitelů.

(2) Konkursní komisař může také zakázati, aby nebylo vykonáno usnesení věřitelského výboru nebo schůze věřitelů, odporuje-li společnému zájmu konkursních věřitelů. Aby bylo zabráněno patrné újmě, může konkursní komisař v naléhavých případech nahraditi usnesení věřitelského výboru nebo schůze věřitelů jiným opatřením.

Oddíl čtvrtý.

Jak se zjišťuje konkursní podstata.

Soupis a odhad.

§ 96.

(1) Konkursní komisař nebo k jeho příkazu správce podstaty anebo i jiná osoba, které to konkursní komisař přikáže, provedou soupis podstaty. Je-li to možno, buď k soupisu přibrán úpadce.

(2) Se soupisem buď zpravidla spojen odhad. Je-li to však účelné, může konkursní komisař nařiditi, aby byl odhad odložen. K odhadu stačí přibrati jednoho znalce; ani toho není však třeba, vykonají-li odhad členové věřitelského výboru za souhlasu konkursního komisaře sami.

(3) O odhadu nemovitostí platí obdobně ustanovení exekučního řádu.

(4) Podrobné předpisy o soupisu konkursní podstaty a o odhadu jednotlivých předmětů budou vydány vládním nařízením.

(5) Je-li to účelno, může konkursní komisař od soupisu i odhadu vůbec upustiti a uložiti správci podstaty, aby na místo toho předložil zprávu o stavu jmění náležejícího do konkursní podstaty.

Věci cizí a věci v cizím uschování.

§ 97.

(1) Věci, o kterých jest pochybno, zda náležejí do konkursní podstaty, buďte do soupisu pojaty; v soupisu buďte však poznamenány nároky vznesené jinými osobami nebo pro jiné osoby.

(2) Kdo má ve své moci věci, které náležejí do konkursní podstaty, jest povinen, jakmile se doví o prohlášení konkursu, oznámiti to správci podstaty a dovoliti, aby byly sepsány a odhadnuty; jinak ručí za škodu, která by vzešla jeho zaviněním.

(3) Kdo nabyl v posledním roce před prohlášením konkursu úpadcových pohledávek, jest povinen vydati správci podstaty, požádá-li o to, kdykoliv seznam převzatých pohledávek, jakož i vyúčtování peněz na ně došlých.

(4) Konkursní komisař může nařiditi, čeho jest třeba, aby tato opatření byla vykonána.

Dědictví.

§ 98.

(1) Připadlo-li úpadci dědictví, které mu nebylo do dne soupisu ještě odevzdáno, buď do soupisu konkursní podstaty pojato, co podle výsledku projednání pozůstalosti úpadci připadne.

(2) Byl-li prohlášen konkurs také na pozůstalost, buď projednán odděleně.

Úpadcova povinnost při zjištění a správě podstaty.

§ 99.

Úpadce jest povinen dáti správci podstaty

veškerá vysvětlení, kterých jest potřebí k zjištění podstaty a k její správě. Zejména jest úpadce povinen vydati správci obchodní knihy a jiné zápisky, které se týkají správy jmění.

Seznam jmění a rozvaha.

§ 100.

(1) Nepředložil-li úpadce již před prohlášením konkursu zevrubný seznam jmění, má ho konkursní komisař přiměti k tomu, aby tak učinil ihned po prohlášení konkursu.

(2) V seznamu jmění buďte uvedeny jednotlivé kusy úpadcova majetku, jeho pohledávky i závazky. Při pohledávkách buď stručně uvedeno, z jakého právního důvodu vznikly a zdali a pokud jsou dobytny. Při závazcích jest kromě právního důvodu uvésti přesné adresy věřitelů a udati, zdali nejsou věřitelé osoby úpadci blízké (§ 35).

(3) Předložil-li úpadce rozvahu, buď správcem podstaty přezkoumána a opravena. Nepředložil-li úpadce rozvahu, může konkursní komisař nařiditi, šetře ustanovení § 96, odst. 2., aby ji sestavil správce podstaty.

(4) Seznamy jmění i rozvahu, kterou sám předložil, jest úpadce povinen vlastní rukou podepsati a nabídnouti se k přísaze, že seznam jmění jest správný a úplný, že ze svého jmění nic nezamlčel, ani neuvedl vymyšlených dluhů.

Vyjevovací přísaha.

§ 101.

(1) Když byla konkursní podstata sepsána, jest úpadce povinen na návrh správce podstaty nebo některého věřitele nebo na příkaz konkursního komisaře vykonati vyjevovací přísahu. Rok k výkonu přísahy buď veřejně oznámen vývěskem na soudní desce. K roku buďte obesláni správce podstaty, členové věřitelského výboru a navrhovatel. Tito, jakož i přítomní věřitelé mohou úpadci dávati otázky.

(2) Je-li úpadcem pozůstalost, obchodní společnost nebo právnická osoba, určí konkursní komisař, zdali mají vyjevovací přísahu vykonati všichni dědicové, všichni osobně ručící společníci nebo likvidátoři nebo zástupci právnické osoby, či kteří z nich.

Opatření v příčině osoby úpadcovy.

§ 102.

(1) Konkursní komisař může dáti úpadce k soudu předvésti, když se na obeslání nedostaví, a může ho vzíti do vazby, neplní-li bez dostatečné omluvy povinnost uloženou mu podle § 99, nevykoná-li vyjevovací přísahu, nevyhoví-li příkazu, aby předložil seznam jmění, anebo je-li toho vůbec třeba, aby byla podstata zabezpečena neb aby byly zamezeny pletichy, kterými věřitelé mohou býti poškozeni.

(2) Před rozhodnutím o vazbě nebo o jejím zrušení buď, pokud možno, slyšen věřitelský výbor.

Výkon vazby na úpadci.

§ 103.

(1) Vazba se vykonává v soudní věznici v místnosti, která jest oddělena od místností, v nichž se vykonávají tresty na svobodě a vazba vyšetřovací. Zatčení úpadce provede výkonný orgán na rozkaz podepsaný konkursním komisařem; tento rozkaz doručí se úpadci při zatčení. V jednotlivém případě smí vazba trvati nejdéle dva měsíce, úhrnná doba vazby uložené v konkursním řízení nesmí pak přesahovati jeden rok.

(2) Má-li býti uvalena vazba na úpadce, který jest veřejným zaměstnancem nebo zaměstnancem podniku sloužícího veřejné dopravě, budiž před zatčením uvědoměn nejbližší představený úpadcův, podle okolností jeho nadřízený úřad, aby bylo možno učiniti opatření pro zabezpečení nerušeného výkonu veřejné správy nebo veřejné dopravy. Za výkon vazby na úpadci, který jest příslušníkem vojska, četnictva nebo stráže bezpečnosti v činné službě, požádá konkursní komisař úpadcovo nadřízené velitelství, podle okolností jeho osobní úřad.

(3) Výdaje na výkon vazby náležejí k útratám konkursního řízení.

Oddíl pátý.

Jak se zjišťují nároky věřitelů.

Přihlášky pohledávek konkursních věřitelů.

§ 104.

(1) Pohledávky konkursních věřitelů buďte v konkursu přihlášeny podle ustanovení tohoto oddílu, a to i když byl o nich zahájen spor anebo když jsou již vykonatelny.

(2) Bylo-li před konkursem konáno vyrovnací řízení, které bylo zastaveno nejdéle patnáct dní před prohlášením konkursu, platí pohledávky přihlášené ve vyrovnacím řízení za přihlášené i v konkursu, když věřitel uvedl

v přihlášce, jaké pořadí požaduje, bude-li prohlášen konkurs. Vyrovnací správce jest povinen vydati správci konkursní podstaty veškeré přihlášky věřitelů i ostatní spisy týkající se zastaveného vyrovnacího řízení.

§ 105.

(1) V přihlášce (§ 71, odst. 2., č. 6.) jest uvésti číselně výši pohledávky, její příslušenství, skutečnosti, na kterých se pohledávka zakládá, jaké pořadí věřitel pro svou pohledávku požaduje, a průvody, kterými může býti pohledávka prokázána.

(2) V přihlášce pohledávky, o které jest zahájen spor, buď udán také procesní soud a spisová značka; při vykonatelných pohledávkách buď přesně označen exekuční titul.

(3) Oddělný věřitel, který se domáhá zaplacení své pohledávky jako věřitel konkursní, nechť v přihlášce označí přesně věc, na které mu přísluší právo na oddělené uspokojení, a uvede, až do které částky jeho pohledávka jest pravděpodobně uhrazena tímto právem. Toto ustanovení platí obdobně o věřitelích obchodní společnosti upadlé do konkursu, kteří své pohledávky přihlásili také v konkursu jednotlivých společníků.

Podání a vyřízení přihlášek.

§ 106.

(1) Přihlášky pohledávek buďte podány u soudu, u kterého jest ustanoven konkursní komisař.

(2) Písemné přihlášky buďte podány dvojmo. Má-li věřitel v rukou listinu o pohledávce, buď k přihlášce připojen dvojmo její opis a na vyzvání konkursního komisaře nebo správce podstaty i prvopis. Konkursní věřitelé, kteří mají bydliště nebo sídlo v cizině, jsou povinni jmenovati zmocněnce pro doručování bydlícího v tuzemsku, jinak jim ho ustanoví na jejich útraty a nebezpečí konkursní komisař.

(3) Druhé stejnopisy písemných přihlášek a úřední opisy přihlášek sepsaných do protokolu, jakož i opisy příloh buďte doručeny správci podstaty. Správce zapíše přihlášené pohledávky do seznamu odděleně podle tříd, v jednotlivých třídách pak v pořadí, jak k soudu došly, a vyhotovený seznam předloží konkursnímu komisaři. Jest zejména povinen podle obchodních knih nebo jiných úpadcových zápisků jednotlivé přihlášky prozkoumati a úpadce o nich vyslechnouti. Nevyjádří-li se úpadce bez důležitých důvodů o přihlášených pohledávkách, buď k tomu přinucen podle § 102.

(4) Účastníci mohou do přihlášek a jejich příloh nahlížeti u konkursního komisaře nebo u správce podstaty.

Zkušební rok.

§ 107.

(1) Zkušební rok řídí konkursní komisař. Správce podstaty a úpadce jsou povinni dostaviti se ke zkušebnímu roku. Je-li to možno, buďte k roku opatřeny úpadcovy obchodní knihy a jiné zápisky, které se týkají správy jmění.

(2) Přihlášené pohledávky prozkoumávají se při zkušebním roku v pořadí, jak jsou zapsány do seznamu pohledávek (§ 106, odst. 3.).

(3) Správce podstaty jest povinen vyjádřiti se určitě o pravosti i o požadovaném pořadí každé přihlášené pohledávky. Není dovoleno, aby správce podstaty při svém vyjádření činil nějaké výhrady.

(4) Úpadce může popírati pravost přihlášených pohledávek, nikoliv však jejich pořadí.

(5) Konkursní věřitelé, jejichž pohledávky byly zjištěny neb jejichž hlasovací právo bylo uznáno (§ 92), mohou popírati pravost i pořadí přihlášených pohledávek.

§ 108.

(1) Dokud nebyla přihlášená pohledávka prozkoumána, může věřitel pro ni požadovati jiné pořadí.

(2) Rozšíření nebo jiná změna přihlášky buďte připuštěny jen, nebude-li tím zkušební řízení značně ztíženo.

Opožděné přihlášky.

§ 109.

(1) Při zkušebním roku buďte, pokud možno, prozkoumány také pohledávky, které byly přihlášeny po přihlašovací lhůtě.

(2) Pro pohledávky přihlášené opožděně, které nemohly býti při všeobecném zkušebním roku prozkoumány, budiž ustanoven zvláštní zkušební rok. O něm platí ustanovení § 107, odst. 1.

(3) K zvláštnímu zkušebnímu roku obešle konkursní komisař věřitele vyhláškou (§ 72) nebo obsílkami. Náhrada útrat spojených s obesláním věřitelů a s účastí správce podstaty při roku buď uložena věřitelům, kteří přihlašovací lhůtu zmeškali. Při rozvrhu těchto útrat na jednotlivé věřitele budiž

slušně přihlíženo k výši pohledávek, o nichž bylo jednáno při zvláštním zkušebním roku.

(4) Věřitelé, o jejichž pohledávkách se jedná teprve při zvláštním zkušebním roku, nemohou popírati pohledávky, které byly prozkoumány již dříve.

Seznam přihlášek.

§ 110.

(1) Výsledek zkušebního řízení buď zapsán do seznamu přihlášek.

(2) Seznam jest částí protokolu sepsaného při zkušebním roku. Věřitelé mohou žádati, aby jim byly vydány z něho ověřené výpisy.

Zjištění pohledávek.

§ 111.

(1) Pohledávka pokládá se v konkursu za zjištěnou, byla-li uznána správcem podstaty a nebyla-li popřena žádným z konkursních věřitelů k tomu oprávněných.

(2) Úpadcův odpor buď v seznamu přihlášek poznamenán; v konkursu odpor tento nemá významu.

(3) Předcházelo-li konkursu vyrovnací řízení, jest úpadce vázán svým prohlášením, které učinil o pohledávkách ve vyrovnacím řízení; nevyjádřil-li se o přihlášené pohledávce v řízení vyrovnacím, nemůže ji v konkursu již popírati. Toto ustanovení neplatí, jestliže nastaly nové skutečnosti, pro které pohledávka zcela nebo z části zanikla.

Popřené pohledávky.

§ 112.

(1) Věřitelé, jejichž pohledávky podle výsledku roku jsou sporné co do pravosti nebo co do pořadí, mohou, náleží-li věc na pořad práva, domáhati se jejich určení žalobou, kterou jest podati proti všem, kdo pohledávku popřeli. Všichni popírající budou ve sporu jednotnou spornou stranou. Žalobní návrh může se opírati toliko o právní důvod, který byl uveden v přihlášce a při zkušebním roku, a nemůže býti požadována částka vyšší, než tam byla uvedena.

(2) Nenáleží-li věc na pořad práva, rozhodne o pravosti pohledávky příslušný správní úřad; o pořadí rozhodne k žalobě konkursní soud.

(3) Byla-li popřena vykonatelná pohledávka, musí odpor uplatniti ten, kdo ji popřel, žalobou nebo návrhem u příslušného soudu nebo úřadu.

(4) Konkursní komisař ustanoví lhůty, do kterých jest uplatniti nárok nebo odpor, a upozorní účastníky, jaké právní následky má jejich zmeškání (§ 132, odst. 3. a 4., § 135, odst. 2., § 167, odst. 2.). Lhůta nesmí býti kratší než jeden měsíc.

(5) Konkursní věřitele, jejichž pohledávky jsou sporné co do pravosti nebo co do pořadí a kteří nebyli při zkušebním roku přítomni, zpraví konkursní komisař o tom, pokud byly jejich pohledávky popřeny.

Příslušnost pro žaloby o popřených pohledávkách.

§ 113.

(1) Projednati a rozhodnouti spory o pravost a o pořadí konkursních pohledávek jest výlučně příslušný konkursní soud.

(2) Tímto ustanovením nejsou dotčeny předpisy o příslušnosti soudů pro žaloby o nároky na vyloučení, na oddělené uspokojení neb o pohledávky za podstatou.

Účinek rozhodnutí o popřených pohledávkách.

§ 114.

(1) Pravoplatná rozhodnutí o pravosti a o pořadí popřených pohledávek jsou účinná proti všem konkursním věřitelům.

(2) Útraty sporu o pravost nebo o pořadí pohledávky pokládají se za útraty podstaty, zúčastnil-li se sporu o pravost nebo pořadí pohledávky správce podstaty. Procesní soud může však správci podstaty uložiti, aby konkursní podstatě nahradil útraty sporu, jestliže pohledávku popřel nebo vedl spor svévolně.

(3) Nezúčastnil-li se správce podstaty sporu, mají popírající věřitelé nárok na náhradu útrat z konkursní podstaty jen potud, pokud se konkursní podstatě dostalo nějakého prospěchu z vedení sporu.

Spory dříve zahájené.

§ 115.

Ustanovení §§ 112 a 114 platí také, pokračuje-li se ve sporech, které, byvše proti úpadci zahájeny před prohlášením konkursu, byly přerušeny.

O řízení ve sporech u konkursního soudu.

§ 116.

Spory u konkursního soudu projednává a rozhoduje samosoudce podle předpisů platných o řízení před okresními soudy, nepřesahuje-li hodnota předmětu sporu cenovou hranici věcné příslušnosti okresních soudů.

Oddíl šestý.

Jak se nakládá se jměním podstaty a vydává účet.

Činnost správce podstaty.

§ 117.

(1) Správce podstaty zpeněží jmění náležející do konkursní podstaty a hotovosti uloží na úrok. Jest povinen vyžádati si ke všem důležitějším opatřením usnesení věřitelského výboru; to platí zejména o otázce, má-li dále vésti nebo uzavříti úpadcův podnik, zciziti z ruky movité věci, pokud se tak neděje při dalším provozování úpadcova podniku, nebo má-li soudně vymáhati pohledávky, jichž dobytnost jest pochybna. Je-li to možno, má správce podstaty slyšeti také úpadce.

(2) V naléhavých případech může k takovýmto důležitým opatřením dáti svolení konkursní komisař.

(3) Souhlasí-li konkursní komisař, jest správce podstaty oprávněn podati odpůrčí žalobu nebo vstoupiti do odpůrčích sporů, které byly zahájeny v době prohlášení konkursu, i kdyby se věřitelský výbor usnesl opačně.

Věci vyhrazené věřitelskému výboru.

§ 118.

Je-li hodnota předmětu vyšší než 20.000 Kč, jest třeba, aby věřitelský výbor schválil rozhodnutí:

1. o zcizení nemovitosti, lodi nebo úpadcových práv, pokud se neděje podle § 121;

2. o ujednání smíru a rozhodčích smluv;

3. o zpeněžení nároků na peněžité i nepeněžité platy, důchody a opětující se plnění neurčitého trvání;

4. o splnění nebo zrušení úpadcových právních jednání;

5. o uznání pohledávek za podstatou a nároků na vyloučení, na oddělené uspokojení nebo na kompensaci, jakož i o vyplacení zástav.

§ 119.

Ať jest hodnota předmětu jakákoliv, jest třeba, aby věřitelský výbor a konkursní komisař schválili zcizení úpadcova podniku nebo podílu na podniku, zcizení celého skladu zboží nebo jeho částí anebo celých skupin zboží. že mají býti takto zcizeny, buď zpravidla napřed vyhlášeno veřejnými listy.

Slyšení úpadce. Rozhodnutí v naléhavých případech.

§ 120.

(1) Před usnesením o opatřeních uvedených v §§ 118 a 119 buď, pokud možno, slyšen úpadce.

(2) V naléhavých případech může konkursní komisař povoliti, aby byla vykonána právní jednání uvedená v §§ 118 a 119.

Soudní prodej.

§ 121.

(1) Nebylo-li usneseno zpeněžení výhodnější, buďte věci náležející do konkursní podstaty na návrh správce podstaty prodány soudně.

(2) Při soudním prodeji budiž šetřeno obdobně předpisů exekučního řádu s těmito odchylkami:

1. správci podstaty přísluší postavení vymáhajícího věřitele;

2. nenastanou právní následky zmeškání, jestliže nebyly včas předloženy dražební podmínky nebo nebyl-li ve lhůtě učiněn návrh na nový dražební rok po odepření příklepu;

3. neplatí ustanovení, podle kterých nemůže býti navržena nová dražba před uplynutím šesti měsíců po dražebním roku nebo po zrušení dražebního nebo prodejového řízení, nebylo-li učiněno ani nejnižší podání nebo upustil-li vymáhající věřitel od dražby (prodeje);

4. není třeba, aby byly zachovány lhůty stanovené mezi povolením dražby, odhadem a dražebním rokem;

5. není třeba nového odhadu nemovitosti, byla-li nemovitost odhadnuta v konkursním řízení.

(3) Prodej a rozvrh výtěžku mezi oddělné věřitele vykoná exekuční soud.

(4) Správce podstaty může jako vymáhající věřitel vstoupiti do každého exekučního řízení zahájeného proti úpadci.

(5) Se schválením konkursního komisaře může se věřitelský výbor usnésti, aby nebyly zcizeny věci nepatrné hodnoty nebo pohledávky, jichž vymáhání neslibuje žádoucího výsledku, a aby byly ponechány úpadci k volnému nakládání.

Zcizení věcí zatížených právem na oddělené uspokojení.

§ 122.

(1) Jsou-li věci náležející do konkursní podstaty zatíženy právem zástavním, může správce podstaty za souhlasu konkursního komisaře kdykoliv vykoupiti pohledávku zástavního věřitele. Toto ustanovení platí obdobně i o jiných právech na oddělené uspokojení.

(2) Věci, na kterých vázne právo na oddělené uspokojení, mohou býti bez souhlasu oprávněného zpeněženy toliko podle ustanovení exekučního řádu. Jinak je lze zciziti se schválením konkursního komisaře, je-li jisto, že z výtěžku může býti úplně uspokojen věřitel, který ke zpeněžení nesvolil.

(3) Jsou-li věci zatížené právem na oddělené uspokojení v moci oddělných věřitelů, jejichž pohledávky již dospěly, může konkursní komisař na návrh správce podstaty vyslechna oddělné věřitele ustanoviti přiměřenou lhůtu, ve které musí oddělný věřitel navrhnouti jejich zpeněžení. Nebylo-li v ustanovené lhůtě zpeněžení navrženo, může konkursní komisař nařiditi, aby byla věc zpeněžena. Proti tomuto opatření není opravného prostředku.

(4) Ustanovení odst. 3. platí také o věřitelích, kteří jsou oprávněni uspokojiti se ze zástavy bez soudního zakročení. Ústavy, kterým toto oprávnění přísluší podle stanov upravených zákonem nebo schválených státem, jsou toliko povinny dáti správci podstaty vysvětlení, za která požádá.

Účet ze správy podstaty.

§ 123.

(1) Správce podstaty jest povinen vydati účet o své činnosti a, třeba-li toho, i vysvětlující zprávu, kdykoliv to nařídí konkursní komisař, nejpozději však, když skončil svou činnost.

(2) Konkursní komisař účet prozkoumá a, je-li toho třeba, opatří, aby jej správce podstaty opravil nebo doplnil. K prozkoumání účtu může přibrati znalce nebo některé členy věřitelského výboru.

(3) K jednání o účtu nařídí konkursní komisař rok, který veřejně oznámí vývěskem na soudní desce. K roku obešle správce podstaty, jeho nástupce, členy věřitelského výboru, úpadce a všecky konkursní věřitele s podotknutím, že mohou do účtu nahlédnouti a přednésti své výtky při roku nebo písemným podáním před rokem.

Schválení účtu.

§ 124.

(1) Účet buď konkursním komisařem schválen, není-li proti němu podle výsledků zkoumání pochybností a nebyly-li proti němu činěny výtky nebo bylo-li při roku dosaženo dohody.

(2) Jinak rozhodne konkursní komisař, vykonav potřebná šetření (§ 189, odst. 4.). Pořad práva jest vyloučen.

Zvláštní účet.

§ 125.

Je-li správce podstaty zároveň také vnuceným správcem, jest povinen vydati o vnucené správě zvláštní účet podle ustanovení exekučního řádu.

Oddíl sedmý.

Rozdělení podstaty.

Uspokojení věřitelů podstaty.

§ 126.

(1) Věřitelé podstaty buďte uspokojeni, nehledíc ke stavu řízení, jakmile byly jejich nároky určeny a jsou splatny.

(2) Správci podstaty náleží pečovati o to, aby měl pro uspokojení věřitelů podstaty včas po ruce potřebné hotovosti.

(3) Odpírá-li nebo protahuje-li správce podstaty uspokojení věřitelů podstaty, mohou tito žádati za odpomoc u konkursního komisaře nebo mohou své nároky proti správci podstaty vymáhati žalobou a exekucí.

Uspokojení nároků správce podstaty.

§ 127.

(1) Správce podstaty skonče svou činnost, přihlásí u konkursního komisaře své nároky na náhradu hotových výdajů a na odměnu za námahu. Konkursní komisař může správci podstaty uložiti, aby své nároky oznámil také kdykoli za správy.

(2) Konkursní komisař rozhodne o nárocích správce podstaty vyslechna věřitelský výbor. Jeho rozhodnutí buď doručeno správci podstaty, úpadci a všem členům věřitelského výboru. Lze mu odporovati rekursem; rozhodnutí rekursního soudu jest konečné.

(3) Na nároky správce podstaty může konkursní komisař vyslechna věřitelský výbor, povoliti přiměřenou zálohu.

(4) Útraty vzešlé správci podstaty z účasti při soudním prodeji věcí náležejících do konkursní podstaty a při rozdělení výtěžku u exekučního soudu, určí exekuční soud.

Uspokojení nároků členů věřitelského výboru.

§ 128.

O výši hotových výdajů a zvláštní odměně (§ 88, odst. 5.), které požadují členové věřitelského výboru, rozhodne konkursní komisař vyslechna správce podstaty. Obdobně platí ustanovení § 127, odst. 2. o tom, jak jest doručiti rozhodnutí a jak mu lze odporovati, jakož i ustanovení § 80, odst. 4., že jsou neplatny úmluvy o náhradě hotových vydání a o odměně.

Uspokojení konkursních věřitelů.

§ 129.

(1) Konkursní věřitele lze uspokojovati teprve po všeobecném zkušebním roku.

(2) Jakmile jsou po ruce dostatečné hotovosti, buďte vždy rozděleny konkursním věřitelům. Nejprve buďte uspokojeny pohledávky zařazené do první třídy (§ 54). Teprve až tyto budou úplně zaplaceny, lze přikročiti k rozdělování mezi věřitele, jejichž pohledávky jsou uvedeny v §§ 55 a 56. Zaplacení pohledávek první třídy má správce vykázati konkursnímu komisaři do tří měsíců od zkušebního roku. Konkursní komisař dohlíží na to, aby tato lhůta byla zachována, a jen tam, kde pro zvláštní povahu věci nebylo možno ji zachovati, přiměřeně ji prodlouží.

Jednoduché rozdělení; rozdělovací návrh.

§ 130.

(1) V jednoduchých případech může konkursní komisař bez slyšení konkursních věřitelů schváliti rozdělení, které navrhnul správce podstaty se souhlasem věřitelského výboru.

(2) Má-li však konkursní komisař pochybnosti o předloženém návrhu na rozdělení anebo jde-li o rozdělení obtížnější, zejména má-li býti hleděno ke konkursním věřitelům, které jest uspokojiti, toliko pokud jde o schodek jejich pohledávek (§ 133, odst. 4.), má správce podstaty předložiti rozdělovací návrh schválený věřitelským výborem.

(3) V tomto návrhu buďte uvedeny všechny pohledávky podle svého pořadí, pak hotovost, která může býti rozdělena, a částky, které připadají na každou jednotlivou pohledávku.

Rozhodnutí o rozdělovacím návrhu.

§ 131.

(1) Konkursní komisař rozdělovací návrh (§ 130, odst. 2.) prozkoumá, je-li třeba jej opraví, oznámí vývěskem na soudní desce, že byl předložen, a zpraví o tom úpadce i konkursní věřitele s dodatkem, že mohou do návrhu nahlédnouti a do patnácti dnů činiti výtky a že o výtkách bude se jednati při roku, který zároveň ustanoví. K roku buďte obesláni i správce podstaty, úpadce a členové věřitelského výboru.

(2) Nejsou-li podle výsledku zkoumání proti rozdělovacímu návrhu pochybnosti a nebyly-li učiněny výtky nebo bylo-li při roku od nich upuštěno, má konkursní komisař rozdělovací návrh ihned schváliti. Jinak rozhodne konkursní komisař, proveda potřebná šetření (§ 189, odst. 4.). Pořad práva jest vyloučen.

(3) Rozhodnutí o návrhu na rozdělení buď oznámeno vývěskem na soudní desce a doručeno správci podstaty i úpadci. Konkursní věřitelé budou o něm zpraveni toliko tehdy, bylo-li výtkám vyhověno; jinak zpraveni buďte jen věřitelé, jejichž výtky byly zamítnuty.

(4) Částky, jichž vyplacení závisí na rozhodnutí o výtkách, buďte až do právní moci rozhodnutí složeny u soudu.

Pohledávky sporné.

§ 132.

(1) Jsou-li některé pohledávky sporné, může býti podstata rozdělena věřitelům, jejichž pohledávky jsou se spornými ve stejném pořadí, složí-li se částky připadající na sporné pohledávky u soudu.

(2) Byla-li u soudu složena celá částka připadající na spornou pohledávku, může býti podstata rozdělena i věřitelům, jejichž pohledávky jsou v pořadí za spornou pohledávkou.

(3) Ke sporným pohledávkám lze však přihlížeti jen tehdy, neprošla-li ještě lhůta k podání žaloby nebo návrhu podle § 112, odst. 4., nebo byly-li žaloba nebo návrh podány nejpozději v den, kdy správce podstaty učinil návrh na rozdělení.

(4) Vykonatelné pohledávky pokládají se toliko tehdy za sporné, když odpor proti nim byl uplatněn ve lhůtě stanovené konkursním komisařem.

Pohledávky věřitelů oddělných a schodkových.

§ 133.

(1) Konkursním věřitelům, kteří jsou zároveň oddělnými věřiteli, buď při rozdělování přidělena částka vyměřená podle výše celé pohledávky, rozděluje-li se společná podstata dříve než výtěžek ze zvláštní podstaty.

(2) Vyjde-li při pozdějším rozvrhu výtěžku ze zvláštní podstaty najevo, že věřitel dostal ze společné konkursní podstaty více, než činí podíl vyměřený podle skutečného schodku, buď přebytek nahrazen společné podstatě přímo ze zvláštní podstaty.

(3) Tato ustanovení platí obdobně i o pohledávkách věřitelů obchodní společnosti, upadlé do konkursu, kteří přihlásili své pohledávky zároveň v konkursu osobně ručícího společníka.

(4) Při konkursních věřitelích, kteří k zajištění svých nároků nabyli určitých částí úpadcova majetku, zejména pohledávek, nebo kterým přísluší pro jejich pohledávky zástavní právo na úpadcových nemovitostech v cizině, přihlížeti jest toliko k pravděpodobnému schodku. Výši tohoto schodku má konkursní věřitel osvědčiti správci podstaty dříve než uplyne lhůta stanovená k podání výtek; buď schválena konkursním komisařem.

(5) Ustanovení odstavce 2. platí také o konkursních věřitelích uvedených v odstavci 4. Kdyby se dostalo takovým věřitelům při rozdělení podstaty méně, než činí podíl vyměřený podle skutečného schodku, nahradí se jim ze společné podstaty rozdíl.

Složení u soudu.

§ 134.

(1) Částky, které připadají na sporné pohledávky, jakož i na pohledávky, které mají býti jen zajištěny nebo které mají býti podle § 133, odst. 4. uspokojeny toliko co do schodku, složí správce podstaty u soudu.

(2) Totéž platí o částkách, které připadají na podmíněné pohledávky, leda že by šlo o rozvazovací podmínku a věřitel dal jistotu.

Pohledávky přihlášené opožděně.

§ 135.

(1) Věřitelé, k jejichž pohledávkám nebylo při rozdělení přihlíženo proto, že byly přihlášeny opožděně, mohou požadovati, aby při příštím rozdělování obdrželi napřed částku úměrnou částkám vyplaceným ostatním věřitelům, kteří jsou s nimi ve stejném pořadí.

(2) Věřitelům, k jejichž pohledávkám nebylo při rozdělování přihlíženo proto, že nepodali včas žalobu nebo návrh podle § 112, odst. 4. (§ 132, odst. 3.), takový nárok nepřísluší.

Výkon rozdělení.

§ 136.

Po každém částečném rozdělení podstaty vykáže správce konkursní podstaty konkursnímu komisaři, kolik bylo zaplaceno jednotlivým věřitelům.

Konečné rozdělení.

§ 137.

(1) Byla-li podstata úplně zpeněžena a bylo-li o veškerých pohledávkách pravoplatně rozhodnuto, rozdělí se zbývající hotovosti, když byly určeny nároky správce podstaty a schválen závěrečný účet. Konečné rozdělení může se státi toliko na podkladě rozdělovacího návrhu sdělaného podle § 130, odst. 2. a 3.

(2) O konečném rozdělení a řízení o něm platí obdobně ustanovení §§ 131 až 136.

§ 138.

(1) Konečné rozdělení nesmí býti odkládáno proto, že není ještě jisto, zdali a pokud připadnou zpět do podstaty jistoty složené k úhradě některých pohledávek.

(2) Je-li splnění podmínky tak pravděnepodobné, že podmíněná pohledávka nemá toho času žádné majetkové hodnoty, nebuď částka připadající na takovou pohledávku u soudu skládána.

(3) K pohledávkám věřitelů, kteří mají býti podle § 133, odst. 4. uspokojeni jen co do schodku své pohledávky, buď při konečném rozdělení přihlíženo jen tehdy, když výše schodku byla před uplynutím lhůty, určené

k podání výtek, správci podstaty prokázána a konkursním komisařem schválena.

Jmění uvolněné nebo nově objevené po konečném rozdělení.

§ 139.

(1) Uvolní-li se pro podstatu po provedení konečného rozdělení částky, které byly složeny u soudu, nebo připadnou-li do podstaty částky jinak zaplacené, rozdělí je se schválením konkursního komisaře správce podstaty podle návrhu na konečné rozdělení a předloží výkaz o tom konkursnímu komisaři.

(2) Totéž platí, vyjde-li po konečném rozdělení nebo po zrušení konkursu najevo nový majetek náležející do konkursní podstaty.

(3) Konkursní soud vyslechna správce podstaty a věřitelský výbor může upustiti od dodatečného rozdělení a ponechati úpadci uvolněné částky nebo majetek, který nově vyšel najevo, jde-li jen o nepatrnou hodnotu a byly-li by s dodatečným rozdělením spojeny nepoměrné výdaje.

Zrušení konkursu.

§ 140.

(1) Bylo-li prokázáno, že konečné nebo dodatečné rozdělení konkursní podstaty bylo vykonáno, buď konkurs konkursním soudem zrušen.

(2) O uveřejnění zrušovacího usnesení, jeho vyhlášení a doručení i o dalších opatřeních, která souvisejí se zrušením konkursu, platí obdobně § 76.

Oddíl osmý.

Nucené vyrovnání.

Návrh a zahájení řízení.

§ 141.

(1) Dokud nebyla konkursní podstata rozdělena (§ 137), může úpadce navrhnouti, aby byl konkurs ukončen nuceným vyrovnáním. V návrhu buď přesně uvedeno, jaké vyrovnání úpadce nabízí. Osoby, které jsou ochotny zavázati se za splnění nuceného vyrovnání jako spoludlužníci nebo ručitelé, musí návrh spolupodepsati; jejich podpis budiž ověřen soudem nebo veřejným notářem.

(2) Byl-li takový návrh podán a nebyl-li konkursním komisařem zamítnut jako nepřípustný, může konkursní komisař, vyslechna správce podstaty a věřitelský výbor, nařiditi, aby se sečkalo se zpeněžením konkursní podstaty, dokud se o navrženém vyrovnání neusnese schůze věřitelů.

(3) V konkursu obchodní společnosti mohou učiniti návrh na nucené vyrovnání jen všichni osobně ručící společníci a v konkursu pozůstalosti jen všichni dědicové.

Kdy jest nucené vyrovnání nepřípustné.

§ 142.

(1) Návrh na nucené vyrovnání buď konkursním komisařem zamítnut:

1. jestliže úpadce uprchl nebo se skrývá;

2. nepředložil-li úpadce podrobný seznam jmění (§ 100) nebo odpírá-li vykonati vyjevovací přísahu;

3. byl-li úpadce v posledních pěti letech před prohlášením konkursu odsouzen pro podvodný úpadek;

4. byl-li v téže době na úpadcovo jmění prohlášen konkurs nebo zahájeno na jeho návrh vyrovnací řízení;

5. příčí-li se obsah návrhu na vyrovnání ustanovením §§ 154 až 156 nebo jiným donucovacím právním předpisům;

6. není-li možno nabýti dostatečného přehledu o stavu úpadcova jmění, protože úpadce proti zákonné povinnosti nevedl řádně obchodní knihy;

7. nebylo-li ve vyrovnání nabídnuto konkursním věřitelům třetí třídy zaplacení alespoň jedné pětiny jejich pohledávek nejpozději do jednoho roku.

(2) Před rozhodnutím podle odst. 1. může konkursní komisař vyslechnouti správce podstaty a věřitelský výbor.

Kdo má právo hlasovati o nuceném vyrovnání.

§ 143.

(1) Věřitelé, jejichž práva nebudou dotčena nuceným vyrovnáním, nemají práva hlasovati.

(2) Věřitelé první a druhé třídy mají právo hlasovací jen, popřel-li správce podstaty pořadí jejich pohledávek.

(3) Konkursním věřitelům, kteří nabyli pohledávek postupem později, než se stal úpadce nezpůsobilým platiti, nepřísluší za tyto pohledávky hlasovací právo, podal-li proti tomu odpor konkursní věřitel oprávněný hlasovati, který svou pohledávku včas přihlásil. Jeho odpor nemá však účinku, nabídnul-li ten, kdo činí nárok na hlasovací

právo, odporujícímu věřiteli před zkušebním rokem písemně, dav mu alespoň osmidenní lhůtu na rozmyšlenou, že jeho pohledávku vykoupí za stejných podmínek, jaké byly poskytnuty postupujícímu, a byly-li tyto podmínky úměrné hospodářskému stavu úpadcovu v době postupu.

(4) Ustanovení třetího odstavce neplatí, nabyl-li konkursní věřitel pohledávky na základě závazku převzatého dříve než se úpadce stal nezpůsobilým platiti.

(5) Ostatně platí o hlasovacím právu ustanovení § 92.

§ 144.

(1) Několik konkursních věřitelů, kterým přísluší pohledávka společně nebo jejichž pohledávky tvořily až do doby, kdy se úpadce stal neschopným platiti, jedinou pohledávku, má toliko jeden hlas. Totéž platí obdobně, je-li věřitelova pohledávka zastavena.

(2) Takoví spoluoprávnění musí se o výkonu hlasovacího práva dohodnouti; nedohodnou-li se, nemohou hlasovati.

(3) Také konkursní věřitel, který přihlásil několik pohledávek, má jen jediný hlas, ať pohledávek nabyl kdykoliv.

Vyrovnací rok.

§ 145.

(1) Rok k jednání a usnesení o nuceném vyrovnání nemůže býti konán dříve než byl skončen zkušební rok.

(2) Rok buď oznámen veřejně. Zvláště k němu buďtež obesláni úpadce, osoby, které se zavázaly za splnění nuceného vyrovnání jako spoludlužníci nebo ručitelé, správce podstaty, členové věřitelského výboru a všichni konkursní věřitelé oprávnění hlasovati. Konkursním věřitelům buď s obsílkou dodán opis návrhu na vyrovnání, který má předložiti úpadce.

(3) Úpadce je povinen dostaviti se k vyrovnacímu roku osobně. Jestliže se úpadce nedostaví a jeho omluva nebyla uznána za dostatečnou, má se za to, že od návrhu na nucené vyrovnání upustil.

(4) Když se rok započal, nemůže již úpadce návrh na nucené vyrovnání odvolati ani změniti v neprospěch věřitelů.

§ 146.

(1) Nežli se počne hlasovati, podá správce podstaty zprávu o majetkovém stavu úpadcovu, o jeho hospodaření, o příčinách jeho úpadku a o tom, jaký výsledek lze očekávati pro konkursní věřitele, bylo-li by konkursní řízení provedeno.

(2) Ku přípravě této zprávy může konkursní komisař vyslechna správce podstaty a věřitelský výbor nařiditi, aby úpadcovo hospodaření bylo prozkoumáno znalci. Podrobná ustanovení o výběru a o odměně takových znalců budou vydána vládním nařízením.

Čeho je třeba k přijetí návrhu na nucené vyrovnání.

§ 147.

(1) Ku přijetí návrhu na nucené vyrovnání je třeba, aby s ním souhlasila většina konkursních věřitelů, při roku přítomných nebo zastoupených, kteří jsou oprávněni hlasovati, a aby úhrnný součet pohledávek všech souhlasících věřitelů činil alespoň tři čtvrtiny všech pohledávek opravňujících hlasovati.

(2) Bylo-li dosaženo toliko jedné z těchto většin, může úpadce až do skončení roku žádati, aby se při novém roku hlasovalo znovu. Nový rok ustanoví konkursní komisař ihned na nejkratší dobu a ústně jej oznámí. Nepřítomní věřitelé buďte k němu obesláni.

(3) Věřitelé nejsou vázáni hlasováním při předešlém roku.

§ 148.

(1) Osoby úpadci blízké (§ 35), jakož i právní nástupci, kteří pohledávek nenabyli dříve než šest měsíců před prohlášením konkursu, čítají se při výpočtu většiny konkursních věřitelů a jejich pohledávky při výpočtu většiny pohledávek jen, hlasují-li proti návrhu na nucené vyrovnání.

(2) Toto ustanovení neplatí, jestliže osoby úpadci blízké nabyly pohledávek dříve než se úpadce stal nezpůsobilým platiti, od osoby, která není úpadci blízkou.

Práva vylučovatelů a oddělných věřitelů.

§ 149.

Práva vylučovatelů a oddělných věřitelů, jakož i nároky na poskytování výživy ze zákona, nejsou dotčena nuceným vyrovnáním.

Práva věřitelů podstaty a věřitelů konkursních.

§ 150.

(1) Pohledávky za podstatou a pohledávky věřitelů první a druhé třídy musí býti uspokojeny úplně. Jsou-li tyto pohledávky zjištěny, buďte zaplaceny, jinak zajištěny.

(2) Pohledávkami věřitelů třetí třídy musí býti mimo případ uvedený v § 58, odst. 2., v nuceném vyrovnání nakládáno stejně, pokud sami neprojeví souhlas s tím, aby někteří věřitelé byli uspokojeni výhodněji. Souhlas s výhodnějším uspokojením některých věřitelů jest dán, vysloví-li se pro ně většina věřitelů počítaná podle § 147, při čemž se nepočítají věřitelé, kterým se má dostati výhodnějšího uspokojení, ani jejich pohledávky.

(3) Částky, které připadají na sporné pohledávky, buďte zajištěny v téže míře a za stejných podmínek, jako jsou stanoveny ve vyrovnání pro zaplacení pohledávek nesporných, neprošla-li ještě lhůta k podání žaloby nebo návrhu podle § 112, odst. 4. nebo byly-li žaloba nebo návrh podány alespoň do vyrovnacího roku. Stejně buďte zajištěny pohledávky, které popřel jen úpadce. Zajištěné částky se uvolní, nepodal-li věřitel ve lhůtě stanovené konkursním komisařem žalobu nebo návrh nebo nepokračuje-li v řízení již zahájeném.

Zvláštní výhody.

§ 151.

(1) Neplatná jest úmluva úpadce nebo jiných osob s některým věřitelem nebo osobou jemu blízkou (§ 35), kterou se tomuto věřiteli poskytují zvláštní výhody proti ostatním věřitelům stejného druhu. Co bylo plněno na základě takové neplatné úmluvy nebo co bylo plněno ze závazku převzatého k zastření takovéto úmluvy, může býti do tří roků požadováno zpět bez újmy dalších nároků na náhradu.

(2) Za zvláštní výhodu se nepokládá, byla-li věřiteli za postoupení jeho pohledávky dána úplata, která byla úměrna hospodářskému stavu úpadcovu v době, kdy k postupu došlo.

Práva konkursních věřitelů proti spoluzavázaným.

§ 152.

Práva konkursních věřitelů proti ručitelům a spoludlužníkům úpadcovým, jakož i proti osobám, proti kterým jim přísluší právo postihu, jsou nuceným vyrovnáním nedotčena, pokud oprávnění výslovně neprojeví souhlas s tím, aby byla obmezena.

Potvrzení nuceného vyrovnání.

§ 153.

(1) Nucené vyrovnání věřiteli přijaté nabývá platnosti teprve, když bylo pravoplatně potvrzeno konkursním soudem.

(2) V usnesení konkursního soudu buď uveden podstatný obsah nuceného vyrovnání. Usnesení buď doručeno úpadci, všem konkursním věřitelům a jiným účastníkům, zejména osobám, které se za splnění nuceného vyrovnání zavázaly jako ručitelé nebo spoludlužníci, a veřejně vyhlášeno. Ve vyhlášce uváděti obsah vyrovnání netřeba. Písemné vyhotovení usnesení buď vypraveno téhož dne, kdy byla vyvěšena vyhláška na soudní desce; den vyvěšení vyhlášky buď vyznačen na usnesení.

Kdy jest potvrzení odepříti.

§ 154.

(1) Nucené vyrovnání nebudiž potvrzeno:

1. vyšlo-li najevo, že jsou tu důvody, pro které není návrh na nucené vyrovnání vůbec přípustný (§ 142);

2. nebylo-li šetřeno ustanovení platných o řízení, zejména o přijetí nuceného vyrovnání, leda že by vady řízení mohly býti dodatečně odstraněny nebo podle povahy věci nejsou závažné;

3. byly-li proti ustanovení § 151 poskytnuty některému věřiteli zvláštní výhody.

(2) Potvrzení může býti odepřeno, jsou-li výhody poskytnuté úpadci ve vyrovnání v rozporu s jeho hospodářskými poměry, odporuje-li vyrovnání společnému zájmu věřitelů, anebo mají-li obdržeti věřitelé třetí třídy méně než třetinu svých pohledávek s příslušenstvím a lze-li tento výsledek přičísti nepoctivému nebo lehkomyslnému hospodaření úpadcovu, zejména zavinil-li úpadce, že konkursní řízení bylo pozdě zahájeno.

Opravné prostředky.

§ 155.

Usnesení, kterým bylo nucené vyrovnání potvrzeno, mohou odporovati rekursem účastníci, kteří k vyrovnání výslovně nepřivolili, jakož i úpadcovi spoludlužníci a ručitelé. Proti usnesení, kterým bylo potvrzení odepřeno, přísluší právo rekursu úpadci a konkursním věřitelům, kteří vyrovnání neodporovali.

Právní účinky nuceného vyrovnání.

§ 156.

(1) Bylo-li nucené vyrovnání soudem pravoplatně potvrzeno a úplně a včas splněno, jest

úpadce zproštěn závazku nahraditi věřitelům jakoukoliv újmu, kterou utrpěli vyrovnáním, nebo jinak poskytnutou výhodu, ať se hlasování o vyrovnání zúčastnili nebo hlasovali proti vyrovnání anebo jim hlasovací právo nebylo vůbec přiznáno. Stejně jest úpadce zproštěn závazku proti rukojmím a jiným osobám, kterým přísluší právo postihu. Ujednání, která odporují těmto ustanovením, jsou neplatna.

(2) Věřitelé, k jejichž pohledávkám nebylo přihlíženo toliko úpadcovou vinou, mohou po zrušení konkursu od úpadce požadovati úplného zaplacení svých pohledávek, dokáží-li, že o prohlášení konkursu nevěděli ani věděti nemusili a že by nebylo dosaženo většin předepsaných v § 147, kdyby byli hlasovali proti přijetí vyrovnání.

(3) Nároky uvedené v § 59, odst. 1., č. 1., po splnění nuceného vyrovnání nemohou býti vůbec vymáhány.

§ 157.

(1) Osobně ručící společník obchodní společnosti zprošťuje se pravoplatně potvrzeným nuceným vyrovnáním o jeho soukromém jmění dále sahajícího ručení za závazky společnosti.

(2) Byl-li zároveň s konkursním řízením na jmění obchodní společnosti prohlášen konkurs proti osobně ručícímu společníku nebo bylo-li na jeho návrh zahájeno vyrovnací řízení na jeho soukromé jmění, dotýká se společníkovo vyrovnání pohledávek věřitelů společnosti jen potud, pokud po zákonu mohou býti uplatňovány v konkursu nebo ve vyrovnání společníkovu.

(3) Není-li v nuceném vyrovnání ustanoveno jinak, jsou právní účinky vyrovnání obchodní společnosti na prospěch každému osobně ručícímu společníku proti věřitelům společnosti.

§ 158.

(1) Byl-li na úpadcovo jmění prohlášen nový konkurs dříve než úpadce úplně splnil nucené vyrovnání, nejsou věřitelé povinni vrátiti, co bezelstně obdrželi podle vyrovnání.

(2) Jejich pohledávky pokládají se v novém konkursu za uspokojené jen částkou, která jim byla podle vyrovnání skutečně zaplacena.

Zrušení konkursu.

§ 159.

(1) Nabylo-li právní moci usnesení, kterým bylo nucené vyrovnání potvrzeno, a vykázal-li úpadce, že byla dána zajištění, ke kterým jest povinen podle §§ 149 a 150 a podle obsahu vyrovnání, konkursní soud zruší konkurs.

(2) Nebylo-li v nuceném vyrovnání ustanoveno, že úpadcovo jmění nebo jeho část má zůstati v rukou důvěrníka věřitelů, aby bylo zajištěno splnění nuceného vyrovnání, nabude úpadce opět práva svým jměním volně nakládati.

(3) Ostatně platí o zrušení konkursu ustanovení § 76.

Neplatnost nuceného vyrovnání.

§ 160.

(1) Byl-li úpadce do dvou let od potvrzení vyrovnání pravoplatně odsouzen pro podvodný úpadek, stává se nucené vyrovnání neplatným a věřitelé mohou bez dalšího požadovati úplné uspokojení svých nároků.

(2) Neplatnost vyrovnání nedotýká se exekučních titulů vzniklých v konkursním řízení.

(3) Je-li tu dostatečné jmění nebo byla-li dána přiměřená záloha na útraty, buď na návrh konkursního věřitele konkursní řízení opět zahájeno.

(4) Ustanovení §§ 71 až 74 o tom, jak se konkurs vyhlašuje a poznamenává a kdo se o něm zpravuje, platí i při opětném zahájení konkursu.

§ 161.

(1) Konkursu znovu zahájeného zúčastní se také věřitelé, jejichž nároky vznikly mezi zrušením konkursu a jeho obnovou.

(2) O pohledávkách konkursních věřitelů, na které se nucené vyrovnání vztahovalo, platí v obnoveném konkursu ustanovení § 158, odst. 2.

(3) Pokud jest třeba, buď konkursní řízení opakováno. Pohledávky dříve již prozkoumané však nebuďte znovu zkoumány.

§ 162.

(1) Pokud jde o odporování právním jednáním, k nimž došlo mezi zrušením konkursu a jeho obnovou, jakož i pokud jde o přípustnost kompensace pohledávek v této době vzniklých, pokládá se za počátek úpadcovy nezpůsobilosti platiti den, kdy bylo vydáno první rozhodnutí trestního soudu, kterým byl úpadce odsouzen (§ 160).

(2) Lhůta pro uplatnění odpůrčího nároku staví se po dobu od potvrzení nuceného vyrovnání až do obnovy konkursu.

Následky nesplnění nuceného vyrovnání.

§ 163.

Nebylo-li potvrzené vyrovnání splněno, ač byl úpadce věřitelem upomenut doporučeným dopisem a v upomínce mu byla poskytnuta dodatečná lhůta nejméně osmidenní, pozbývají účinnosti veškeré slevy i jiné výhody ve vyrovnání poskytnuté; práva, která vyrovnání věřitelům poskytuje proti úpadci nebo jiným osobám, zůstávají nedotčena.

Bezúčinnost nuceného vyrovnání.

§ 164.

(1) Bylo-li nuceného vyrovnání dosaženo podvodným jednáním nebo nedovoleným poskytnutím zvláštních výhod jednotlivým věřitelům, aniž jsou tu podmínky § 160, může každý konkursní věřitel do tří let po pravoplatném potvrzení nuceného vyrovnání žalovati, aby mu byl zaplacen schodek nebo aby byla jinaká výhoda prohlášena za bezúčinnou; tím nepozbývá práv, kterých se mu dostalo vyrovnáním proti úpadci nebo jiným osobám.

(2) Tento nárok však nepřísluší konkursním věřitelům, kteří se zúčastnili podvodných jednání nebo nedovolených úmluv, ani věřitelům, kteří mohli uplatniti skutečnosti, opravňující je k žalobě, již v potvrzovacím řízení.

Příslušnost ve sporech.

§ 165.

Ustanovení §§ 113 a 116 platí také po zrušení konkursu, pokud jde o nároky věřitelů proti úpadci podle §§ 150, 151 a 164.

Oddíl devátý.

Jiné skončení konkursního řízení.

Zrušení konkursu pro nedostatek věřitelů neb jmění.

§ 166.

(1) Vyjde-li za konkursního řízení najevo, že jest tu toliko jediný konkursní věřitel, budiž konkurs, vyjímajíc případ § 70, zrušen, když byli uspokojeni věřitelé konkursní podstaty.

(2) Zjistí-li se za konkursního řízení, že jmění konkursní podstaty nestačí ani ke krytí útrat konkursního řízení, buď konkurs zrušen, ač nebyla-li věřiteli dána přiměřená záloha na útraty (§ 70).

Zrušení konkursu se souhlasem věřitelů.

§ 167.

(1) Konkurs buď na návrh úpadce zrušen, jestliže po uplynutí lhůty k přihláškám projevili se zrušením souhlas všichni věřitelé podstaty a všichni konkursní věřitelé, kteří přihlásili pohledávky.

(2) Svolení věřitele netřeba, byla-li jeho pohledávka uspokojena nebo zajištěna nebo jestliže uplynula při sporných pohledávkách lhůta k žalobě nebo návrhu a žaloba nebo návrh nebyly podány nejpozději v den, kdy bylo navrženo, aby byl konkurs zrušen.

(3) Učinil-li úpadce návrh na zrušení konkursu, ustanoví konkursní komisař na krátkou dobu rok, k němuž obešle správce podstaty, úpadce a věřitele. Obesíláni nebuďte věřitelé, jejichž souhlas se zrušením konkursu je vykázán listinou veřejnou nebo soukromou, na které jest podpis věřitele ověřen soudem nebo veřejným notářem, nebo podáním podepsaným advokátem. O věřitelích, kteří, ač byli řádně obesláni, se k roku nedostaví nebo neučiní jiné písemné prohlášení, má se za to, že se zrušením konkursu souhlasí; na to buďte věřitelé v obsílce upozorněni.

(4) Konkursní komisař předloží spisy se svým vyjádřením konkursnímu soudu, který podle výsledku jednání o návrhu rozhodne usnesením.

§ 168.

O zrušení konkursu podle §§ 166 a 167 platí ustanovení § 76.

Hlava druhá.

Konkurs nepatrný.

§ 169.

(1) Konkurs pokládá se za nepatrný, nečiní-li jmění náležející do konkursní podstaty pravděpodobně více než 50.000 Kč.

(2) O tom, zdali se má konkurs pokládati za nepatrný, rozhodne konkursní soud při prohlášení konkursu. Stejné rozhodnutí může býti vydáno také za řádného konkursního řízení, lze-li od toho očekávati značné výhody pro výsledek konkursního řízení.

(3) Vyjde-li za konkursního řízení najevo, že nelze konkurs pokládati za nepatrný, vy-

žádá konkursní komisař o tom rozhodnutí konkursního soudu.

(4) Proti rozhodnutí konkursního soudu o způsobu řízení není opravného prostředku.

§ 170.

(1) Mimo usnesení o prohlášení a zrušení konkursu neb o způsobu řízení jest v nepatrných konkursech povolán konkursní komisař i k takovým opatřením a rozhodnutím, která jsou podle konkursního řádu vyhrazena konkursnímu soudu.

(2) Ustanovení § 77, odst. 3., o dohledu na konkursního komisaře a o jeho odvolání konkursním soudem platí i tu. Rovněž nejsou dotčena ustanovení o tom, že rozhodovati spory o vyšší hodnotu náleží senátům.

§ 171.

Při nepatrných konkursech buď přihlíženo k tomu, aby řízení provedeno bylo co nejrychleji a nejúsporněji. Kromě toho lze se odchýliti od řádného řízení v tomto:

1. mimo usnesení o prohlášení a o zrušení konkursu může býti upuštěno od vyhlášek veřejnými listy;

2. soupis konkursního jmění, je-li ho vůbec třeba (§ 96, odst. 5.), proveden buď úředníkem soudní kanceláře nebo zřízencem;

3. konkursní komisař může nařiditi, aby nebyl volen věřitelský výbor;

4. při všeobecném zkušebním roku může býti jednáno zároveň o všech otázkách, o kterých se má usnášeti schůze věřitelů, a je-li možno, také o rozdělení konkursní podstaty.

Hlava třetí.

Zvláštní ustanovení o konkursu na jmění výdělkových a hospodářských společenstev (družstev).

§ 172.

(1) Byl-li na jmění výdělkového a hospodářského společenstva (družstva) prohlášen konkurs a nestačí-li jmění k úhradě pohledávek konkursních věřitelů, buď schodek uhrazen podle ustanovení této hlavy.

(2) Úhradu schodku nemohou konkursní věřitelé požadovati přímo od členů společenstva ani při společenstvech s ručením neomezeným.

(3) Nároky vystoupivších členů na zaplacení podílů nemohou býti uplatňovány jako konkursní pohledávky, pokud trvá jejich členské ručení.

Výpočet doplatků.

§ 173.

Po zkušebním roku (§ 107) vyzve správce podstaty členy společenstva, aby doplatili, čeho je třeba k úhradě schodku. Správce podstaty společně s osobami, které jsou povolány zastupovati společenstvo, sdělá výpočet doplatků, ve kterém jest proti sobě uvésti závazky společenstva a pravděpodobné útraty konkursního řízení (§ 49, č. 1.) se strany jedné a jmění společenstva mimo nároky proti členům na úplné zaplacení závodních podílů, které v době prohlášení konkursu ještě nedospěly, se strany druhé.

§ 174.

(1) K úhradě schodku buďte především vymáhány nedoplatky závodních podílů, v době prohlášení konkursu ještě nedospělé.

(2) Nedostačí-li tyto platy k úhradě schodku, buďte členové společenstva podle poměru závodních podílů přidrženi, aby doplatili na schodek, je-li třeba, až do plné výše svého ručení, nemá-li podle stanov býti ztráta rozvržena jinak.

(3) K doplatkům jsou povinni členové společenstva, jichž ručení ještě nezaniklo v době prohlášení konkursu. Členové, kteří vystoupili ze společenstva převedše závodní podíly zcela nebo částečně na jiné, jsou v těchto mezích povinni doplatiti jen potud, pokud doplatek na ně připadající nelze vymoci od nabyvatelů závodních podílů.

(4) Splatil-li člen společenstva, který vystoupil před prohlášením konkursu, po vystoupení příspěvek na úhradu ztráty, podle vyúčtování s ním provedeného, buď tato částka započtena na doplatek, který má zaplatiti.

§ 175.

Správce podstaty vyšetří, zdali a do jaké míry jest při výpočtu doplatků přihlížeti ke členům, kteří zřejmě nejsou s to, aby zcela nebo z části zaplatili doplatky na ně připadající. Částky, které byly v dohodě s věřitelským výborem uznány za nedobytné, buďte rozvrženy na ostatní členy.

§ 176.

(1) Ve výpočtu doplatků buďte všichni členové uvedeni jménem a částky, které mají platiti, ustanoveny číselně. Nebude-li k některým

členům podle § 175 přihlíženo vůbec nebo jen menší částkou, buď to stručně odůvodněno.

(2) Výpočet doplatků předložiti jest ke schválení konkursnímu komisaři.

Schválení výpočtu doplatků soudem.

§ 177.

(1) Konkursní komisař prozkoumá výpočet, je-li třeba, jej opraví a oznámí vyhláškou, že členové společenstva ve výpočtu doplatků uvedení i konkursní věřitelé mohou u něho nebo u správce podstaty do výpočtu nahlédnouti, pořiditi si z něho opis a do patnácti dnů u konkursního komisaře podati své výtky. Zároveň ustanoví rok, při kterém bude jednáno o výtkách.

(2) Vyhláška buď uveřejněna způsobem ustanoveným pro oznámení společenstva, podle uvážení konkursního komisaře i jiným vhodným způsobem a kromě toho buď vyhlášena vývěskem na desce soudu konkursního i soudu, u něhož jest ustanoven konkursní komisař. Představenstvo a dozorčí rada společenstva, správce podstaty, členové věřitelského výboru a všichni členové společenstva, kterým se doplatky ukládají, buďte o roku vyrozuměni přímo. Právní účinky doručení se počítají od vyvěšení vyhlášky na desce soudu, u něhož je ustanoven konkursní komisař.

§ 178.

(1) Konkursní komisař schválí výpočet doplatků, není-li proti němu podle výsledků zkoumání pochybností a nebyly-li výtky buď vůbec podány nebo bylo-li od nich při roku upuštěno.

(2) Jinak rozhodne o něm konkursní soud, proveda potřebná šetření a náležitě jej opravě. Opravu může konkursní soud též uložiti konkursnímu komisaři. Pořad práva je vyloučen.

(3) Nejsou přípustny výtky, jimiž člen společenstva navrhuje, aby ve výpočtu doplatků nebylo k němu přihlíženo vůbec nebo jen menší částkou, poněvadž není s to, aby zcela nebo částečně zaplatil doplatek mu uložený.

§ 179.

(1) Vyhotovení výpočtu doplatků opatřené doložkou, že byl výpočet schválen, buďte doručena správci podstaty a představenstvu. Další vyhotovení buď podrženo u soudu, aby do něho mohli účastníci nahlédnouti.

(2) V usnesení, kterým byl výpočet schválen, buďte členové společenstva a konkursní věřitelé upozorněni, že do schváleného výpočtu doplatků mohou nahlédnouti u konkursního soudu, u správce podstaty a u představenstva.

(3) Za patnáct dnů po tom, kdy bylo usnesení o schválení výpočtu vyvěšeno na desce soudu, u něhož je ustanoven konkursní komisař, stane se schválený výpočet vykonatelným.

Rekurs.

§ 180.

(1) Členové společenstva mohou usnesení, kterým byl výpočet schválen, odporovati rekursem (§ 192), jestliže uplatnili důvod odporu výtkou (§ 177), nebo osvědčí-li, že bez své viny tak učiniti nemohli.

(2) Rekurs jest podati do patnácti dnů ode dne, kdy bylo schvalovací usnesení vyvěšeno na soudní desce (§ 179, odst. 3.).

(3) Byl-li podán rekurs, může konkursní komisař nařiditi, aby exekuce byla odložena.

Vymáhání doplatků exekucí.

§ 181.

(1) Jakmile se stal výpočet doplatků vykonatelným, je správce podstaty povinen doplatky vymáhati exekucí, kterou povoluje konkursní soud.

(2) Doplatky, jichž předpisu bylo odporováno, buďte správcem podstaty zadrženy až do rozhodnutí o odporu.

Dodatečný výpočet doplatků.

§ 182.

Nebude-li schodek uhrazen doplatky, jichž bylo dobyto, má správce podstaty sdělati dodatečný výpočet doplatků a, bude-li toho třeba, i další dodatečné výpočty. O nich platí předpisy §§ 174 až 181.

§ 183.

Nebude-li třeba celého vybraného doplatku na úhradu schodku, buďte vráceny především částky, o které někteří členové zaplatili poměrně více než ostatní.

Kompensace.

§ 184.

Povinnost zaplatiti částky, které jsou vymáhány na úhradu schodku, lze splniti kompen-

sací s pohledávkou za společenstvem jen částkou, která připadá na pohledávku podle pravoplatně schváleného návrhu na rozdělení podstaty.

Právo postihu.

§ 185.

Člen, který zaplatil doplatek podle výpočtu mu uložený, nemůže se proti jiným členům společenstva hojiti postihem.

Svolávání valné hromady.

§ 186.

Za konkursního řízení může valnou hromadu společenstva svolati i správce podstaty.

Vymáhání doplatků mimo konkurs.

§ 187.

Ustanovení této hlavy platí obdobně, nebyl-li na jmění společenstva prohlášen konkurs proto, že tu byl jen jeden konkursní věřitel nebo že jmění společenstva nestačilo na úhradu útrat konkursního řízení, anebo byl-li konkurs zrušen z některého z těchto důvodů. V takovém případě náleží představenstvu nebo likvidátorům úkoly jinak příslušející správci podstaty. Soud vedoucí rejstřík může na místo nich z úřední moci nebo na návrh pověřiti těmito úkoly osoby jiné.

Hlava čtvrtá.

Všeobecná ustanovení o řízení.

Obdobná platnost procesních zákonů.

§ 188.

Pokud není v konkursním řádu ustanoveno jinak, budiž v konkursním řízení obdobně šetřeno předpisů o řízení a o příslušnosti ve věcech sporných.

Zvláštní předpisy o řízení.

§ 189.

(1) Nejde-li o spory, neplatí v konkursním řízení předpisy o nuceném zastoupení advokátem, o odborných soudcích laicích, o klidu řízení a o nákladech sporu. Konkursní komisař nemůže býti členem senátu rozhodujícího jako konkursní soud.

(2) Návrhy mohou býti činěny písemnými podáními nebo ústně do protokolu.

(3) Ústní jednání v konkursním řízení jsou neveřejná. O ústním jednání buď sepsán protokol soudcem nebo přísežným zapisovatelem. V něm jest uvésti jména přítomných účastníků, krátce vylíčiti průběh jednání a uvésti návrhy, které při jednání byly učiněny, i rozhodnutí a opatření soudem prohlášená. Účastníci mohou žádati, aby pro zachování jejich práv byla v protokole zjištěna jednotlivá prohlášení, která učinili při roku sami nebo jiné osoby. Protokol buď podepsán toliko soudcem a zapisovatelem.

(4) Není-li v konkursním řádu ustanoveno jinak, mohou býti soudní rozhodnutí vydávána bez předchozího ústního jednání. Potřebná vysvětlení může si soud opatřiti i bez účasti stran a může pro zjištění rozhodných skutečností z úřední moci prováděti důkazy a konati vhodná šetření.

(5) Opatření a rozhodnutí soudu (konkursního komisaře) učiněná v konkursním řízení jsou vykonatelná.

(6) Peněžité tresty podle tohoto zákona uložené připadají státu ve prospěch péče o mládež chudou, opuštěnou a zanedbanou.

Uvědomování účastníků.

§ 190.

(1) Účastníci mohou v konkursním řízení býti uvědomováni i oběžníkem.

(2) Je-li předepsáno vedle veřejných oznámení také zvláštní doručení jednotlivým účastníkům, nastávají účinky doručení již veřejnou vyhláškou, a to i když se doručení nestalo.

Lhůty, zmeškání.

§ 191.

(1) Lhůty stanovené v tomto řádu jsou neprodlužitelné.

(2) Návrhy a prohlášení, k jichž podání jest určen rok, nemohou býti dodatečně činěny osobami, které se k roku nedostavily, ač byly řádně obeslány (§ 190, odst. 2.).

(3) Navrácení k předešlému stavu jest v konkursním řízení vyloučeno.

Rekurs.

§ 192.

(1) Rekursní lhůta jest patnáctidenní. V rekursu mohou býti uváděny nové skutečnosti a nabízeny nové důkazy.

(2) Pokud není ustanoveno jinak, lze opatřením a rozhodnutím konkursního soudu i

konkursního komisaře odporovati rekursem k vrchnímu soudu a rozhodnutím tohoto soudu dovolacím rekursem k nejvyššímu soudu.

(3) Konkursní soud i konkursní komisař mohou rekursu vyhověti sami, může-li jejich opatření nebo rozhodnutí býti změněno bez újmy práv nabytých některým účastníkem. Rovněž mohou z důležitých důvodů rekursu přiznati odkládací účinek.

Trestní oznámení.

§ 193.

Jestliže úpadce odepře vykonati vyjevovací přísahu nebo uprchne nebo vzejde-li podezření, že spáchal trestný čin, budiž o tom učiněno oznámení státnímu zástupci.

II.

Vyrovnací řád.

Oddíl první.

Zahájení vyrovnacího řízení.

Návrh na zahájení řízení.

§ 1.

(1) Dlužník, který není s to, aby plnil své splatné závazky, může u soudu příslušného ku prohlášení konkursu (soudu vyrovnacího) navrhnouti, aby bylo zahájeno vyrovnací řízení.

(2) Právnické osoby a pozůstalosti mohou navrhnouti zahájení vyrovnacího řízení také, jsou-li předluženy.

(3) Navrhl-li věřitel prohlášení konkursu, může dlužník, dokud soud nerozhodl o věřitelově návrhu, navrhnouti, aby bylo zahájeno vyrovnací řízení.

§ 2.

(1) V návrhu, aby bylo zahájeno vyrovnací řízení, buď přesně uvedeno, jaké vyrovnání dlužník nabízí. Není-li dlužník zastoupen advokátem, budiž jeho podpis na návrhu ověřen soudem nebo veřejným notářem. Osoby, které jsou ochotny zavázati se za splnění vyrovnání jako spoludlužníci nebo ručitelé, musí návrh spolupodepsati; jejich podpis budiž rovněž ověřen soudem nebo veřejným notářem.

(2) K návrhu buď připojen zevrubný seznam jmění. V něm buď uvedeno, v čem záleží dlužníkovo jmění, jaká jest hodnota jednotlivých jeho částí a které má dlužník závazky. Při pohledávkách dlužníkových jest udati, z jakého právního důvodu vznikly a zdali a pokud jsou dobytné. Při závazcích buďte kromě právního důvodu vzniku uvedeny přesné adresy veškerých dlužníkových věřitelů a buď poznamenáno, zdali a ve kterém stupni jsou věřitelé s dlužníkem příbuzni nebo sešvakřeni. Je-li dlužník kupcem a jeho firma zapsána v obchodním rejstříku, jest povinen připojiti i bilanci a účet ztráty a zisku za poslední dva obchodní roky předcházející podání návrhu.

(3) Dlužník jest povinen seznam jmění vlastnoručně podepsati a prohlásiti, že jest hotov vykonati přísahu, že seznam jest správný a úplný, že ze svého jmění nic nezamlčel, ani neuvedl vymyšlených dluhů.

(4) Kromě zevrubného seznamu jmění buď k návrhu připojen přehled o majetkovém stavu dlužníkově, udávající hlavní části jmění, jeho celkovou hodnotu a úhrn dluhů. Tento přehled i sám návrh buďte předloženy v tolika vyhotoveních, aby mohly býti doručeny každému věřiteli a vyrovnacímu správci a aby po jednom stejnopisu mohl podržeti soud.

Vyřízení návrhu.

§ 3.

(1) Nebyl-li návrh podán ode všech osobně ručících společníků nebo likvidátorů obchodní společnosti nebo ode všech osob oprávněných zastupovati právnickou osobu nebo od všech dědiců, buďte před rozhodnutím slyšeni ostatní osobně ručící společníci nebo likvidátoři, ostatní osoby oprávněné zastupovati právnickou osobu nebo ostatní dědicové. Nelze-li dosáhnouti o návrhu dohody nebo nelze-li výslech provésti bez značného průtahu, buď vyrovnací řízení zahájeno jen tehdy, bylo-li osvědčeno, že dlužník jest neschopen plniti splatné závazky nebo že je předlužen (§ 1).

(2) Nevyhovuje-li návrh na zahájení vyrovnacího řízení ustanovením § 2, budiž dlužníku vrácen k opravě ve lhůtě nejvýše osmidenní. Nebude-li lhůta tato zachována, má se za to, že dlužník od návrhu upustil.

§ 4.

Vyrovnací řízení nelze zahájiti:

1. jestliže dlužník uprchl nebo se skrývá;
2. byl-li dlužník v posledních pěti letech před podáním návrhu odsouzen pro podvodný úpadek;

3. byl-li v téže době na dlužníkovo jmění prohlášen konkurs nebo zahájeno na jeho návrh vyrovnací řízení;

4. příčí-li se obsah nabídky na vyrovnání ustanovením §§ 54 až 56 nebo jiným donucovacím právním předpisům;

5. nebylo-li věřitelům, jejichž pohledávky nemají přednostního práva (§ 26), nabídnuto alespoň 45% jejich pohledávek s příslušenstvím do dvou let od podání návrhu;

6. nebylo-li dosud splněno dřívější vyrovnání (nucené vyrovnání).

§ 5.

(1) Vyhoví-li vyrovnací soud návrhu, učiní zároveň opatření, kterých jest třeba k zajištění dlužníkova jmění. Zejména může nařiditi, aby se dlužník zdržel určitých právních jednání nebo aby je konal toliko za souhlasu vyrovnacího správce.

(2) Usnesení, kterým soud povolil, aby vyrovnací řízení bylo zahájeno, mohou odporovati rekursem všichni věřitelé, jejichž pohledávky nemají přednostního práva, do patnácti dnů od vyvěšení vyhlášky o zahájení řízení na desce vyrovnacího soudu. Usnesení, kterým byl návrh na zahájení vyrovnacího řízení zamítnut, může odporovati rekursem dlužník.

Vyhláška.

§ 6.

(1) Zahájení vyrovnacího řízení buď veřejně vyhlášeno.

(2) Ve vyhlášce buď uvedeno:

1. pojmenování vyrovnacího soudu;

2. jméno (firma), stav a bydliště dlužníka a sídlo jeho podniku;

3. jméno a úřední sídlo vyrovnacího komisaře;

4. jméno a bydliště vyrovnacího správce;

5. místo a čas vyrovnacího roku;

6. do které lhůty mají věřitelé přihlásiti své nároky.

(3) Vyrovnací rok buď zpravidla ustanoven nejpozději na šest týdnů, lhůta k přihláškám věřitelů pak zpravidla na čtyři týdny od zahájení řízení.

§ 7.

(1) Vyhláška buď vyvěšena na desce vyrovnacího soudu téhož dne, kterého bylo řízení zahájeno; potvrzení o tom buď uschováno při spisech. Kromě toho buď vyhláška vyvěšena na desce okresního soudu, u kterého má vyrovnací komisař úřední sídlo, a je-li dlužníkův podnik nebo jeho bydliště (sídlo) mimo okres, ve kterém jest vyrovnací soud, také na desce okresního soudu, v jehož obvodu jest dlužníkův podnik nebo jeho bydliště (sídlo).

(2) Je-li v sídle vyrovnacího soudu nebo v místě dlužníkova závodu (hlavního nebo pobočného) bursa a je-li dlužníkova firma zapsána do obchodního rejstříku nebo je-li dlužník členem nebo navštěvovatelem bursy, buď vyhláška vyvěšena také v bursovních místnostech.

(3) Vyhotovení vyhlášky buď doručeno dlužníku, osobám, které převzaly ručení za splnění vyrovnání, všem věřitelům, jakož i úřadům vyměřujícím a vymáhajícím veřejné daně a dávky. Věřitelům buď doručen stejnopis návrhu a přehled o majetkovém stavu dlužníkovu (§ 2, odst. 4.).

(4) Výpis z vyhlášky buď uveřejněn v úředních listech ustanovených k uveřejňování vyhlášek soudů a v Ústředním oznamovateli vydávaném ministerstvem spravedlnosti. Je-li to účelno, může býti uveřejněn také v jiných veřejných listech.

(5) Vládním nařízením může býti ustanoveno, že kromě úřadů a účastníků uvedených v odst. 3. jest vyhlášku doručiti také jiným úřadům, orgánům nebo korporacím.

§ 8.

(1) Zahájení vyrovnacího řízení buď z úřední povinnosti poznamenáno ve veřejných knihách při dlužníkových nemovitostech a knihovních právech, jakož i v obchodním nebo společenstevním rejstříku, je-li firma dlužníkova do těchto rejstříků zapsána. Kromě toho buď zahájení vyrovnacího řízení vyznačeno v zájemních protokolech, které byly sepsány v exekucích vedených proti dlužníku, a je-li dlužník vlastníkem námořní lodi nebo patentu, také v rejstříku lodním nebo patentním. Poznámky tyto nařídí soud povoluje zahájení vyrovnacího řízení, objeví-li pak se potřeba jejich později, vyrovnací komisař.

(2) V poznámkách nařízených podle odst. 1. buď vyznačen den, kterého bylo vyrovnací řízení zahájeno.

Oddíl druhý.

Právní účinky zahájení vyrovnacího řízení.

§ 9.

Právní účinky zahájení vyrovnacího řízení nastávají počátkem dne, kterého byla vyhláška vyvěšena na desce vyrovnacího soudu (§ 7).

Účinek zahájení řízení na právní jednání dlužníkova.

§ 10.

(1) Ode dne, kterého byl podán návrh na zahájení řízení, až do soudního rozhodnutí o návrhu, nesmí dlužník zcizovati ani zavazovati nemovitosti, zřizovati na svém jmění práva na oddělené uspokojení, zavazovati se jako rukojmí, ani činiti jakákoliv bezplatná opatření. Jednání, která by vykonal proti tomuto zákazu, jsou proti věřitelům bezúčinná.

(2) Od zahájení řízení smí dlužník konati právní jednání, která nenáležejí k obyčejnému hospodaření, jen se svolením vyrovnacího správce. Odporuje-li vyrovnací správce, nesmí dlužník konati ani právní jednání náležející k obyčejnému hospodaření. Vyrovnací správce může si zejména vyhraditi, aby jen on přijímal veškeré docházející peníze, konal veškeré platy a plnil jiné závazky.

(3) Právní jednání, která dlužník vykonal proti předpisům odst. 2., jsou proti věřitelům bezúčinná, věděla-li nebo musila-li věděti druhá smluvní strana, že přesahují meze obyčejného hospodaření a že vyrovnací správce k nim nedal svolení nebo že odporoval jednáním náležejícím k obyčejnému hospodaření.

(4) Bezúčinnosti právních jednání dlužníkových (odst. 1. a 3.) může se věřitel dovolávati toliko do šesti měsíců ode dne, kdy zvěděl o skutečnostech, které činí jednání bezúčinným; oprávnění toto zanikne, nebylo-li uplatněno do dvou let od uveřejnění vyhlášky, že vyrovnací řízení bylo ukončeno nebo zastaveno.

(5) Dlužník má nárok na to, aby mu byla dána k volnému užití částka, které za trvání vyrovnacího řízení nezbytně potřebuje k výživě své a své rodiny.

Účinek na promlčení pohledávek.

§ 11.

Byla-li pohledávka ve vyrovnacím řízení věřitelem přihlášena, staví se její promlčení až do ukončení řízení a, byla-li ve vyrovnání stanovena platební lhůta, až do uplynutí platební lhůty.

Účinek na řízení konkursní a exekuční.

§ 12.

(1) Po zahájení vyrovnacího řízení nemůže býti na dlužníkovo jmění prohlášen konkurs a nelze na dlužníkových věcech nebo právech pro pohledávky, které nemají přednostního práva, nabýti soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího.

(2) Pokud trvá vyrovnací řízení, jest dlužník zproštěn povinnosti navrhnouti prohlášení konkursu.

Práva na oddělené uspokojení a nároky na vyloučení.

§ 13.

(1) Práva na oddělené uspokojení a na vyloučení věcí dlužníkovi nenáležejících zahájením vyrovnacího řízení nejsou dotčena. Zejména buďte vyloučeny majetkové hodnoty, které tvoří jmění určené k podpoře dlužníkových zaměstnanců v nemoci, invaliditě nebo stáří nebo jejich vdov, sirotků a rodinných příslušníků.

(2) Vyrovnací komisař může však nařiditi, aby nucený prodej dlužníkových věcí byl odložen nejdéle na šedesát dnů, lze-li od toho očekávati výhodnější výsledek prodeje nebo je-li takové opatření nezbytné, aby byla odvrácena újma hrozící věřitelům. Doba, na kterou byl prodej odložen, nezapočítává se do lhůty, na kterou jest omezeno zákonné přednostní právo pro veřejné dávky.

(3) Ustanovení o oddělných věřitelích platí také o osobních věřitelích, kteří k zajištění svých nároků nabyli určitých částí majetku dlužníkova, zejména pohledávek.

(4) Zadržovacími právy budiž v řízení vyrovnacím nakládáno jako zástavními právy.

§ 14.

(1) Zahájením vyrovnacího řízení zanikají práva na oddělené uspokojení, kterých věřitelé nabyli exekucí v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení pro pohledávky, které nemají přednostního práva. Oživnou však znovu, bylo-li řízení zastaveno a nebyl-li prohlášen konkurs současně nebo na návrh podaný do patnácti dnů po zastavení vyrovnacího řízení. Bylo-li zástavní právo nuceně zřízeno po zrušení dražebního řízení na návrh učiněný do lhůty stanovené v exekučním řádu, počítá se šedesátidenní lhůta ode dne, kterého bylo ve veřejných knihách poznamenáno zahájení dražebního řízení.

(2) Řízení zahájené ke zpeněžení věcí nebo práv, které byly zabaveny ve lhůtě uvedené v odst. 1., buď exekučním soudem zrušeno z úřední moci nebo na žádost vyrovnacího komisaře nebo na návrh vyrovnacího správce. Lhůta ustanovená exekučním řádem pro zá-

nik zástavního práva nabytého exekucí na movitých věcech se staví, oživne-li zástavní právo, až do právní moci usnesení, jímž bylo vyrovnací řízení zastaveno.

(3) Byly-li již zpeněženy věci nebo práva, k jichž zabavení došlo ve lhůtě uvedené v odst. 1., smí býti výtěžek vydán oddělnému věřiteli jen tehdy, bylo-li vyrovnací řízení zastaveno a po zastavení jeho nebyl prohlášen konkurs.

Zápisy ve veřejných knihách.

§ 15.

Vklady a záznamy ve veřejných knihách mohou býti proti dlužníku povoleny a vykonány i po zahájení vyrovnacího řízení, řídí-li se pořadí zápisu dnem, který jest před zahájením vyrovnacího řízení.

Pohledávky nepeněžité, neurčité a v cizí měně.

§ 16.

Pohledávky, které nejsou splatny v penězích nebo jejichž výše jest neurčitá anebo které mají býti splněny v cizí měně, buďtež uplatňovány ve vyrovnacím řízení podle své hodnoty v československé měně v den zahájení vyrovnacího řízení.

Pohledávky nedospělé.

§ 17.

(1) Nedospělé pohledávky platí ve vyrovnacím řízení za splatné.

(2) Nedospělé nezúročitelné pohledávky lze však uplatňovati ve vyrovnacím řízení jen částkou, která s připočtením zákonných úroků za dobu od zahájení řízení do splatnosti rovná se celé pohledávce.

Nároky na opětující se dávky.

§ 18.

(1) Nároky na placení důchodů, výživného nebo jiných opětujících se dávek po určitou dobu buďtež sečteny a sraženy zákonné úroky za mezidobí podle § 17, odst. 2.

(2) Je-li nárok na opětující se plnění (odst. 1.) neurčitého trvání, budiž uplatněn ve vyrovnacím řízení částkou zjištěnou odhadem ke dni zahájení řízení.

Pohledávky podmíněné.

§ 19.

Věřitel, jemuž přísluší pohledávka podmíněná, může žádati, aby bylo zaplacení zajištěno pro případ, že se splní odkládací podmínka nebo nesplní rozvazovací podmínka. Je-li pohledávka omezena rozvazovací podmínkou, může věřitel žádati, aby mu bylo zaplaceno ihned, když dá sám jistotu pro případ, že se podmínka splní.

Solidární spoludlužníci a ručitelé dlužníkovi.

§ 20.

(1) Spoludlužníci zavázaní rukou společnou a nerozdílnou a ručitelé za dlužníkovy závazky mohou ve vyrovnacím řízení požadovati, aby jim byly nahrazeny platy, které na pohledávku vykonali, přísluší-li jim podle obecných ustanovení proti dlužníkovi právo postihu.

(2) Částky, které by takoví spoludlužníci nebo ručitelé dlužníkovi musili pro svůj společný závazek snad zaplatiti v budoucnosti, mohou ve vyrovnacím řízení přihlásiti jako pohledávky podmíněné pro případ, že věřitel pohledávku ve vyrovnacím řízení neuplatní.

(3) Po zahájení vyrovnacího řízení mohou spoludlužníci a ručitelé pohledávku od věřitele vykoupiti. Zaplatí-li ji, přísluší jim ve vyrovnacím řízení hlasovací právo na místě věřitelově.

§ 21.

(1) Je-li za tutéž pohledávku zavázáno několik osob rukou společnou a nerozdílnou, může věřitel uplatňovati celý zbytek pohledávky, v době zahájení vyrovnacího řízení ještě nezaplacený, až do úplného uspokojení proti každému spoludlužníku, který se vyrovnává.

(2) Jednotlivým spoludlužníkům, kteří na věřitelovu pohledávku zaplatili více, nežli na ně podle obecných předpisů připadá, přísluší proti ostatním právo postihu.

Kompensace vzájemných pohledávek.

§ 22.

(1) Pohledávky, které v době zahájení řízení mohly býti podle obecných ustanovení kompensovány, netřeba ve vyrovnacím řízení uplatňovati.

(2) Kompensace není vyloučena proto, že vzájemné pohledávky nebo některá z nich byly v době zahájení vyrovnacího řízení podmíněné nebo nedospělé nebo že jejich předmětem nebylo plnění peněžité. O pohledávkách takových platí obdobně ustanovení §§ 16 až 19.

§ 23.

(1) Kompensace jest nepřípustná, nabyla-li ta či ona strana vzájemné pohledávky teprve po zahájení vyrovnacího řízení. Totéž platí, nabyl-li dlužník osoby, která se vyrovnává, vzájemné pohledávky sice před zahájením řízení, avšak věděl-li nebo musil-li věděti v době nabytí vzájemné pohledávky, že jest nezpůsobilá platiti.

(2) Kompensace jest však přípustná i v případech uvedených v odst. 1., nabyl-li věřitel vzájemné pohledávky dříve než šest měsíců před zahájením vyrovnacího řízení anebo jestliže věřitel byl povinen pohledávku převzíti a při tom, když na sebe bral tuto povinnost, nevěděl ani věděti nemusil, že jest dlužník nezpůsobilý platiti.

Oddíl třetí.

Nároky ve vyrovnacím řízení.

Nároky na vyloučení.

§ 24.

(1) Osobní nebo věcné právo na vyloučení věcí, které dlužníku zcela nebo z části nenáležejí, buď posuzováno podle obecných právních pravidel.

(2) Byly-li takové věci zcizeny po zahájení vyrovnacího řízení, může oprávněný bez újmy dalších nároků na náhradu škody žádati, aby mu byla celá úplata vydána nebo, nebyla-li ještě zaplacena, aby mu byl postoupen nárok na její zaplacení.

(3) Přísluší-li dlužníku nárok na náhradu výdajů, které byly učiněny na věc, která se má vydati, anebo které byly učiněny na dosažení úplaty, buďte vylučovatelem nahrazeny z ruky do ruky.

Právo stihací.

§ 25.

Prodavač nebo nákupní komisionář může požadovati, aby mu bylo vráceno zboží, které bylo dlužníku zasláno z jiného místa a nebylo jím ještě úplně zaplaceno, pokud před zahájením vyrovnacího řízení nedošlo na místo dodání a nedostalo se do moci dlužníka nebo jiné osoby pro něho.

Přednostní pohledávky.

§ 26.

Přednostní právo ve vyrovnacím řízení mají:

1. útraty vyrovnacího řízení; k nim náležejí zejména veškeré výdaje spojené s dohledem na obchodování dlužníkovo a s prozkoumáním jeho majetkového stavu;

2. pohledávky z právních jednání dlužníka a vyrovnacího správce za něho jednajícího, která jsou podle § 10 dovolena k dalšímu vedení dlužníkova podniku;

3. veřejné daně (odbytné a berní pachtovné) a dávky, poplatky, cla, příspěvky k sociálnímu pojištění, které dospěly za řízení nebo nejdéle tři roky před jeho zahájením a nedojdou zaplacení z věcí za ně ručících;

4. nezbytně nutné výdaje na dlužníkův pohřeb;

5. pohledávky dlužníkových zaměstnanců z poměru služebního nebo pracovního, zejména ze služebních platů a mezd za poslední tři roky před zahájením řízení, náhradní nároky pro předčasné zrušení služebního nebo pracovního poměru, pokud nepřesahují částku úplaty za tři roky, nároky na vrácení služebních kaucí, nároky ze zápůjček poskytnutých zaměstnavateli ku provozování podniku srážkou ze mzdy, dále pohledávky obchodních jednatelů za majitelem obchodu na zaplacení provise a náhradu hotových vydání, jichž bylo nabyto nebo které dospěly v posledních třech letech před zahájením vyrovnacího řízení; všechny tyto nároky s omezením, že přednostní právo přísluší, mimo nároky na náhradu hotových vydání a vrácení kaucí, jednotlivému věřiteli toliko do nejvyšší částky 24.000 Kč;

6. pohledávky zařízení určených ku podpoře dlužníkových zaměstnanců v nemoci, invaliditě nebo stáří nebo jejich vdov, sirotků a rodinných příslušníků;

7. pohledávky lékařů, porodních asistentek, ošetřovatelů nemocných, zvěrolékařů a lékáren za odborné úkony nebo dodávky, pokud tyto pohledávky vznikly proti dlužníku v posledním roce před zahájením řízení;

8. pohledávky na vyplacení vkladu proti ústavu přijímajícímu úsporné vklady, pokud nepřesahují u jednotlivého věřitele částku 200 Kč.

Příslušenství pohledávek. Pohledávky náhradní.

§ 27.

(1) Příslušenství vzniklé až do zahájení vyrovnacího řízení má stejné pořadí s pohledávkou.

(2) Pohledávka na náhradu dluhu zaplace-

ného za dlužníka má totéž pořadí jako zaplacená pohledávka.

Pohledávky dlužníkovy manželky.

§ 28.

Práva, která příslušejí podle občanského práva manželce dlužníka v příčině věna, mohou býti ve vyrovnacím řízení uplatněna toliko, bylo-li přijetí věna potvrzeno spisem zřízeným veřejným notářem hned při přijetí věna nebo nejpozději dva roky před zahájením vyrovnacího řízení.

§ 29.

K pohledávkám obchodních věřitelů, které vznikly dříve než byla práva dlužníkovy manželky ze svatebních smluv zapsána do obchodního rejstříku, budiž ve vyrovnacím řízení přihlíženo částkou, která by na ně připadla, kdyby nebylo pohledávky dlužníkovy manželky ze svatebních smluv. Vyšší částku, která takto připadne obchodním věřitelům, jest jim přikázati z podílu příslušejícího manželce jako osobní věřitelce.

Nároky vyloučené z vyrovnacího řízení.

§ 30.

Ve vyrovnacím řízení nemohou býti uplatňovány:

1. úroky z osobních pohledávek za dobu od zahájení řízení, jakož i útraty, které věřitelům vzniknou z účasti na řízení;

2. peněžité tresty za trestné činy jakéhokoliv druhu;

3. nároky z darování mezi živými i na případ smrti a ve vyrovnání pozůstalosti také nároky z odkazů.

Pohledávky cizích věřitelů.

§ 31.

(1) Není-li ustanoveno jinak v mezinárodních smlouvách nebo vládních prohlášeních vyhlášených ve Sbírce zákonů a nařízení, mají cizozemští věřitelé ve vyrovnacím řízení stejná práva, jako věřitelé zdejší, je-li zaručena vzájemnost.

(2) Je-li pochybno, zda vzájemnost se zachovává, vyžádá soud prohlášení ministra spravedlnosti. Toto prohlášení jest pro soud závazné.

(3) Ustanovení tato platí i o pohledávkách, které po zahájení vyrovnacího řízení přešly s cizozemců na tuzemce.

Oddíl čtvrtý.

Orgány vyrovnacího řízení.

Vyrovnací komisař.

§ 32.

(1) Vyrovnacím komisařem ustanoví vyrovnací soud z pravidla některého svého soudce. Je-li však dlužníkův podnik nebo jeho bydliště (sídlo) mimo okres, ve kterém jest vyrovnací soud, nebo je-li to účelné z jiného důvodu, může býti vyrovnacím komisařem ustanoven soudce některého okresního soudu, který jest v obvodu vyrovnacího soudu. Je-li vyrovnací komisař zaneprázdněn nebo nepřítomen v úřadě, nastoupí na jeho místo soudce, který jest jinak pověřen ho zastupovati.

(2) Vyrovnací komisař vede jako samosoudce vyrovnací řízení, dohlíží na činnost vyrovnacího správce a přísluší mu činiti veškerá opatření a vydávati veškerá rozhodnutí, která nejsou zákonem vyhrazena vyrovnacímu soudu.

(3) Vyrovnací soud může kdykoliv nahlížeti do spisů vyrovnacího komisaře, vyžádati si od něho zprávu o řízení a může ho ze závažných důvodů odvolati a nahraditi jiným soudcem. Proti takovémuto opatření není opravného prostředku.

(4) Veškeré soudy a úřady jsou povinny vyrovnacímu komisaři poskytovati právní pomoc.

Vyrovnací správce.

§ 33.

(1) Při zahájení řízení a, kdykoliv se toho objeví později potřeba, ustanoví vyrovnací soud vyrovnacího správce. Přijmouti jmenování správcem není nikdo povinen; advokáti a veřejní notáři mohou však jmenování odmítnouti jen ze závažných důvodů, které náleží posouditi vyrovnacímu soudu.

(2) Vyrovnacím správcem buď jmenována osoba bezúhonná a spolehlivá, která má k tomu potřebné odborné znalosti a není s dlužníkem v takovém osobním poměru, který by mohl míti vliv na konání jeho povinností. Zejména nebuď správcem jmenována osoba dlužníku blízká (§ 51), jeho konkurent ani osoba, která se zabývá součinností při vyrovnávání insolventních dlužníků a správcovstvím ve vyrovnacím řízení po živnostensku. Po-

drobná ustanovení o výběru vyrovnacích správců budou vydána vládním nařízením.

(3) Dlužník i věřitelé mohou do patnácti dnů po ustanovení vyrovnacího správce, uvedouce důležité důvody, navrhnouti u vyrovnacího soudu, aby byl jmenován jiný správce. Vyhoví-li soud návrhu nebo ustanoví-li nového správce z jiných důvodů, buď jméno nového správce uveřejněno na soudní desce a v úředním listě (§ 7, odst. 1. a 4.).

(4) Vyrovnací soud vydá správci o jmenování listinu a správce, nežli se funkce ujme, přislíbí vyrovnacímu komisaři rukou dáním, že bude své povinnosti konati svědomitě.

§ 34.

(1) Vyrovnací správce jest povinen zjednati si zevrubnou vědomost o majetkovém stavu a dosavadním hospodaření dlužníkovu, o příčinách jeho úpadku, o přiměřenosti nabízeného vyrovnání a o všech okolnostech důležitých pro rozhodnutí věřitelů; má pečovati o to, aby dlužníkův podnik byl podle možnosti dále provozován, dozírati na vedení dlužníkova podniku a na to, aby jmění dlužníkovo nebylo ztenčeno nebo zavlečeno.

(2) Vyrovnací správce jest povinen oznámiti vyrovnacímu komisaři, zjistil-li by, že dlužník jedná proti opatřením vyrovnacího soudu, vydaným podle § 5, odst. 1., proti ustanovením § 10 nebo vůbec proti zájmům věřitelů. Rovněž má vyrovnací správce oznámiti komisaři, zjistil-li by skutečnosti, které odůvodňují podezření, že dlužník o zahájení řízení žádal, aby ho zneužil, nebo má-li podle výsledku zkoumání dlužníkova majetkového stavu za to, že k vyrovnání patrně nedojde.

(3) Vyrovnací správce jest povinen užíti péče, kterou vyžaduje předmět správy, a ručí všem účastníkům za majetkovou újmu, která by vzešla ze zanedbání povinností mu uložených.

§ 35.

(1) Vyrovnací komisař může nařiditi, aby správce ještě před vyrovnacím rokem podal písemnou zprávu o tom, co vyšetřil o majetkovém stavu dlužníkově a o příčinách jeho úpadku i o přiměřenosti nabízeného vyrovnání, a aby, je-li to účelno, sdělil opis zprávy věřitelům.

(2) K přípravě zprávy vyrovnacího správce může vyrovnací komisař vyslechna správce nařiditi, aby dlužníkovo hospodaření bylo prozkoumáno znalci. Podrobná ustanovení o výběru a odměně takovýchto znalců budou vydána vládním nařízením.

§ 36.

Dlužník, členové poradního výboru věřitelů i jednotliví věřitelé mohou si stěžovati u vyrovnacího komisaře do opatření a jednání vyrovnacího správce. Proti rozhodnutí vyrovnacího komisaře o takovýchto stížnostech lze si dále stěžovati k vyrovnacímu soudu. Další opravný prostředek je vyloučen.

Nároky vyrovnacího správce.

§ 37.

(1) Vyrovnací správce má nárok na náhradu hotových vydání a na odměnu za svou námahu.

(2) Nároky své jest povinen oznámiti vyrovnacímu komisaři, když skončí svou činnost, jakož i kdykoliv mu to za řízení vyrovnací komisař uloží.

(3) O správcových nárocích rozhodne vyrovnací komisař. Jeho rozhodnutí buď doručeno vyrovnacímu správci, dlužníku, a byl-li zřízen poradní výbor věřitelský, také všem jeho členům. Všichni, jimž bylo doručeno rozhodnutí o odměně správcově, mohou mu odporovati rekursem. Proti rozhodnutí rekursního soudu není dalšího opravného prostředku.

§ 38.

(1) Vládním nařízením může býti vydána sazba úhrnných odměn vyrovnacích správců. Při stanovení odměny budiž v sazbě přihlíženo k tomu, kolik mají věřitelé celkem obdržeti podle obsahu vyrovnání, jakého druhu byla činnost správcova a s jakým se setkala úspěchem.

(2) Od sazby lze se při určení správcovy odměny uchýliti jen, byla-li činnost správcova mimořádně obtížná, rozsáhlá nebo dosáhnul-li správce zvláštního úspěchu.

(3) Úmluvy správce s dlužníkem nebo s věřiteli o výši náhrady hotových vydání i o odměně jsou neplatny.

Dohled na vyrovnacího správce.

§ 39.

(1) Vyrovnací komisař může si kdykoliv od správce vhodným způsobem vyžádati zprávu a vysvětlení o jeho činnosti, může kdykoliv nahlížeti do účtů nebo do jiných spisů správcových a konati potřebná šetření.

(2) Neplní-li správce řádně svých povinností, může ho vyrovnací komisař k tomu při-

nutiti peněžitými tresty pořádkovými do 2.000 Kč a, je-li to nutno, dáti na jeho útraty a nebezpečí jednotlivé úkony opatřiti jinou osobou.

(3) Vyrovnací soud může správce z důležitých důvodů zbaviti úřadu. Před rozhodnutím buď slyšen vyrovnací komisař a, je-li to možno, i vyrovnací správce.

Poradní výbor věřitelský.

§ 40.

(1) Na návrh věřitelů nebo z úřední moci může vyrovnací komisař vyrovnacímu správci přiděliti tří až pětičlenný poradní výbor. Při výběru členů poradního výboru buď pokud možno přihlíženo k návrhům věřitelů.

(2) Za členy poradního výboru mohou býti ustanoveny osoby fysické nebo právnické, a to i když nejsou věřiteli. Věřitelé mohou odmítnouti povolání do poradního výboru jen z důležitých důvodů, které posouditi přísluší vyrovnacímu komisaři. Nárok na odměnu za námahu členům výboru nepřísluší. Nahrazeny jim buďte toliko hotové výdaje.

(3) Povolání do poradního výboru může vyrovnací komisař kdykoliv odvolati.

§ 41.

Vyrovnací komisař může poradnímu výboru uložiti, aby dozíral na činnost vyrovnacího správce a aby přezkoumal zprávu jím podanou podle § 35. O výsledku těchto šetření podá poradní výbor zprávu vyrovnacímu komisaři ještě před rokem ustanoveným k rozhodnutí o vyrovnání, nejpozději však při roku.

Oddíl pátý.

O přihláškách pohledávek věřitelů.

§ 42.

Činiti návrhy a prohlášení, jakož i hlasovati mohou ve vyrovnacím řízení toliko věřitelé, kteří své nároky přihlásili u vyrovnacího komisaře.

§ 43.

(1) Přihláška buď učiněna ve lhůtě stanovené ve vyhlášce o zahájení vyrovnacího řízení; k přihláškám později došlým lze při vyrovnacím roku přihlížeti jen, bylo-li je možno ještě včas prozkoumati.

(2) Přihláška buď učiněna podáním dvojmo nebo ústně do protokolu. Má-li věřitel v rukou listinu o pohledávce, budiž k přihlášce připojen dvojmo její opis, na vyzvání vyrovnacího komisaře nebo vyrovnacího správce i její prvopis. V přihlášce jest uvésti výši pohledávky i její právní důvod a, byla-li pohledávka již na soudě vymáhána, budiž uvedeno jméno soudu a spisová značka, jakož i den a jednací číslo soudního rozhodnutí.

(3) Věřitelé, kteří mají bydliště (sídlo) v cizině, pojmenujtež v přihlášce zmocněnce pro doručování bydlícího v tuzemsku; jinak jim ho ustanoví na jejich útraty a nebezpečí vyrovnací komisař.

(4) Také věřitel, který činí nárok na přednostní uspokojení, je povinen přihlásiti svou pohledávku. Nemusí však přihlašovati své nároky osoby, kterým přísluší nárok na vyloučení věcí nebo práv, ani věřitelé oddělní, pokud požadují uspokojení jen z věci nebo práva, na němž jest zřízeno právo na oddělené uspokojení.

Vyřízení přihlášek.

§ 44.

(1) Druhé stejnopisy přihlášek, podle okolností úřední opisy protokolů sepsaných o přihláškách ústních, i opisy příloh buďte doručeny vyrovnacímu správci.

(2) Správce zapíše přihlášky do seznamu v pořadí, jak došly k soudu, a to odděleně přihlášky pohledávek, které mají přednostní právo, a přihlášky ostatní. Jest zejména povinen jednotlivé přihlášky prozkoumati podle obchodních knih nebo jinakých dlužníkových zápisků a dlužníka o nich vyslechnouti. Dlužník jest povinen určitě se vyjádřiti, zdali jednotlivé přihlášené pohledávky uznává či popírá, podle okolností do jaké výše. Jeho vyjádření poznamená správce v seznamu a dá je dlužníkem podepsati. Nevyjádří-li se dlužník, ač byl vyzván, o přihlášených pohledávkách nejpozději při vyrovnacím roku, má se za to, že je uznává. I tato okolnost buď v seznamu vyznačena.

(3) Výsledek svého šetření a vlastní vyjádření uvede správce v seznamu při každé jednotlivé pohledávce. Popře-li některou, má uvésti důvody. Seznam přihlášených pohledávek s vyjádřením vlastním a dlužníkovým odevzdá správce vyrovnacímu komisaři nejpozději tři dny před vyrovnacím rokem.

(4) Věřitelé mají právo nahlédnouti do seznamu i do jednotlivých přihlášek.

Oddíl šestý.

O vyrovnacím roku.

§ 45.

(1) Dlužník jest povinen dostaviti se osobně k vyrovnacímu roku. Nedostaví-li se a omluva jeho nebyla vyrovnacím komisařem uznána za dostatečnou, má se za to, že od návrhu na vyrovnání upustil.

(2) Když se rok započal, nemůže již dlužník návrh na vyrovnání odvolati ani změniti v neprospěch věřitelů.

§ 46.

(1) Nežli se počne hlasovati, podá vyrovnací správce zprávu o výsledku šetření o majetkovém stavu a dosavadním hospodaření dlužníkovu a o příčinách jeho úpadku a vyjádří se i o přiměřenosti nabízeného vyrovnání (§§ 34, 35).

(2) Navrhne-li to vyrovnací správce nebo některý věřitel anebo nařídí-li to vyrovnací komisař, jest dlužník povinen ihned vykonati vyjevovací přísahu (§ 2, odst. 3.). Vyrovnací správce a jednotliví věřitelé mají právo dlužníku při tom dávati otázky.

(3) Věřitelé mohou se při roku vyjádřiti o jednotlivých přihlášených pohledávkách. Vyrovnací správce může při roku změniti své vyjádření o pohledávkách, které některý z věřitelů popřel. Vyjádření věřitelů i nové vyjádření správcovo buďte v seznamu přihlášek poznamenána. Seznam přihlášek tvoří součást protokolu o vyrovnacím roku. Věřitelé mohou žádati, aby jim byly z něho vydány ověřené výpisy.

Právo hlasovati o vyrovnání.

§ 47.

(1) Věřitelům, kteří vyrovnáním neutrpí újmy, nepřísluší právo hlasovati o vyrovnání.

(2) Věřitelům obchodní společnosti, kteří přihlásili své pohledávky také v současném konkursu nebo ve vyrovnání osobně ručícího společníka, přísluší ve vyrovnacím řízení společníkově hlasovací právo jen za tu část pohledávky, která, jak lze předvídati, nebude uhrazena v jiném řízení.

(3) Oddělným věřitelům přísluší hlasovací právo jen za tu část pohledávky, která pravděpodobně nebude uhrazena z práva na oddělené uspokojení.

§ 48.

(1) Několik věřitelů, kterým přísluší pohledávka společně nebo jejichž pohledávky tvořily až do doby, kdy se dlužník stal neschopným platiti, jedinou pohledávku, má jen jeden hlas. Totéž platí obdobně, je-li věřitelova pohledávka zastavena.

(2) Takovíto spoluoprávnění musí se o výkonu hlasovacího práva dohodnouti; nedohodnou-li se, nemohou hlasovati.

(3) Také věřiteli, který přihlásil několik pohledávek, přísluší jen jediný hlas, ať pohledávek nabyl kdykoliv.

§ 49.

(1) Věřitelům, kteří nabyli pohledávky postupem později, než se stal dlužník neschopným platiti, nepřísluší za tyto pohledávky hlasovací právo, odporuje-li tomu věřitel k hlasování oprávněný, který přihlásil pohledávku ve lhůtě přihlašovací. Jeho odpor však nemá účinku, nabídnul-li ten, kdo činí nárok na hlasovací právo, odporujícímu věřiteli písemně, dav mu alespoň osmidenní lhůtu na rozmyšlenou, že pohledávku jeho vykoupí za stejných podmínek, jaké byly poskytnuty postupujícímu, a byly-li tyto podmínky úměrné hospodářskému stavu dlužníkovu v době postupu.

(2) Toto ustanovení neplatí, převzal-li věřitel pohledávku na základě závazku, který na sebe vzal dříve, nežli se dlužník stal neschopným platiti.

Čeho jest třeba k přijetí návrhu.

§ 50.

(1) K přijetí návrhu na vyrovnání jest třeba, aby s ním souhlasila většina věřitelů při roku přítomných nebo zastoupených, kteří jsou oprávněni hlasovati, a aby úhrnný součet pohledávek všech věřitelů, kteří s vyrovnáním souhlasí, činil nejméně tři čtvrtiny všech pohledávek opravňujících hlasovati.

(2) Bylo-li dosaženo toliko jedné z těchto většin, může dlužník až do skončení roku žádati, aby se při novém roku hlasovalo znovu. Nový rok ustanoví vyrovnací komisař ihned na nejkratší dobu a oznámí ústně. Nepřítomní věřitelé buďte k němu obesláni.

(3) Hlasováním při předešlém roku věřitelé nejsou vázáni.

§ 51.

(1) Dlužníkův manžel a osoby, které jsou s dlužníkem nebo s jeho manželem příbuzny nebo sešvakřeny v pokolení přímém vůbec anebo až do čtvrtého stupně v pokolení pobočném, pak osvojenci, schovanci a osoby, které s dlužníkem žijí v mimomanželském společenství, jakož i právní nástupci těchto osob, pokud nenabyli pohledávek dříve, nežli šest měsíců před zahájením řízení, počítají se při výpočtu většiny věřitelů a jejich pohledávky při výpočtu většiny pohledávek jen, hlasují-li proti návrhu na vyrovnání. Mimomanželské příbuzenství pokládá se tu za rovné příbuzenství manželskému. Stupně se počítají v pobočném pokolení podle počtu zplození, kterými obě osoby pocházejí od svého nejbližšího společného kmene; v kterém stupni jest někdo spřízněn s jedním manželem, v témž stupni jest sešvakřen s druhým manželem.

(2) Toto ustanovení neplatí, jestliže osoby dlužníku blízké, jmenované v odstavci 1., nabyly pohledávek od osoby, která dlužníku není blízká, dříve než se dlužník stal nezpůsobilým platiti.

§ 52.

(1) Věřitel, jehož hlasovací právo nebo pohledávka byly popřeny jiným věřitelem, oprávněným hlasovati, dlužníkem nebo vyrovnacím správcem, prozatím hlasuje.

(2) Kdyby však výsledek hlasování byl různý podle toho, počítá-li se hlas takového věřitele čili nic, rozhodne vyrovnací komisař vyslechna účastníky, zdali a pokud má býti sporný hlas počítán. Totéž platí, byla-li některým věřitelem, dlužníkem nebo vyrovnacím správcem popřena výše nekrytého schodku (§ 47, odst. 2. a 3.).

(3) Rozhodnutí, kterým bylo věřiteli odepřeno hlasovací právo, poznamená se v seznamu pohledávek. Odporovati mu lze toliko v rekursu proti potvrzení vyrovnání (§ 59).

Odročení vyrovnacího roku.

§ 53.

Kromě případu uvedeného v § 50, odst. 2., může býti jednání na nejkratší dobu odročeno také tehdy, když byl návrh na vyrovnání změněn (§ 45, odst. 2.), nebo lze-li očekávati v nejbližší době změnu okolností rozhodných pro usnesení věřitelů. Dohodnouti se o odročení vyrovnacího roku účastníci nemohou.

Oddíl sedmý.

Obsah vyrovnání.

Práva vylučovatelů, oddělných věřitelů a přednostní pohledávky.

Uspokojení ostatních věřitelů.

§ 54.

(1) Nároky osob, které jsou oprávněny požadovati vyloučení věcí, nároky věřitelů oddělných a věřitelů, jejichž pohledávky mají přednostní právo (§ 26), a nároky na poskytování výživy ze zákona nejsou vyrovnáním dotčeny. Přednostní pohledávky buďte na žádost věřitele zajištěny.

(2) S věřiteli, kteří nemají přednostního práva, musí býti mimo případ uvedený v § 29 nakládáno stejně, pokud sami neprojeví souhlas s tím, aby někteří věřitelé byli uspokojeni výhodněji. Souhlas věřitelů s výhodnějším uspokojením věřitelů jiných jest dán, vysloví-li se pro ně většina věřitelů a pohledávek počítaná podle § 50, při čemž se nepočítají věřitelé, kterým se má dostati výhodnějšího uspokojení, ani jejich pohledávky.

(3) Popřel-li dlužník některou pohledávku, může vyrovnací komisař, vyslechna účastníky, na věřitelův návrh nařiditi, aby částka, která by podle vyrovnání připadla na popřenou pohledávku, byla zajištěna. Zajištěná částka se uvolní, nebyl-li nárok věřitelem uplatněn ve lhůtě, kterou ustanovil vyrovnací komisař.

Úmluvy o zvláštních výhodách.

§ 55.

(1) Neplatná jest úmluva dlužníka nebo jiných osob s některým věřitelem nebo s osobou jemu blízkou (§ 51), kterou se z podnětu vyrovnacího řízení nebo třeba jen z nějaké vzdálené souvislosti s ním poskytují zvláštní výhody proti ostatním věřitelům stejného druhu. Co bylo plněno na základě takovéto neplatné úmluvy nebo ze závazku převzatého k zastření takovéto úmluvy, může býti do tří roků požadováno zpět bez újmy dalších nároků na náhradu.

(2) Za zvláštní výhodu se nepokládá, byla-li věřiteli za postoupení jeho pohledávky dána úplata, která byla úměrna hospodářskému stavu dlužníkovu v době, kdy k postupu došlo.

Práva věřitelů proti spoluzavázaným.

§ 56.

Práva věřitelů proti ručitelům a spoludlužníkům dlužníka, který se vyrovnává, jakož i proti osobám, proti kterým přísluší věřitelům právo postihu, jsou vyrovnáním nedotčena, pokud se oprávnění výslovně neprohlásí jinak.

Oddíl osmý.

O potvrzení vyrovnání.

Potvrzení vyrovnání soudem.

§ 57.

(1) Věřiteli přijaté vyrovnání jest platno teprve, potvrdil-li je pravoplatně vyrovnací soud.

(2) V usnesení vyrovnacího soudu buď uveden podstatný obsah vyrovnání; usnesení buď doručeno dlužníku, všem přihlášeným věřitelům a ostatním účastníkům, zejména osobám, které se zavázaly za splnění vyrovnání jako ručitelé nebo spoludlužníci, a buď veřejně vyhlášeno. Ve vyhlášce uváděti obsah vyrovnání netřeba. Písemné vyhotovení usnesení potvrzujícího vyrovnání buď vypraveno téhož dne, kterého byla vyhláška vyvěšena na soudní desce; den vyvěšení vyhlášky buď na usnesení vyznačen.

Kdy jest potvrzení odepříti.

§ 58.

(1) Vyrovnání nebudiž potvrzeno:

1. vyšlo-li na jevo, že jsou tu důvody, pro které jest nepřípustné, aby vyrovnací řízení vůbec bylo zahájeno (§ 4);

2. nebylo-li šetřeno ustanovení tohoto zákona o řízení, zejména o přijetí vyrovnání, leda že by vady řízení mohly býti dodatečně odstraněny nebo nejsou podle povahy věci závažné;

3. byly-li proti ustanovení § 55 poskytnuty některému věřiteli zvláštní výhody;

4. jestliže nebyly do třiceti dnů od přijetí vyrovnání, ač byl dlužník vyzván, zapraveny nebo zajištěny útraty řízení a poplatky z vyrovnacího řízení.

(2) Potvrzení může býti odepřeno, jsou-li výhody dlužníku ve vyrovnání poskytnuté v odporu s jeho hospodářskými poměry, odporuje-li vyrovnání společnému zájmu věřitelů, nevedl-li dlužník, který jest obchodníkem, obchodních knih anebo není-li možno z jiného důvodu zjednati si dostatečného přehledu o hospodářském stavu dlužníkově.

Opravné prostředky.

§ 59.

Usnesení, kterým bylo vyrovnání potvrzeno, mohou odporovati rekursem účastníci, kteří k vyrovnání výslovně nepřivolili, jakož i dlužníkovi spoludlužníci a ručitelé. Proti usnesení, kterým bylo potvrzení odepřeno, přísluší právo rekursu dlužníku a věřitelům, kteří vyrovnání neodporovali.

Oddíl devátý.

Právní účinky vyrovnání.

§ 60.

(1) Bylo-li vyrovnání soudem pravoplatně potvrzeno a úplně a včas splněno, jest dlužník zproštěn závazku věřitelům nahraditi ztrátu, kterou utrpěli vyrovnáním, i když hlasovali proti vyrovnání anebo se nezúčastnili řízení nebo hlasování o vyrovnání. Stejně jest dlužník osvobozen proti rukojmím a jiným osobám, kterým přísluší právo postihu. Ujednání, která odporují těmto ustanovením, jsou neplatna.

(2) Věřitelé, k jejichž pohledávkám nebylo přihlíženo toliko dlužníkovou vinou, mohou požadovati od dlužníka úplného zaplacení, dokáží-li, že o zahájení vyrovnacího řízení nevěděli anebo věděti nemusili a že by nebylo dosaženo většin předepsaných v § 50, kdyby byli ve vyrovnacím řízení hlasovali proti přijetí vyrovnání.

(3) Pohledávky uvedené v § 30, č. 1., nemohou býti vymáhány po splnění vyrovnání vůbec.

§ 61.

(1) Pravoplatně potvrzeným vyrovnáním osobně ručícího společníka obchodní společnosti o jeho soukromém jmění zprošťuje se společník ručení za závazky společnosti, pokud by přesahovalo míru ve vyrovnání ustanovenou pro uspokojení jiných věřitelů.

(2) Byl-li zároveň s vyrovnacím řízením, zahájeným na návrh obchodní společnosti, prohlášen konkurs proti osobně ručícímu společ-

níku nebo bylo-li vyrovnací řízení zahájeno na jeho návrh, dotýká se společníkovo vyrovnání pohledávek věřitelů společnosti jen potud, pokud mohou býti uplatňovány v konkursu nebo ve vyrovnání společníkovu.

(3) Není-li ve vyrovnání ustanoveno jinak, jsou právní účinky vyrovnání obchodní společnosti na prospěch každému osobně ručícímu společníku proti věřitelům společnosti.

§ 62.

(1) Byl-li na dlužníkovo jmění prohlášen konkurs dříve, nežli bylo úplně splněno vyrovnání ujednané podle ustanovení vyrovnacího řádu, nejsou věřitelé povinni vrátiti, co bezelstně obdrželi podle vyrovnání.

(2) Jejich pohledávky pokládají se v konkursním řízení za uspokojené toliko částkou, která jim byla podle vyrovnání skutečně zaplacena.

§ 63.

(1) Pro pohledávku přihlášenou ve vyrovnacím řízení a zapsanou do seznamu přihlášek, nepopřel-li ji dlužník ani vyrovnací správce, může býti vedena exekuce podle vyrovnání soudem potvrzeného a podle výpisu ze seznamu přihlášek proti dlužníku i proti osobám, které se za splnění vyrovnání zavázaly jako spoludlužníci nebo ručitelé (§ 2), jakmile usnesení o potvrzení vyrovnání nabylo právní moci; pro pohledávky, které nemají přednostního práva, však vždy jen do výše kvoty věřiteli přijaté. Před splatností pohledávky může soud povoliti exekuci k zajištění, osvědčí-li věřitel nebezpečí, že by jinak dobytí jeho nároku bylo zmařeno nebo značně ztíženo.

(2) Exekucí mohou býti proti dlužníku vymáhány i útraty vyrovnacího řízení, nebyly-li zaplaceny nebo zajištěny ve lhůtě ustanovené v § 58, č. 4.

Oddíl desátý.

Ukončení a zastavení řízení.

Ukončení vyrovnacího řízení.

§ 64.

(1) Nabylo-li právní moci usnesení, kterým bylo vyrovnání potvrzeno, prohlásí vyrovnací soud řízení za ukončené.

(2) Ukončení řízení soud veřejně vyhlásí a zároveň nařídí, aby byly vymazány poznámky o zahájení vyrovnacího řízení vykonané podle § 8.

Zastavení vyrovnacího řízení.

§ 65.

(1) Vyrovnací řízení buď usnesením vyrovnacího soudu zastaveno:

1. odvolá-li dlužník návrh na vyrovnání před vyrovnacím rokem nebo nebyl-li návrh přijat věřiteli do 90 dnů po zahájení řízení. Týká-li se však vyrovnací řízení podniku neobyčejného rozsahu a dalekosáhlého hospodářského významu a vyžaduje-li toho veřejný zájem, může vrchní soud na návrh vyrovnacího komisaře, učiněný před uplynutím této lhůty, povoliti její prodloužení. Před rozhodnutím, které jest konečné, buďte slyšeni vyrovnací správce a pokud možno věřitelé;

2. neprohlásí-li všichni osobně ručící společníci obchodní společnosti nebo všechny osoby oprávněné zastupovati osobu právnickou nebo všichni dědicové (§ 3) nejpozději při vyrovnacím roku, že souhlasí s návrhem na vyrovnání;

3. nabylo-li právní moci usnesení, kterým bylo odepřeno potvrditi vyrovnání;

4. nevykonal-li dlužník vyjevovací přísahu nebo jestliže uprchl;

5. objevilo-li se za řízení, že dlužník o zahájení vyrovnacího řízení žádal zřejmě ze svévole, že majetkový úpadek dlužníkův byl způsoben jeho nepoctivým nebo lehkomyslným hospodařením, že dlužníkovi vůbec není možno splniti nabízené vyrovnání anebo že tu nebyly od počátku podmínky, za kterých lze vyrovnací řízení zahájiti;

6. jestliže dlužník odepřel se vyjádřiti o přihlášených pohledávkách;

7. jestliže dlužník nedbal omezení uložených mu podle §§ 5, odst. 1. a 10., odst. 1. a 2.

(2) Zastavení vyrovnacího řízení buď ihned veřejně vyhlášeno.

(3) Byl-li konkurs prohlášen nejpozději do patnácti dnů po zastavení vyrovnacího řízení, tvoří útraty vyrovnacího řízení část útrat řízení konkursního.

(4) Nabylo-li usnesení o zastavení vyrovnacího řízení právní moci a nebyl-li konkurs prohlášen do patnácti dnů po zastavení vyrovnacího řízení, buďte poznámky zahájení vyrovnacího řízení (§ 8) vymazány.

Oddíl jedenáctý.

Neplatnost a bezúčinnost vyrovnání; následky jeho nesplnění.

Neplatnost vyrovnání.

§ 66.

(1) Vyrovnání stává se neplatným a věřitelé mohou bez dalšího požadovati úplné uspokojení svých nároků, jestliže byl dlužník do dvou let od potvrzení vyrovnání pravoplatně odsouzen pro podvodný úpadek.

(2) Neplatnost vyrovnání nedotýká se platnosti exekučních titulů vzniklých podle § 63.

Následky nesplnění vyrovnání.

§ 67.

Nebylo-li potvrzené vyrovnání splněno, ač byl dlužník věřitelem upomenut doporučeným dopisem a v upomínce mu byla poskytnuta dodatečná lhůta nejméně osmidenní, pozbývají účinnosti veškeré slevy i jiné výhody ve vyrovnání poskytnuté; práva, která vyrovnání věřitelům poskytuje proti dlužníku nebo jiným osobám, však zůstávají nedotčena.

Bezúčinnost vyrovnání.

§ 68.

(1) Bylo-li vyrovnání dosaženo podvodným jednáním nebo nedovoleným poskytnutím zvláštních výhod jednotlivým věřitelům, aniž tu jsou podmínky stanovené v § 66, mohou věřitelé do tří let po pravoplatném potvrzení domáhati se žalobou, aby jim byl zaplacen schodek neb aby byla jinaká výhoda prohlášena za bezúčinnou; tím nepozbývají práv nabytých z vyrovnání proti dlužníku nebo jiným osobám.

(2) Tento nárok nepřísluší věřitelům, kteří se zúčastnili podvodných jednání nebo nedovolených úmluv, ani věřitelům, kteří mohli již v potvrzovacím řízení uplatniti skutečnosti, opravňující je k žalobě.

Příslušnost ve sporech.

§ 69.

Rozhodovati o žalobách podle §§ 55 a 68 jest výlučně příslušný vyrovnací soud. Nepřesahuje-li hodnota předmětu sporu částku rozhodnou pro cenovou hranici věcné příslušnosti okresních soudů, buď řízení provedeno podle ustanovení o řízení před soudy okresními.

Oddíl dvanáctý.

Všeobecná ustanovení.

Obdobná platnost zákonů procesních.

§ 70.

Neustanovuje-li tento zákon jinak, platí ve vyrovnacím řízení obdobně předpisy řádu konkursního, a není-li jich, ustanovení zákonů o civilním soudním řízení a o příslušnosti a pravomoci soudů civilních.

Trestní oznámení.

§ 71.

Jestliže dlužník odepře vykonati vyjevovací přísahu nebo uprchne nebo vzejde-li podezření, že spáchal trestný čin, buď o tom učiněno oznámení státnímu zástupci.

III.

Odpůrčí řád.

Právo odporovati právním jednáním.

§ 1.

(1) Právním jednáním, která se týkají dlužníkova jmění, mohou věřitelé pro uspokojení svých pohledávek mimo konkurs odporovati podle ustanovení odpůrčího řádu.

(2) Právní jednání, kterému bylo s úspěchem odporováno, prohlásí soud za bezúčinné proti odporujícímu věřiteli.

Odpor:

a) pro úmysl zkrátiti věřitele;

§ 2.

Odporovati lze:

1. právním jednáním, která dlužník vykonal v posledních deseti letech před vznesením odporu v úmyslu, zkrátiti své věřitele, druhé straně známém;

2. právním jednáním, kterými byli dlužníkovi věřitelé zkráceni, a která dlužník vykonal v posledních dvou letech před vznesením odporu, jestliže musil býti druhé straně znám dlužníkův úmysl, zkrátiti věřitele;

3. právním jednáním, kterými dlužníkovi věřitelé byli zkráceni a která dlužník sjednal v posledních dvou letech před vznesením odporu se svým manželem — před sňatkem či po něm —, se svým snoubencem nebo s jinými jemu blízkými osobami, anebo která vykonal ve prospěch těchto osob, leč by druhé straně v době, kdy se právní jednání stalo, dlužníkův úmysl, zkrátiti věřitele, nebyl znám, ani znám býti nemusil.

b) pro mrhání majetkem;

§ 3.

Odporovati lze smlouvám trhovým, směnným a dodávacím, které byly dlužníkem sjednány v posledním roce před vznesením odporu, pokud druhá strana v jednání seznala anebo seznati musila mrhání majetkem, kterým jsou dlužníkovi věřitelé zkracováni.

c) bezplatným a jim rovným opatřením.

§ 4.

Odporovati lze těmto právním jednáním, která byla vykonána v posledních dvou letech před vznesením odporu:

1. bezplatným opatřením dlužníkovým, pokud nejde o splnění zákonného závazku, a o obvyklé příležitostné dary nebo věnování přiměřené výše, která byla učiněna k účelům obecně prospěšným nebo kterými bylo vyhověno mravnímu závazku neb ohledům slušnosti;

2. nabytí dlužníkových věcí podle úředního opatření, byla-li úplata dána z dlužníkova jmění. Jestliže nabyly těchto věcí osoby, dlužníkovi blízké, má se za to, že úplata byla dána z dlužníkova jmění;

3. zajištění nebo vrácení věna, nebyl-li dlužník k němu zavázán ani smlouvou, kterou sjednal vstupuje v manželství nebo zřizuje věno, ani podle zákona při skončení manželského společenství, dále zajištění nebo vydání obvěnění nebo vdovského platu.

Osoby dlužníkovi blízké.

§ 5.

(1) Za osoby dlužníkovi blízké pokládají se jeho manžel a osoby, které jsou s dlužníkem nebo s jeho manželem příbuzny nebo sešvakřeny v přímém pokolení vůbec, nebo až do čtvrtého stupně v pokolení pobočném, dále osvojenci, schovanci, jakož i osoby, které s dlužníkem žijí v mimomanželském společenství. Mimomanželské příbuzenství pokládá se tu za rovno příbuzenství manželskému. Stupně počítají se v pobočném pokolení podle počtu zplození, kterými obě osoby pocházejí od svého nejbližšího společného kmene; ve kterém stupni jest někdo spřízněn s jedním manželem, v témž stupni jest sešvakřen s druhým manželem.

(2) Je-li dlužníkem společnost s ručením omezeným, pokládají se společníci a jednatelé, jakož i osoby jim blízké za blízké osoby v poměru ke společnosti.

Jednotlivé drobné prodeje.

§ 6.

Dlužníkovu plnění z jednotlivých drobných prodejů movitých věcí v živnostenském podniku dlužníkovu lze odporovati jen za podmínek ustanovených v § 2.

Odpor a exekuce.

§ 7.

Právo odporovati není vyloučeno proto, že pro jednání, kterému se odporuje, bylo nabyto exekučního titulu nebo že bylo vymoženo exekucí. Bylo-li takové právní jednání prohlášeno za bezúčinné, pozbude proti věřitelům účinnosti také exekuční titul.

Odpor proti opominutím.

§ 8.

Stejně jako právní jednání posuzují se také dlužníkova opominutí, kterými dlužník pozbývá práv nebo kterými se proti němu zakládají, zachovávají nebo zajišťují majetkové právní nároky. Totéž platí, nenastoupil-li nebo nepřijal-li dlužník dědictví.

Kdo jest oprávněn odporovati.

§ 9.

(1) Odporovati právním jednáním jest oprávněn věřitel, jehož pohledávka jest vykonatelna, ať vznikla kdykoliv, nebyl-li exekucí na jmění dlužníkovo úplně uspokojen nebo lze-li předpokládati, že by úplného uspokojení nedošel.

(2) Odpor může býti proveden žalobou nebo námitkou.

Prodloužení lhůty k odporu.

§ 10.

Věřitel může spisem doručeným soudem nebo veřejným notářem zpraviti toho, s kým

bylo vykonáno odporovatelné právní jednání, nebo jeho dědice o tom, že zamýšlí odporovati právnímu jednání, také dříve, než se jeho pohledávka stala vykonatelnou nebo než se objeví, že exekucí na dlužníkovo jmění nebyl úplně uspokojen nebo úplně uspokojen nebude. Stalo-li se tak, počítá se lhůta k odporu ode dne doručení nazpět, pokud lze souditi, že by věřitel exekucí na dlužníkovo jmění vykonanou již v době doručení nebyl býval úplně uspokojen, a pokud bylo právnímu jednání skutečně odporováno do dvou let od doručení.

Odpor před vykonatelností pohledávky.

§ 11.

Dříve, nežli se pohledávka věřitelova stala vykonatelnou, lze právnímu jednání odporovati:

1. námitkou ve sporu zahájeném proti věřiteli;

2. v řízení o rozvrhu výtěžku docíleného exekucí.

Proti komu lze odporovati.

§ 12.

(1) Odporovati lze proti tomu, kdo s dlužníkem sjednal odporovatelné právní jednání, vůči komu dlužník vykonal jednostranné právní jednání nebo kdo z odporovatelného jednání dlužníkova přímo nabyl prospěchu.

(2) Odpor odůvodněný proti zůstaviteli jest přípustný také proti dědici.

(3) Proti jinému právnímu nástupci nebo proti tomu, pro koho na základě odporovatelného práva bylo zřízeno další právo, lze uplatniti právo odporu, odůvodněné proti jeho předchůdci, jen:

1. jestliže v době, kdy práva nabyl, mu byly nebo musily býti známy okolnosti, které odůvodňují právo odporu proti předchůdci;

2. nabyl-li práva bezplatným jednáním předchůdcovým;

3. je-li osobou dlužníkovi blízkou, leda že mu v době, kdy nabyl práva, nebyly ani nemusily býti známy okolnosti, které odůvodňují právo odporovati proti předchůdci.

(4) K prodloužení lhůty podle § 10 stačí, doručí-li se oznámení o zamýšleném odporu tomu, proti komu má býti odpor vykonán.

Odpůrčí žaloba.

§ 13.

Odporuje-li se žalobou, buď v ní udáno, v jakém rozsahu a jakým způsobem má žalovaný pro uspokojení věřitele něco plniti nebo trpěti.

Obsah odpůrčího nároku.

§ 14.

(1) Co odporovatelným jednáním ušlo ze jmění dlužníkova nebo co bylo z něho zcizeno nebo čeho se dlužník zřekl, může věřitel pro sebe požadovati potud, pokud toho jest třeba k jeho uspokojení; není-li to možno, buď dána náhrada.

(2) Kdo jest zavázán plniti, pokládá se za nepoctivého držitele; jeho dědic však jen tehdy, jestliže mu byly nebo musily býti známy okolnosti, které odůvodňují odpůrčí nárok proti zůstaviteli.

(3) Poctivý příjemce bezplatného plnění jest povinen vrátiti toto plnění jen potud, pokud jest jím obohacen, leda že by jeho nabytí mohlo býti odporováno také jako úplatnému.

§ 15.

Jestliže na věcech, které jest vydati, nabyly třetí osoby práv, kterým nelze odporovati, jest povinen nahraditi škodu ten, za jehož držby byly věci zavazeny, mohlo-li býti jeho nabytí odporováno. Ustanovení § 14, odst. 3. platí i tu.

Nároky odpůrce odporovatelova.

§ 16.

Odpůrce odporovatelův může požadovati vrácení vzájemného plnění nebo splnění pohledávky, která pro odpor oživla, toliko od dlužníka.

Nepřípustnost kompensace.

§ 17.

S odpůrčím nárokem nelze kompensovati vzájemnou pohledávku proti dlužníkovi.

Jak se odpůrce zprostí odporu.

§ 18.

Odpůrce odporovatelův může se odpůrčího nároku zprostiti tím, že uspokojí pohledávku,

která přísluší odporujícímu věřiteli proti dlužníku.

Odpor několika věřitelů.

§ 19.

Odporuje-li témuž právnímu jednání několik věřitelů, nikdy nemůže býti od odpůrce požadováno celkem více, nežli jest ustanoveno v §§ 14 a 15.

Odporování při prohlášení konkursu.

§ 20.

(1) Pokud mohou býti po prohlášení konkursu dále uplatňovány odpůrčí nároky vznesené konkursními věřiteli, ustanovuje § 40 konkursního řádu.

(2) Byl-li na dlužníkovo jmění prohlášen konkurs, může býti odporováno uspokojení nebo zajištění, jehož věřitel dosáhl před prohlášením konkursu, podle ustanovení konkursního řádu.

Poznámka odpůrčí žaloby.

§ 21.

(1) Odporuje-li se žalobou, může věřitel u procesního soudu žádati, aby žaloba byla poznamenána v knihovních vložkách, ve kterých jest třeba zápisu, aby odpůrčí nárok byl proveden.

(2) Rozsudek vydaný o odpůrčí žalobě působí i proti osobám, které po poznámce žaloby nabyly knihovních práv na věci nebo právu, které jsou předmětem odporu.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Meissner v. r.

Státní tiskárna v Praze.